ROBBEDOES

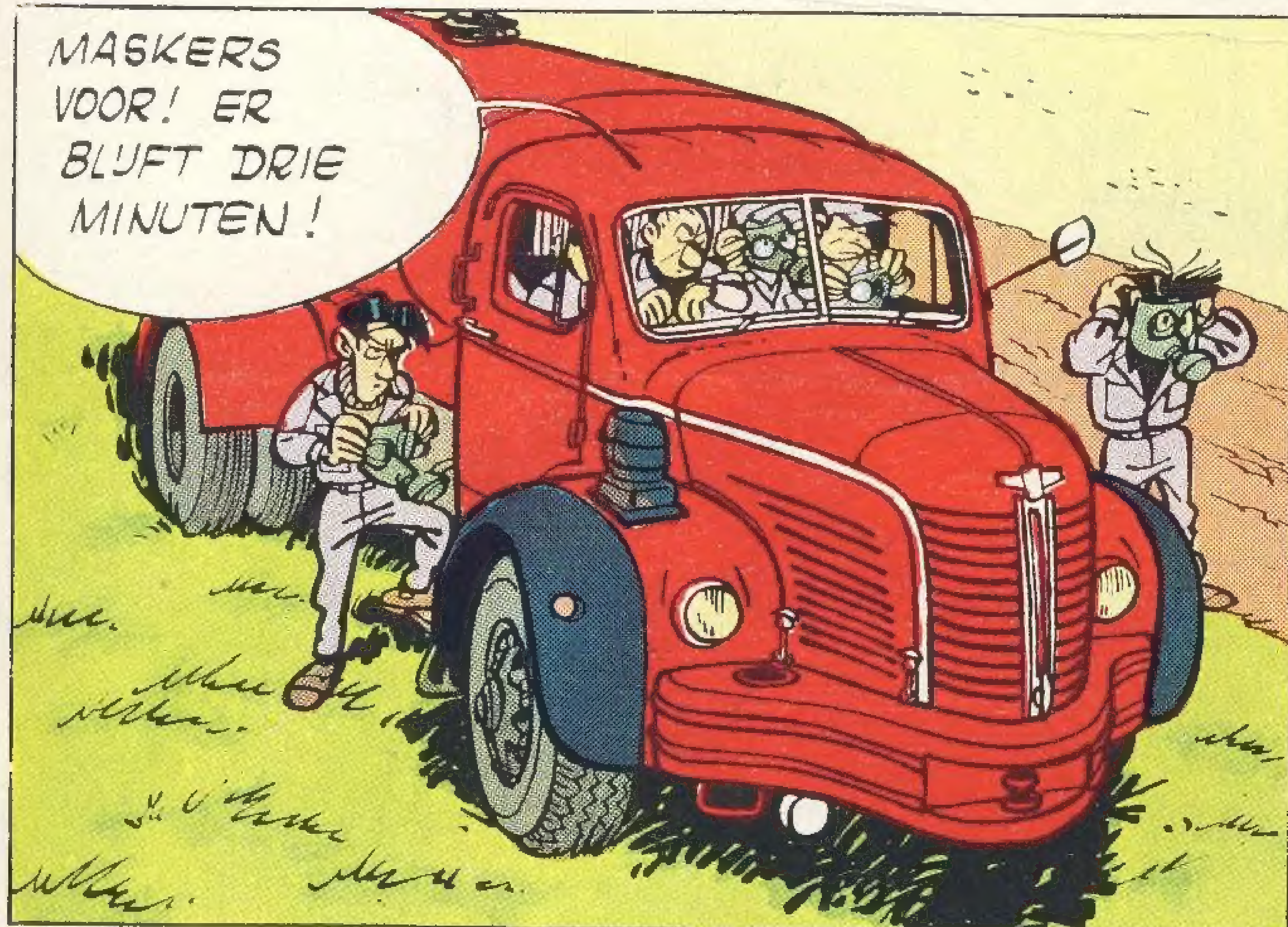
BELGIE : 10 fr.
NEDERLAND : Abonné's : 50 ct. Losse nummers : 55 ct.

SPECIAAL PAASNUMMER. — 44 BLADZ.
WEEKBLAD - 18e JAARGANG - Nr. 834.
22 MAART 1956.
ROBBEDOES
BELGIE : 10 fr.
NEDERLAND : Abonné's : 50 ct. Losse nummers : 55 ct.

VROLIJKE PASEN!

MASKERS VOOR! ER BLIJFT DRIE MINUTEN!

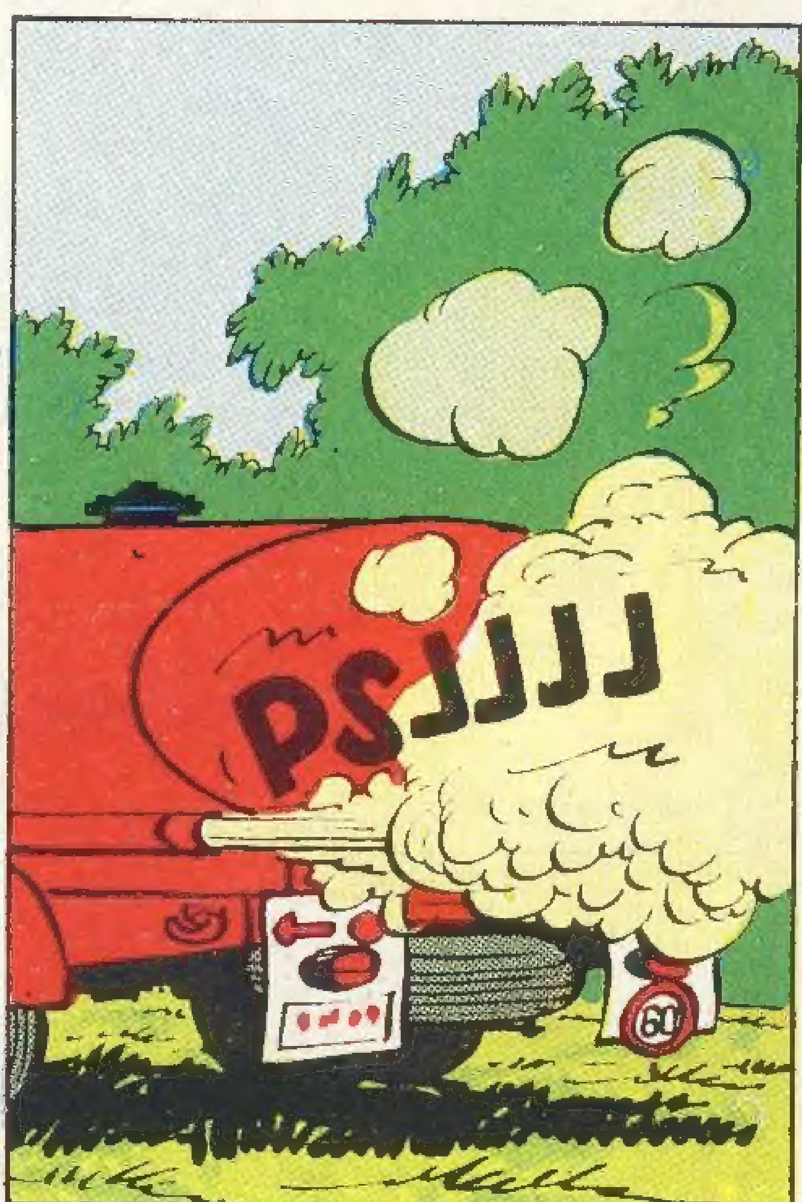

MENEER VAN ROMMELGEM! WAT NU?
ER IS NOG NIETS VERLOREN! IK HEB MIJN TAS TERUGGEVONDEN.

HET MIDDEL DAT IMMUUN MAAKT TEGEN SLAAPGAS KAN OOK INGESPOTEN WORDEN... DAT HEB IK HUN NIET GEZEGD...
GERED!

MAAR WE MOETEN TERSTOND KWABBERNOOT TERUGVINDEN!
IS DIE HIER?!?
JA...

VLUG!
HOEBA! HOEBA!
IK MAAK DE SPUIT KLAAR!

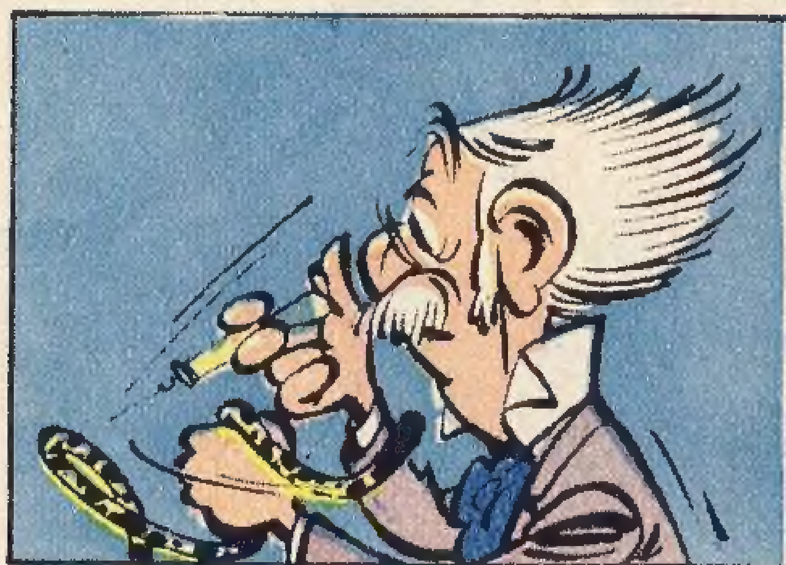

NOG DRIE TELLEN... TWEE... EEN...

PSJJJJ

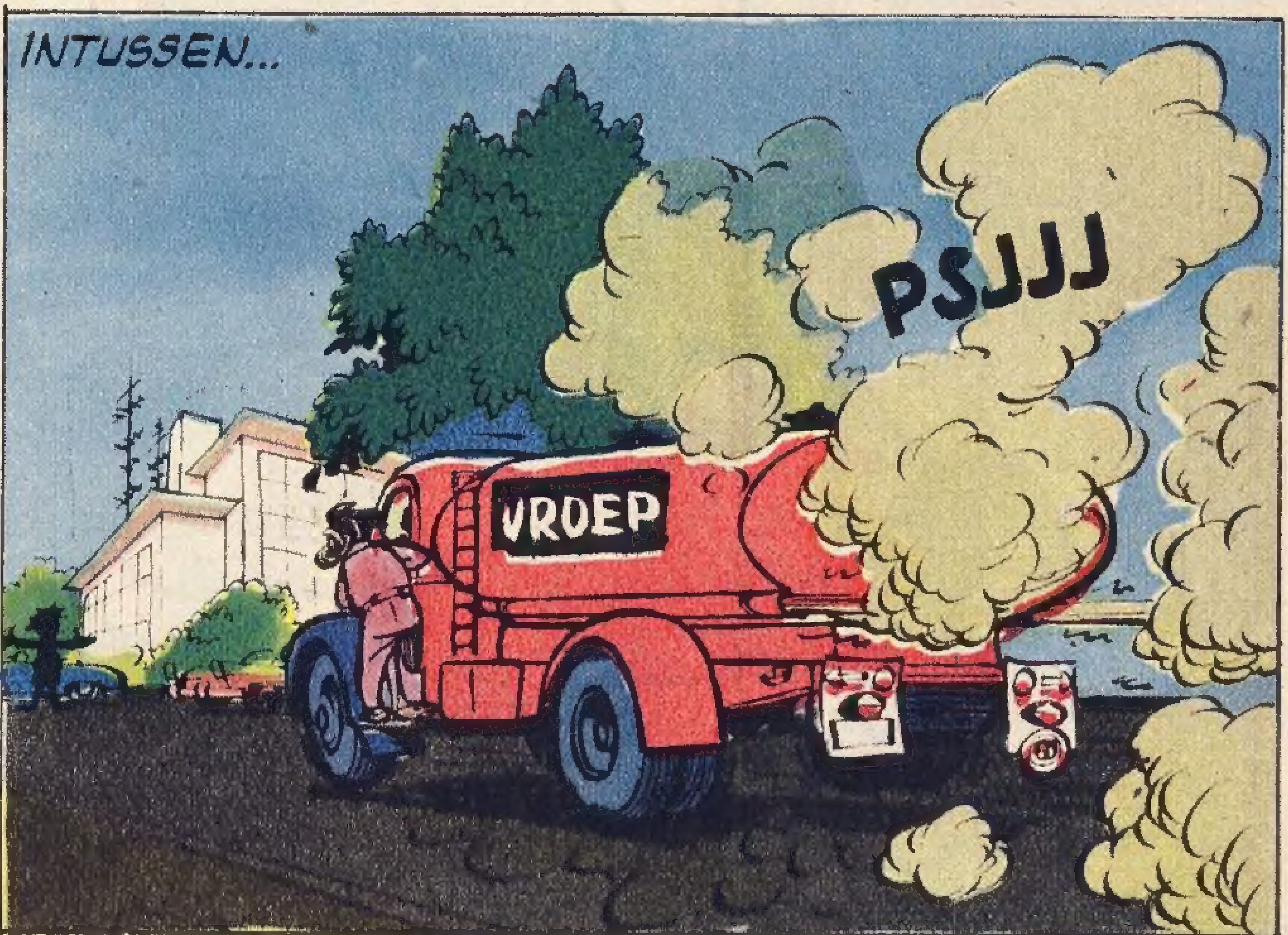

VLUG, MENEER DE GRAAF! HIER IS HIJ! ZET HEM GAUW EEN SPUITJE!
MENEER VAN ROMMELGEM!? WAAROM EEN SPUITJE?
SPUITJE!
21

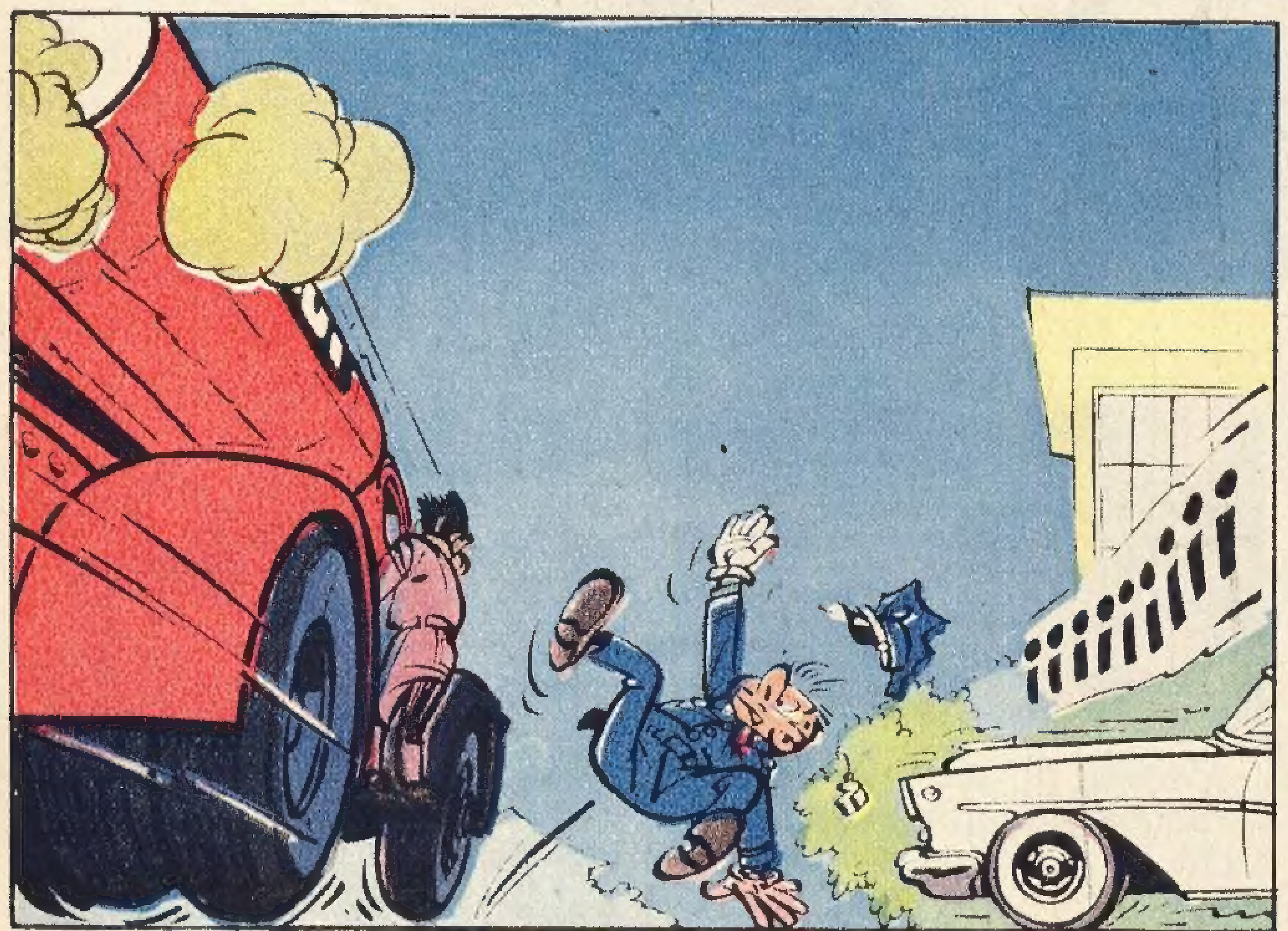
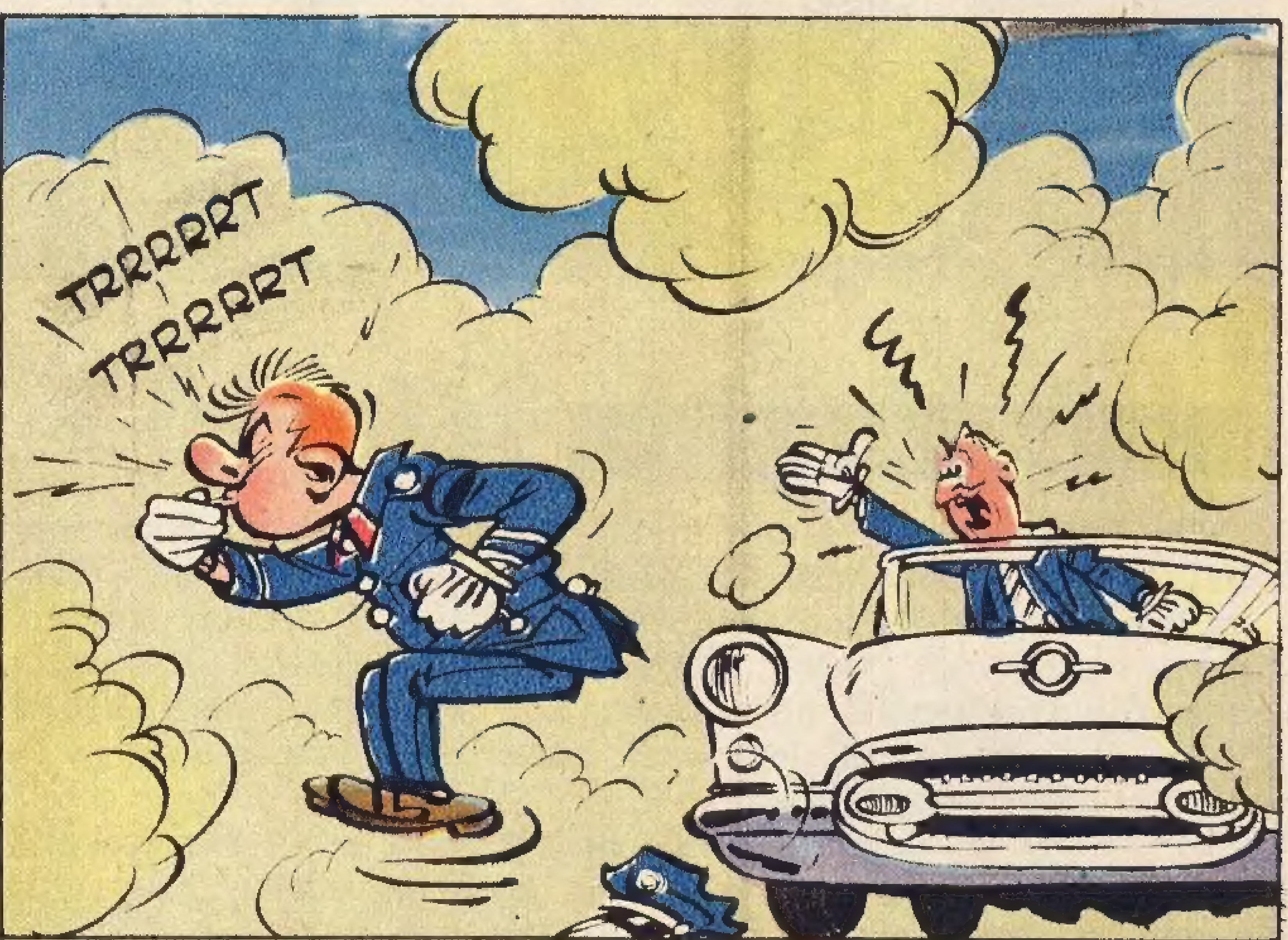

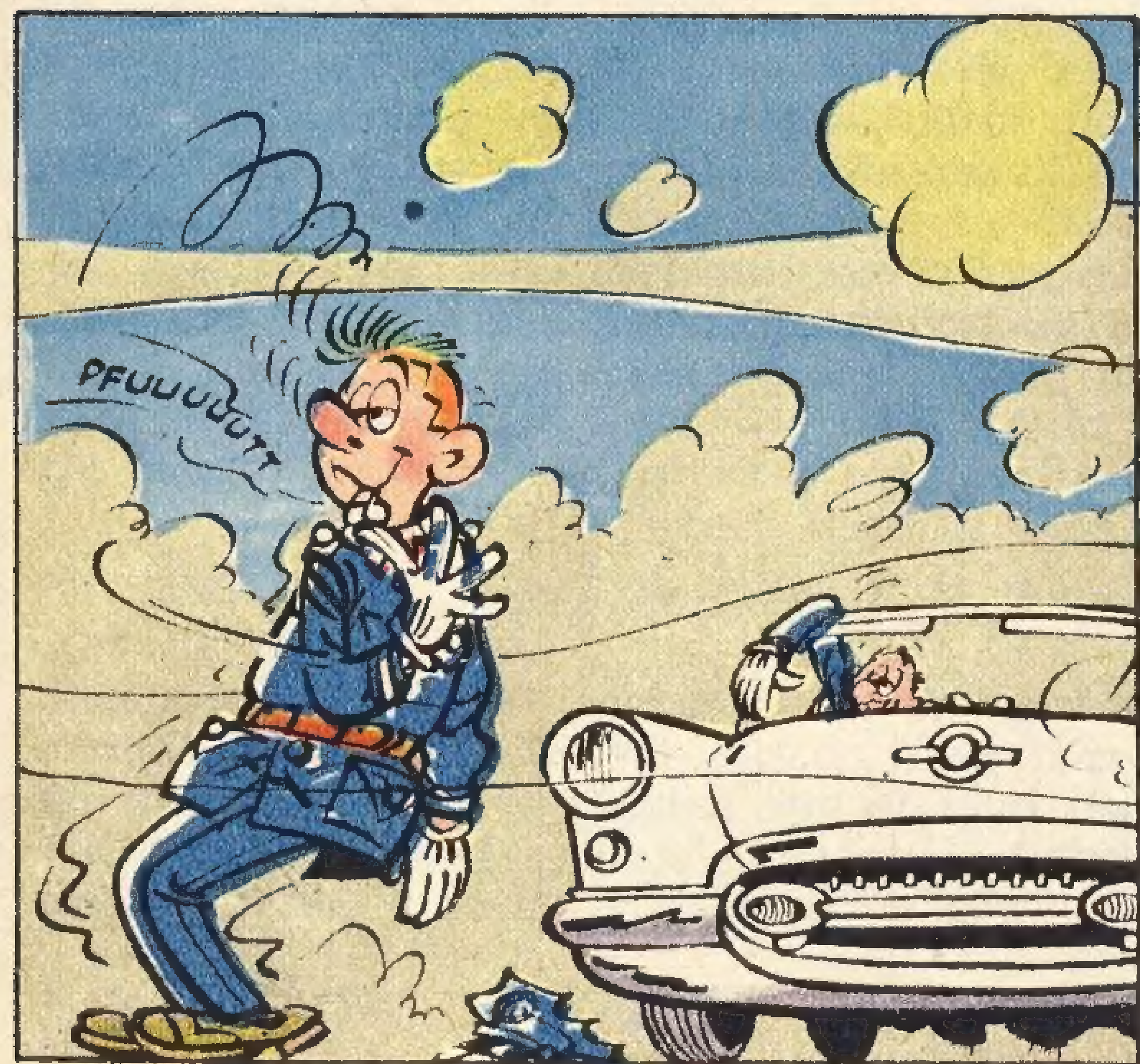

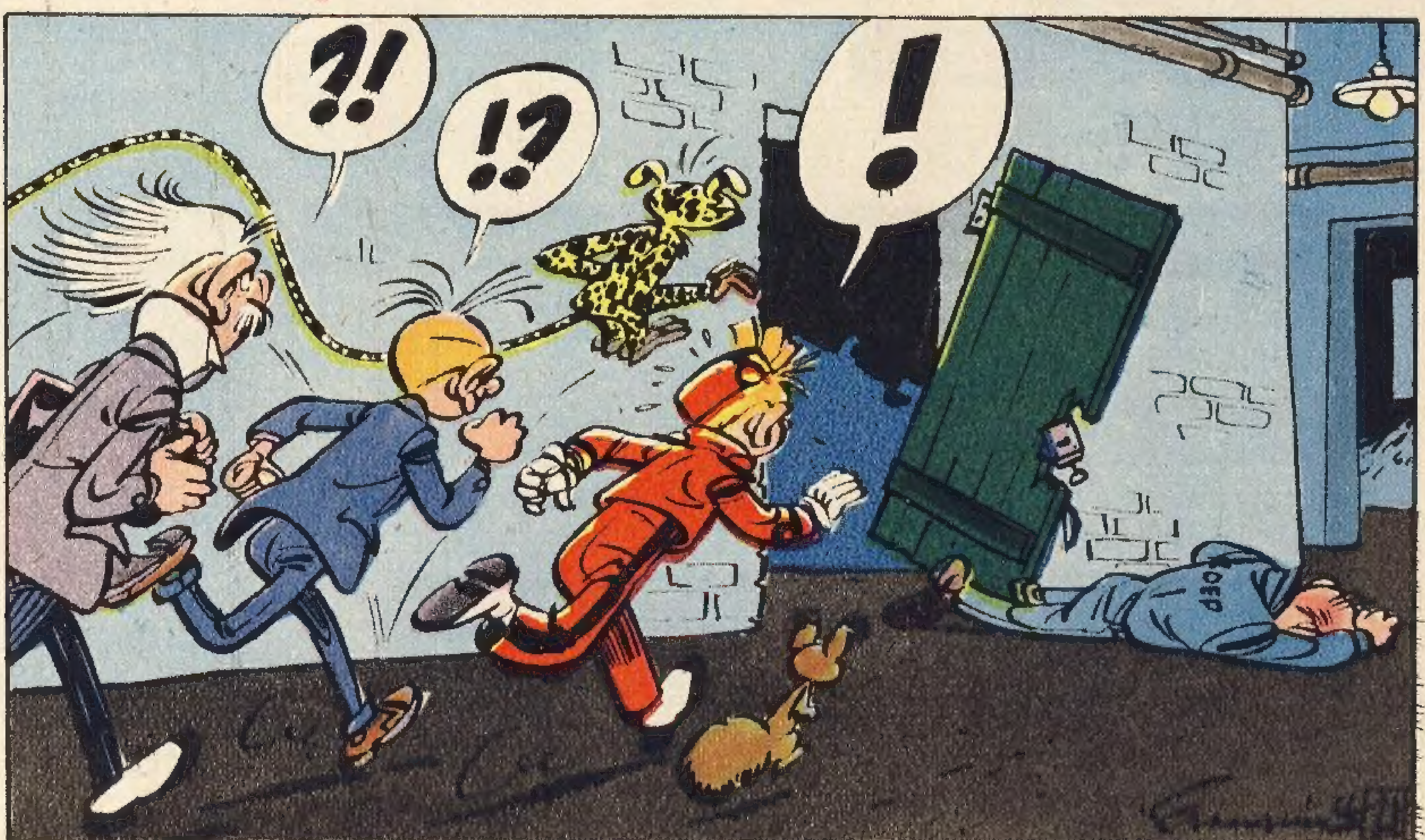

WORDT VERVOLGD

DIT EI IS GEEN LEGE

• ENKELE CIJFERS:

De achterwielen staan heel dicht bij elkaar, waardoor het kostbare mechanisme van het differentieel kon vervallen. Bij auto's laat dit differentieel de wielen draaien, desgewenst met verschillende snelheid, terwijl het toch dezelfde trekkracht ontwikkelt. Dit is beslist noodzakelijk, want in een bocht legt een buitenwiel een grotere weg af dan het binnenwiel.
Bijgevolg is de transmissie de eenvoud zelf : een ketting in oliebad verbindt de motoras met de wielas. Het hele geval zit opgesloten in een aluminium kast.

• TRANSMISSIE

...vooruit en één achteruit, waarvan de handel links van de chauffeur zit.

• DE BAK MET VIER VERSNELLINGEN...

...hangt op twee halve bladveren en twee telescopische schokbrekers.

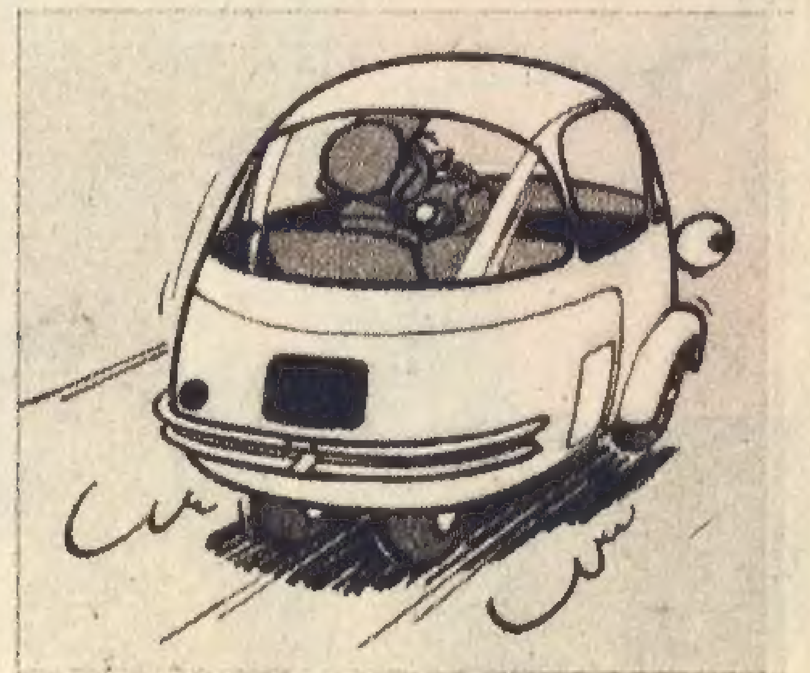
• DE ACHTERAS...

twee hydraulische op de voorwielen en twee mechanische op de achterwielen.

• DE VELAM BEZIT VIER REMMEN:

Van 0 tot 40 km./uur	10 seconden.
Van 0 tot 60 km./uur	30 seconden.
Van 0 tot 75 km./uur	65 seconden.

ACHTER HET STUUR... OF PARKEREN VOOR JE GENOEGEN

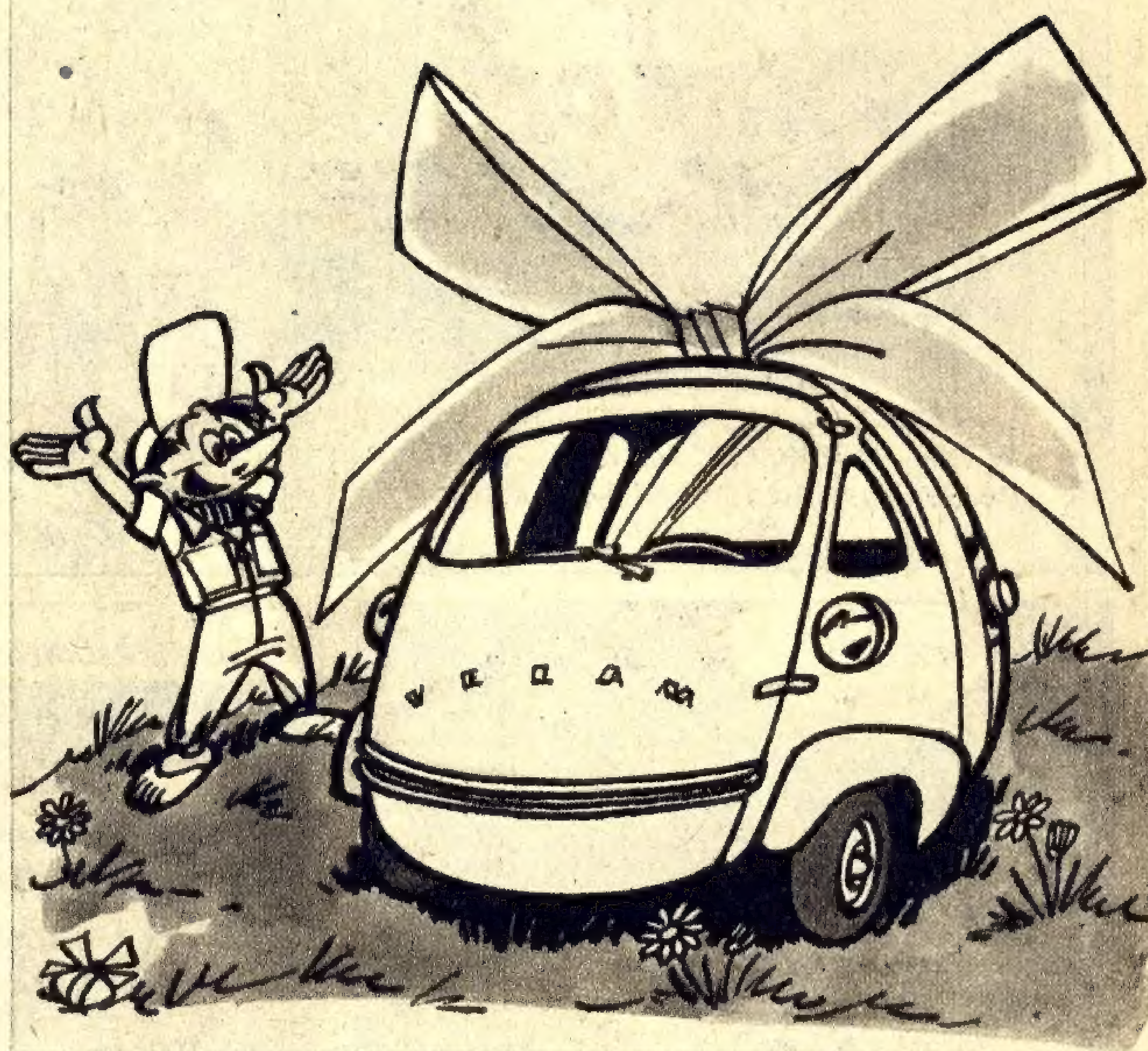

Als u in een geweldige verkeersopstopping zit, dan lacht u niet meer om ons « eitje ». Vooral niet als u ziet hoe het glad als een aal overal doorheenglipt en spot met alle perikelen van de « echte » wagens. Het laat zich buitengewoon makkelijk besturen en kan zulke korte bochten maken, dat u de opzienbarendste kunststukjes ermee kan uithalen. De winkelende huisvrouw of de handelsreiziger ziet zich eindelijk verlost van de parkeernachtmerrie. Het is voortaan uit met het op de gis achteruitrijden om ergens op een parkeerterrein een plekje te ontdekken, dat altijd tien centimeter te kort blijkt. De Isetta rijdt er VOORUIT in, met zijn neus naar de stoep, zelfs in het kleinste gaatje. En het uitrijden gaat al even vlot.

De Isetta Velam is waarlijk de ideale wagen voor het stadsverkeer.

Op de grote weg vervallen natuurlijk diverse voordelen. Daar kun je met zo'n krieltje niet de Fangio of Ferrari uithangen. Toch haal je met gemak je 80 km. per uur en ons eitje overwint dapper de steilste hellingen. Het ligt behoorlijk op de weg en de bochten neemt het meer dan vrijmoedig.

DOP

VERRASSING BIJ DE « MILLE MIGLIA »

« Autorijden voor een schijntje », dat idee spookte door het brein van een Milanese motorfietsenbouwer.

Tenslotte zette hij toch iets op papier, dat op een wagentje wou lijken en als een Paasei uitviel. Daar de goeie man ISO heette, doopte hij zijn geesteskind ISETTA.

En toen stond iedereen werkelijk paf ! Dit ei voor twee personen had een frontportier, dat bij het opengaan het gelede stuur helemaal mee naar buiten trok. En met een motortje van een motorrijwiel van 236 cm3 reed het uitstekend !

Nog mooier ! Bij de vermaarde Italiaanse race « Mille Miglia » krioelde er een heel broed Isetta's over de bergwegen, tussen de Ferrari's, Maseratti's en andere beroemde monsters in. En al die kleine pukjes haalden de eindstreep met verbluffende resultaten !

HET IDEE IS GEEN WINDEI GEBLEKEN !

FIAT, de oppermachtige firma in Turijn, kon het hele geval moeilijk verkroppen. Fiat was namelijk zelf al aan zijn opmerkelijke model 600 bezig en ook (maar mondje dicht, het is nog een geheim !) aan een nog kleiner modelletje. De ISETTA kon een gevaarlijke kaper op de kust voor Fiat worden. Daarom stak Fiat zijn dwergmededinger spaken in het wiel.

Maar geen nood ! ISETTA week naar het buitenland uit. In Frankrijk nam hij de naam « VELAM » aan. In Duitsland namen Hoffmann en B.M.W. hem onder hun hoede en maakten hem op grote schaal aan.

Dat is goed ook, want dit ei verdiende voort te leven !

DE ISETTA

De Franse uitgave verschilt nogal aanmerkelijk van het Italiaanse prototype. Dit laatste had buisvormige dwarsliggers en een ophanging van schroefveren. De Velam is onderstelloos en heeft een « Neiman »-vering met rubberringen. Het Franse model is op vele punten een geduchte verbetering.

De ontsteking door stroomonderbreker en spoel, de verwarming, de zitplaatsen met Dunlopillo-zitting en een schuifdak zijn de voornaamste nieuwigheden.

ALLE GEHEIMEN VAN DE MOTOR

De motor is een tweecylinder tweeslagmotor. De beide verchroomde zuigers werken gelijktijdig : er is dus ook maar één verbrandingsruimte en één bougie. Cylinderinhoud: maar 236 cm3. En toch bereikt de VELAM een snelheid van 85 km. per uur !

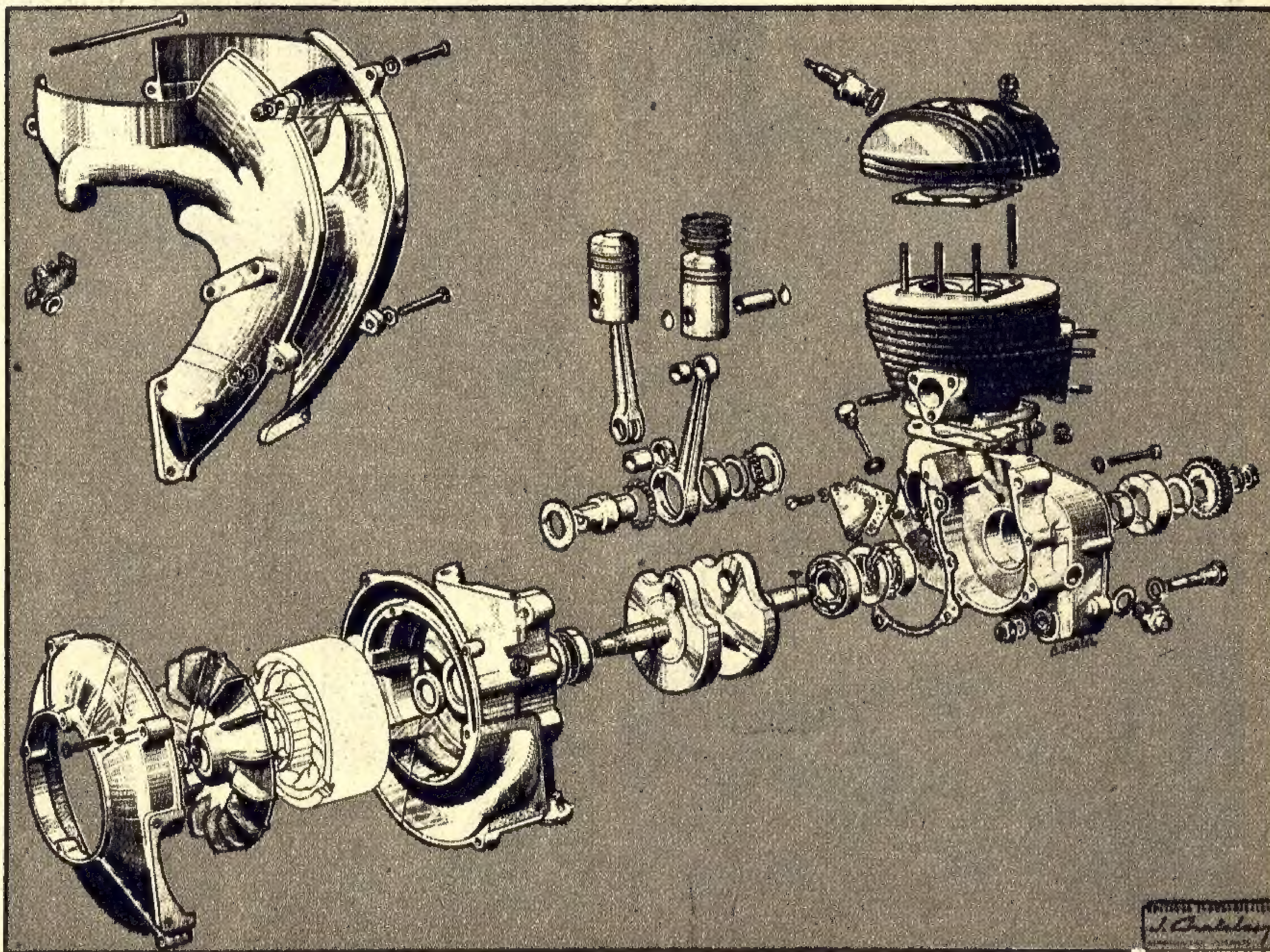
Het motorvermogen is 9,5 PK bij 4.500 toeren per minuut. En slechts 1 PK is belastbaar.

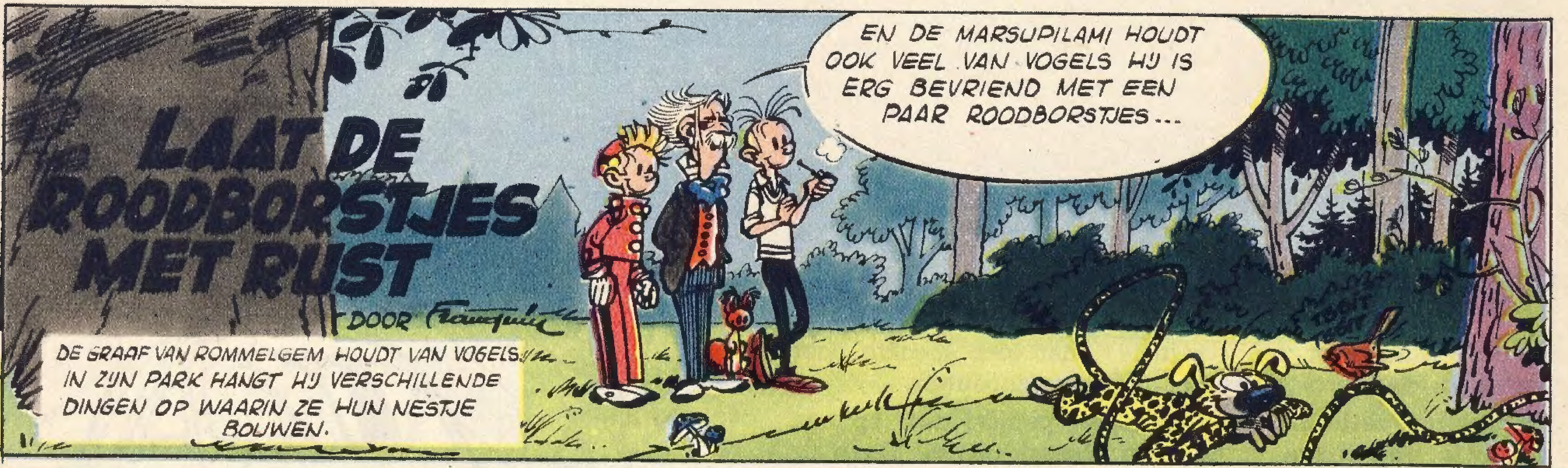
De drijfstangen zijn gemonteerd op rollagers en de koeling geschied door een turbine, die gretig de lucht opzuigt. Daardoor wordt de motor nooit « moe ». SOLEX heeft voor de Velam een speciale carburator bestudeerd, die een matige eetlust waarborgt.

VERMOGEN :
9,5 PK bij 4.500 t/m.

SNELHEID :
85 km./u.

VERBRUIK :
3,5 l. per 100 km.

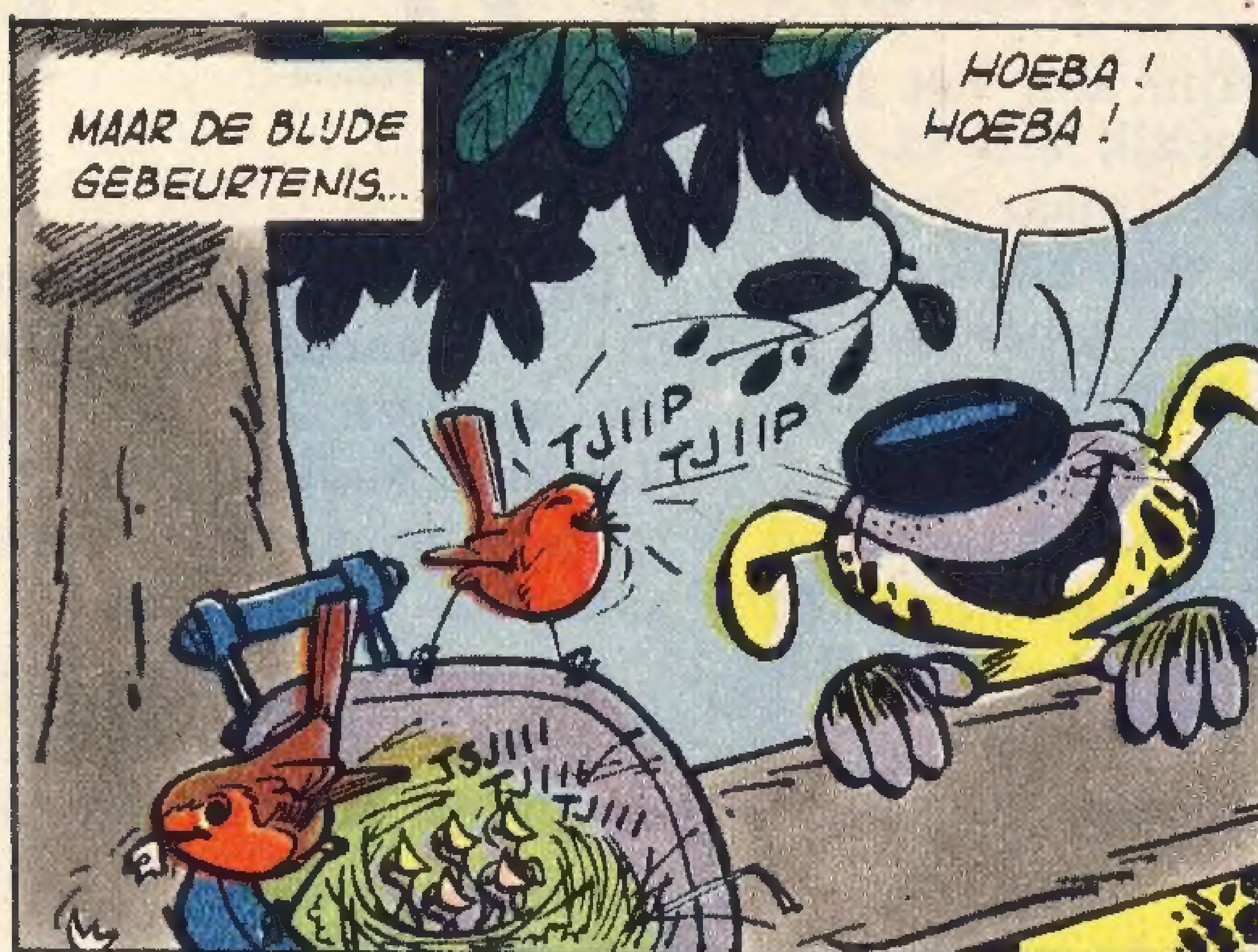

LAAT DE ROODBORSTJES MET RUST
DOOR Franquin
EN DE MARSUPILAMI HOUDT OOK VEEL VAN VOGELS HIJ IS ERG BEVRIEND MET EEN PAAR ROODBORSTJES...
DE GRAAF VAN ROMMELGEM HOUDT VAN VOGELS. IN ZIJN PARK HANGT HIJ VERSCHILLENDE DINGEN OP WAARIN ZE HUN NESTJE BOUWEN.

HOEBA! HOEBA!
TJIIIP TJIIIP

ALS DE MARSUPILAMI HET NESTJE NADERT...
TSIH TSIH

...WIJZEN ZE HEM VIJF EITJES...
TSIH
TICTIC TIC

...DIE MET LIEFDE GEBROED WORDEN. EN NU GEBEURT VOOR ZIJN OGEN HET WONDER...

MAAR DE BLIJDE GEBEURTENIS...
HOEBA! HOEBA!
TJIIP TJIIP

...BOEZEMT OOK IEMAND ANDERS BELANG IN.

...HET IS EEN KAT! ZO'N DAKLOZE KAT DIE VERWILDERD IS EN LEEFT VAN VECHTEN EN PLUNDEREN... EEN ECHT ROOFDIER...
SKRATS

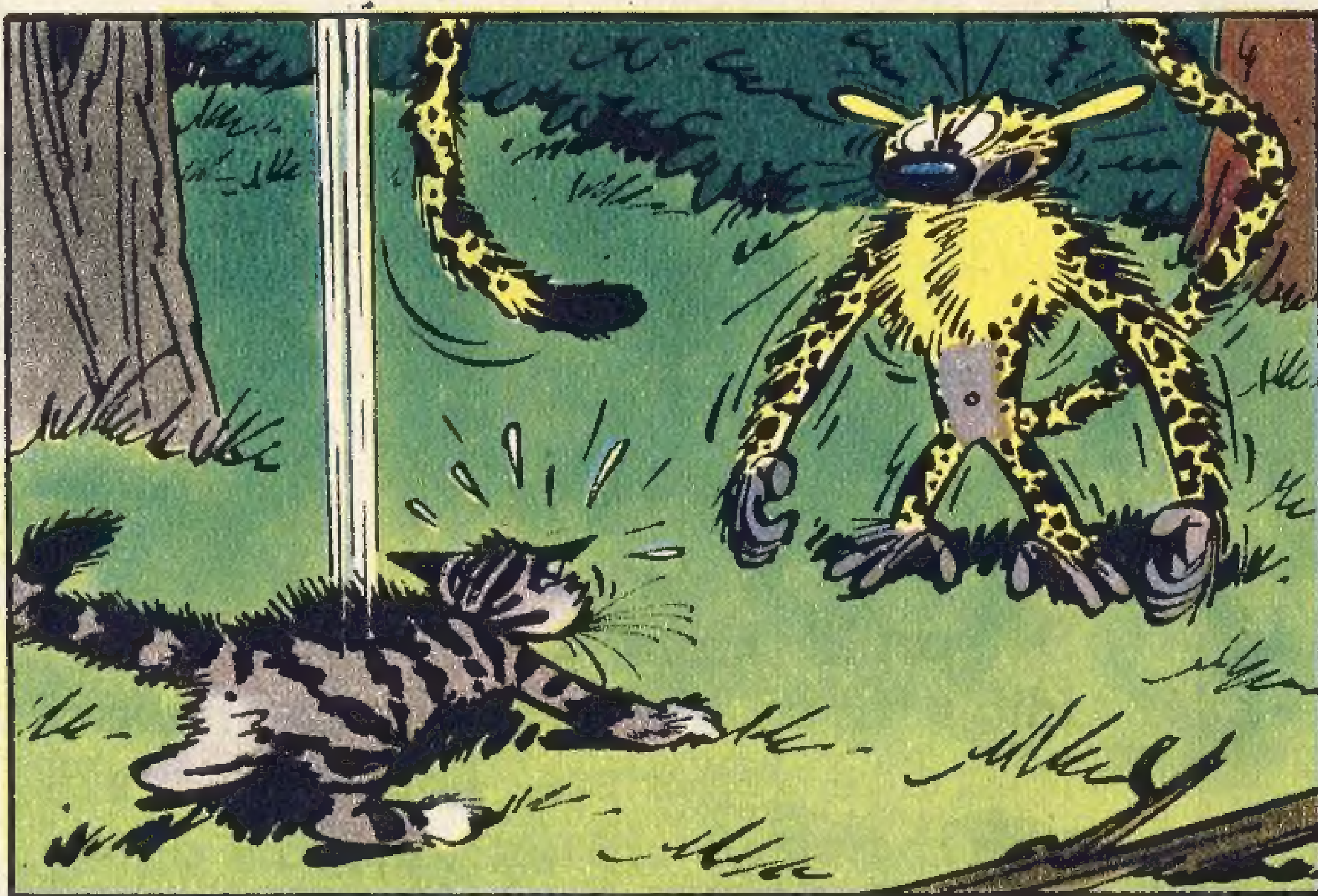

DIE ROVER HEEFT EEN ZWAK: PIEPJONGE VOGELTJES, WANT DIE ZIJN ZO HEERLIJK MALS.
TJIIIP TJIIIP
TJIIIP TJIIIP

TJIIP
TJIII TJIIII
TJIIII

TJIII!
TJIII TJIIIP

?

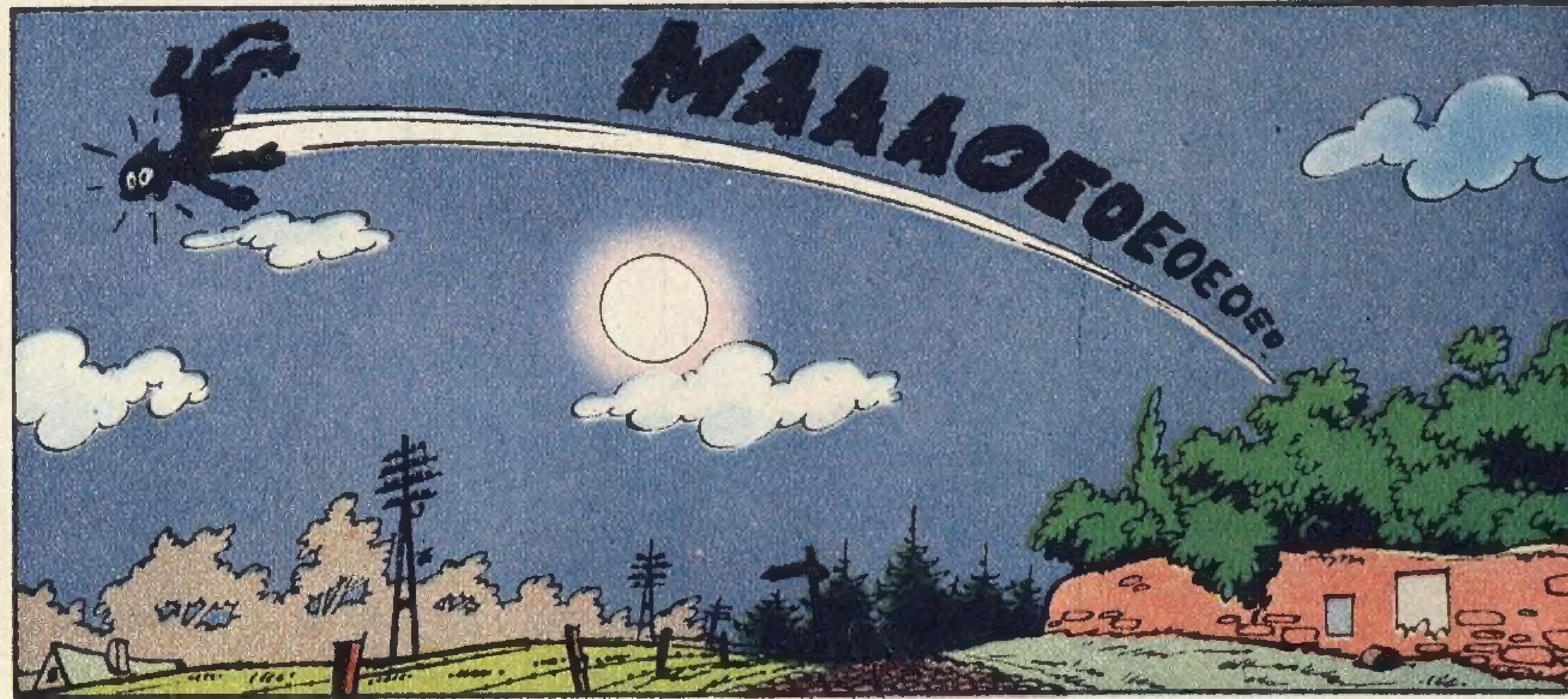

HELAAS, IN DE HEVIGE BE-
ROERING MAAKT EEN KLEIN-
TJE EEN SPRONGETJE EN
VALT UIT DE NEST.
TJIIP!

MAAR ALS DIE ROVER OVER-
DAG NIET SLAAGT, KOMT HIJ
'S NACHTS ...

TCHÎÎÎ
TCHÎÎ

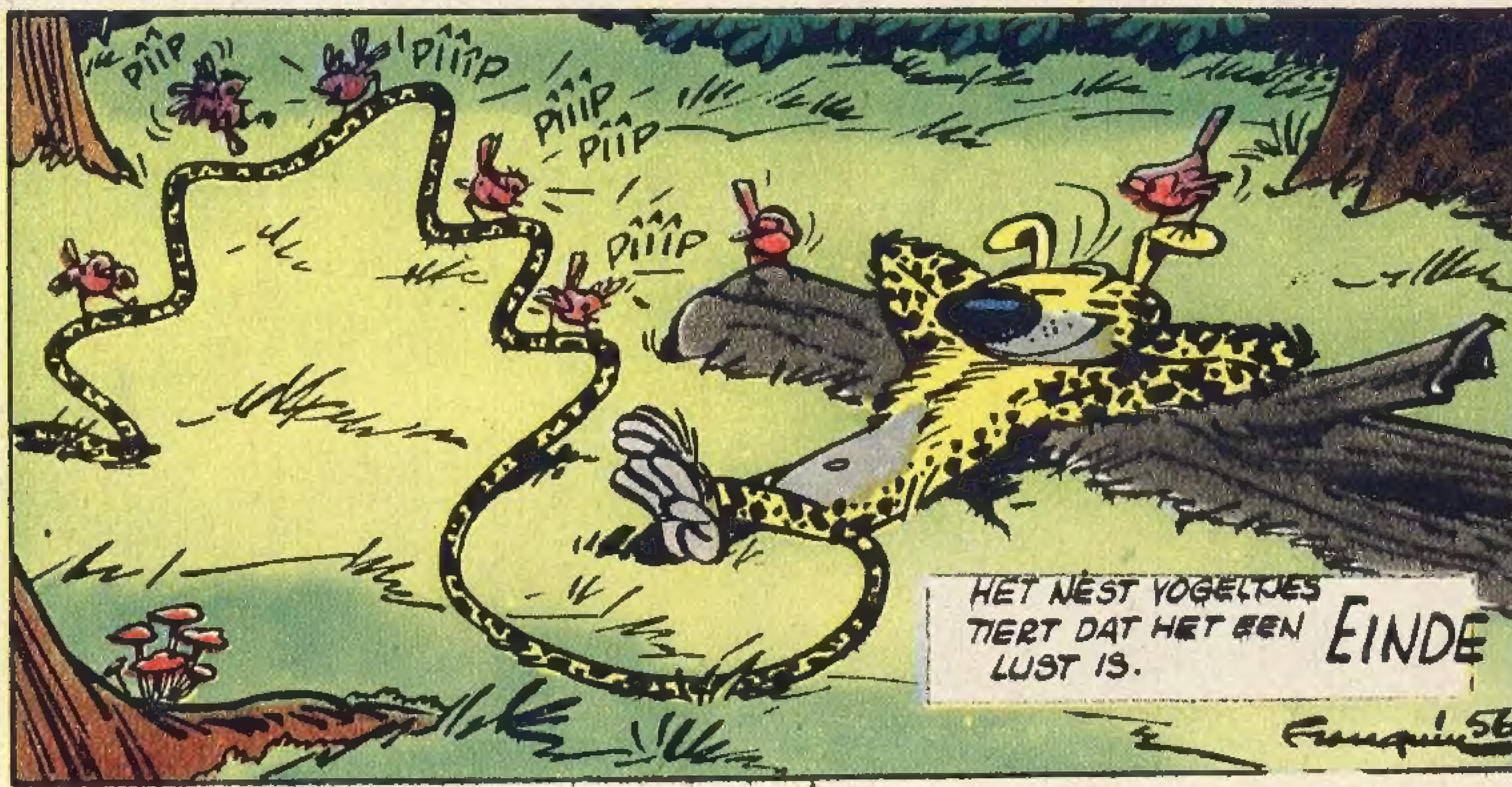

MAAAOEOEOEOEOE

GOED GERADEN! DE MARSUPILAMI HEEFT DE
BOOSWICHT OP DE VLUCHT GEDREVEN.

ALS HET DAG WORDT, ZIT DE
MARSUPILAMI NOG OP DE WACHT.

MAAR DAT IS ONNODIG. DE
OUWE SCHAVUIT LEIDT
VOORTAAN EEN VREEDZAAM
LEVEN.

PÎIP
PÎÎÎP
PÎÎÎP
PÎÎP
PÎÎÎP
HET NEST VOGELTJES
TIERT DAT HET EEN
LUST IS.
EINDE
Franquin 56

DE NATUUR

De artikels en de bijbehorende foto's zijn het werk van twee jeugdige reporters, Louis en Raphaël Robert (16 en 18 jaar) ontdekt door onze confrater SPRINT.

Een monster van een verre planeet? Nee: een insect uit ons land, dat je in de lente op holle wegen tegenkomt.

Onze natuurvrienden zijn in rep en roer: April is in het land!

Voor de natuur is sinds enkele weken een nieuw jaar aangebroken. De dieren komen weer te voorschijn, de bloemen ontluiken, de bomen botten, kortom, een nieuwe kringloop begint.

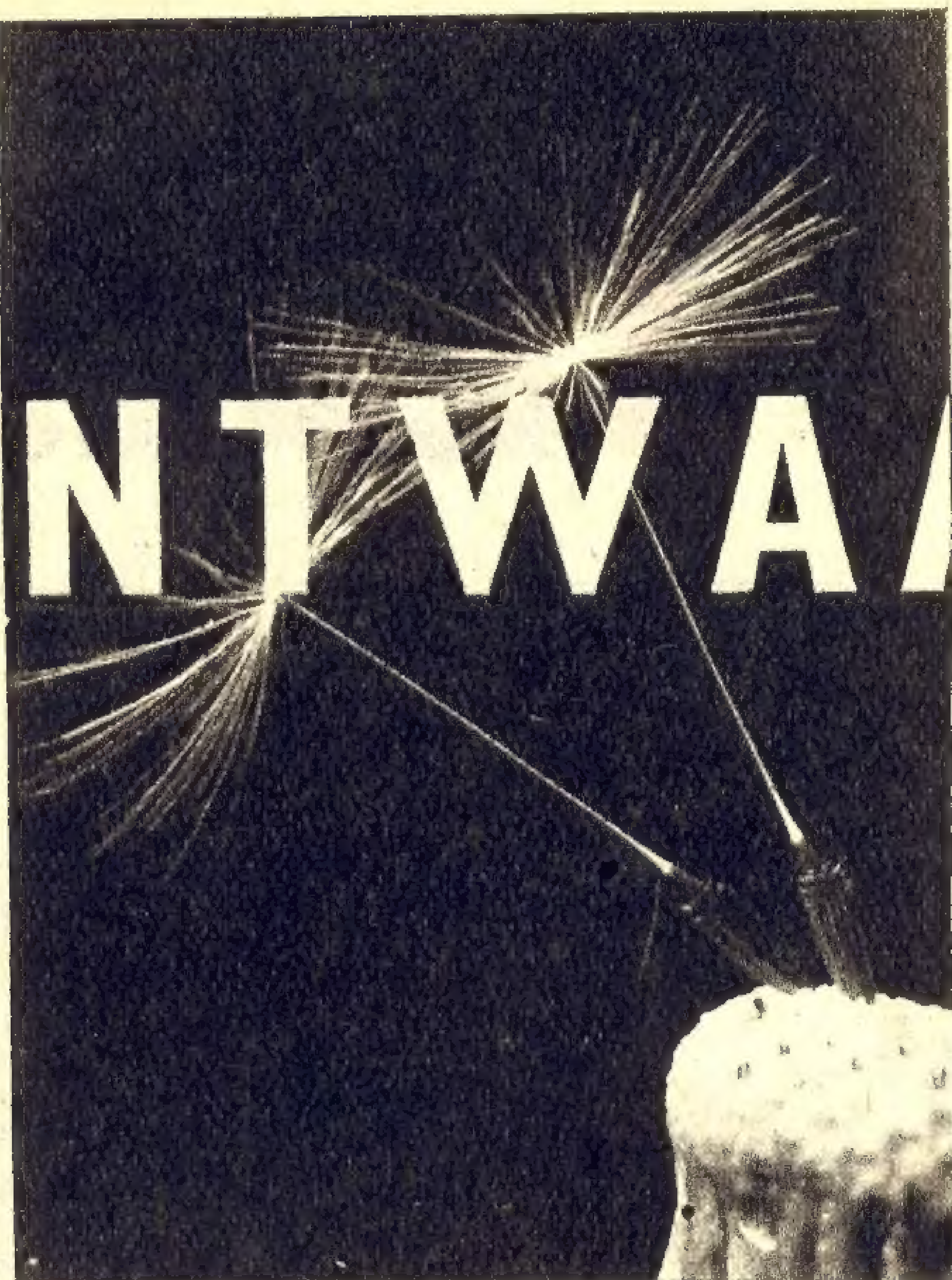
In de natte weiden herken je de lieve witte en lila bloempjes van de pinksterbloem. Het groen van de weiden is met goud doorspikkeld: dat zijn de paardenbloemen. De blaadjes er van leveren net als die van de pinksterbloem een heerlijke sla. Op de heuvelhellingen bloeien schuchter de bremstruiken. Dat is het voorspel tot het gouden sprookje van de brem, dat in Mei te bewonderen valt.

Probeer eens de bloem van de gevlekte aronskelk (kalfsvoet) te ontdekken, verscholen in het vochtige onderhout. Dit kun je gemakkelijk thuisbrengen; de bloem vertoont zich als een tedergroen blaadje, dat als een hoorn is opgerold. In het midden zit een vlezige kolf die uitloopt in een violette knots. Feitelijk zie je niet de bloem, maar de bloeiwijze. Als je de kelk afpelt, zul je rondom de steel twee ringen boven elkaar zien. Dat zijn de mannelijke en vrouwelijke bloemen, die kroonsgewijze staan. Opgepast! Het is een vergiftige plant!

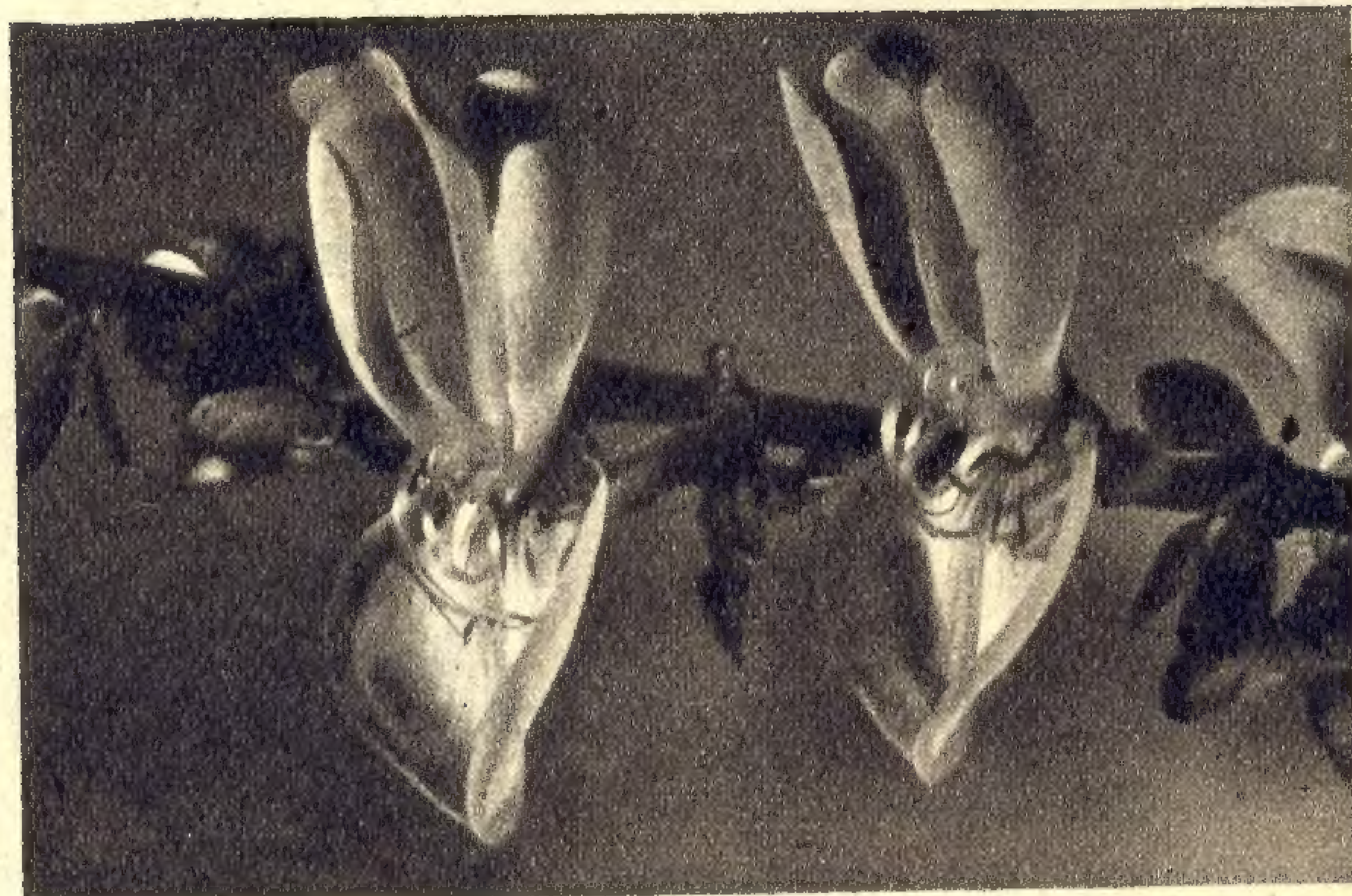
Wandel verder in de schaduw van de bomen, dan vind je misschien wel «kolven» van varens. Deze kun je opeten als ze eenmaal in zuiver water zijn gekookt.

Is de zon ook van de partij, dan zal de dorst zich zeker laten voelen. In dat geval kun je een prettige proef nemen. Zoek een berk op; zo'n boom met zijn blanke stam vol bre-

ONTWAAKT WEER!

Bliksemafleiders? Nee, een paardebloem.

De bremstruiken bloeien schuchter, maar zijn de voorboden van Mei met zijn gouden pracht.

de, zwarte strepen. Maak met behulp van een boor een gat in de stam (5 tot 6 cm.), steek er een strootje in en zuig. Dan krijg je het zoete berkesap te dringen: dat is heerlijk! Als je lust hebt, boor dan nog een groter gat, stop er een buisje in (een vlierstengel waar je het merg hebt uitgehaald, bijvoorbeeld) en vang dat sap op in een veldfles... Daarna stop je het gat met behulp van een houten pin weer dicht (je mag nooit onnodig een boom wonden) en wandel dan voort. In het bos zul je katjes van de hazelaar zien bloeien. Van einde December waren ze al op hun post.

Voor je je afvraagt of het heeft gesneeuwd, moet je je eerst goed er van overtuigen, dat die witte vlakten geen onmetelijke anemonenbedden zijn. Ga er vlak bij staan en bekijk de bloemkroontjes eens. Ze zijn allemaal in dezelfde richting gekeerd: naar de zon. In de loop van de dag draaien die bloemen van het oosten naar het westen met de dagvorstin mee.

De eerste paddestoelen van het jaar groeien zeker ook al langs de weg. Maar wees op je hoede! Om de verschillende soorten uit elkaar te kennen moet je er behoorlijk verstand van hebben!

En hoe staat het met de dieren? Spits je oren... Koekoek... koekoek... koekoek... wel ja, dat is 'm... de koekoek met zijn eindeloze geroep (niet erg afwisselend, dat geef ik toe). De nachtegaal en het roodstaartje zijn eveneens present. De zwaluw is ook terug. Soms doorkruist nog een vlucht wilde ganzen het hemelsblauw.

Maar blijf niet met je neus in de lucht staan. Op de grond zijn er ook nieuwe dingen te ontdekken. Het pistoolkevertje, een insectje met een groen dekschild met witte stippeltjes, voert een verwoede strijd tegen de vliegen. Je komt dat diertje vaak tegen op holle wegen, die aan de zonnekant liggen. De meikever verricht zijn bezigheden met een zorgelijk uiterlijk. Hij wordt in beslag genomen door het snorren van zijn eigen vleugels en als hij op een blad neerstrijkt, doet hij dat om het nauwgezet op te peuzelen. Zijn evenbeeld (in kleiner formaat) is de johanneskever, die door sommigen misschien voor een jong van hem wordt aangezien.

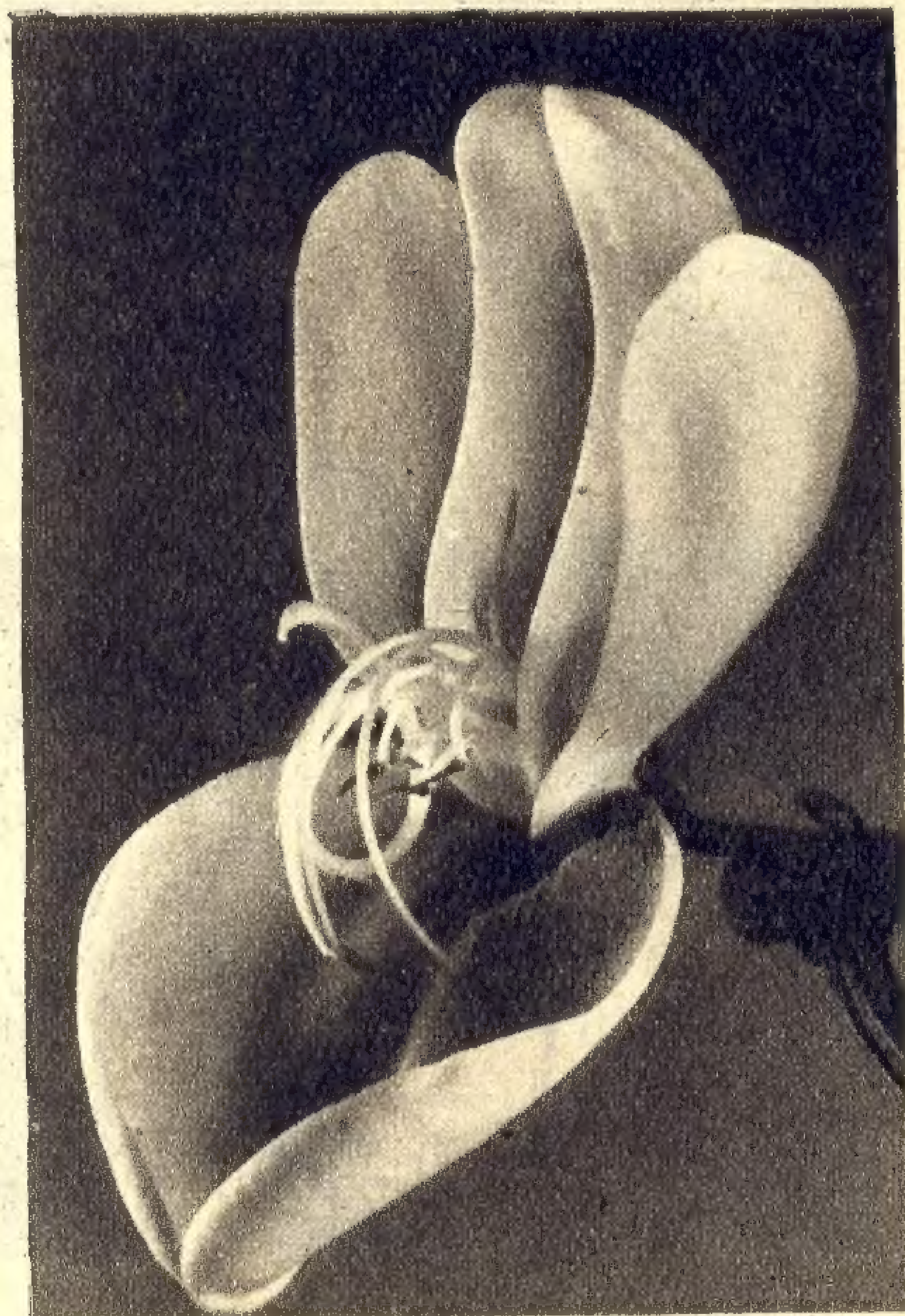
Hé, kijk daar eens op het pad, een oude kennis van verleden jaar: dat is Mevrouw Huisjesslak. Loop maar niet zo hard, je haalt haar zeker wel in.

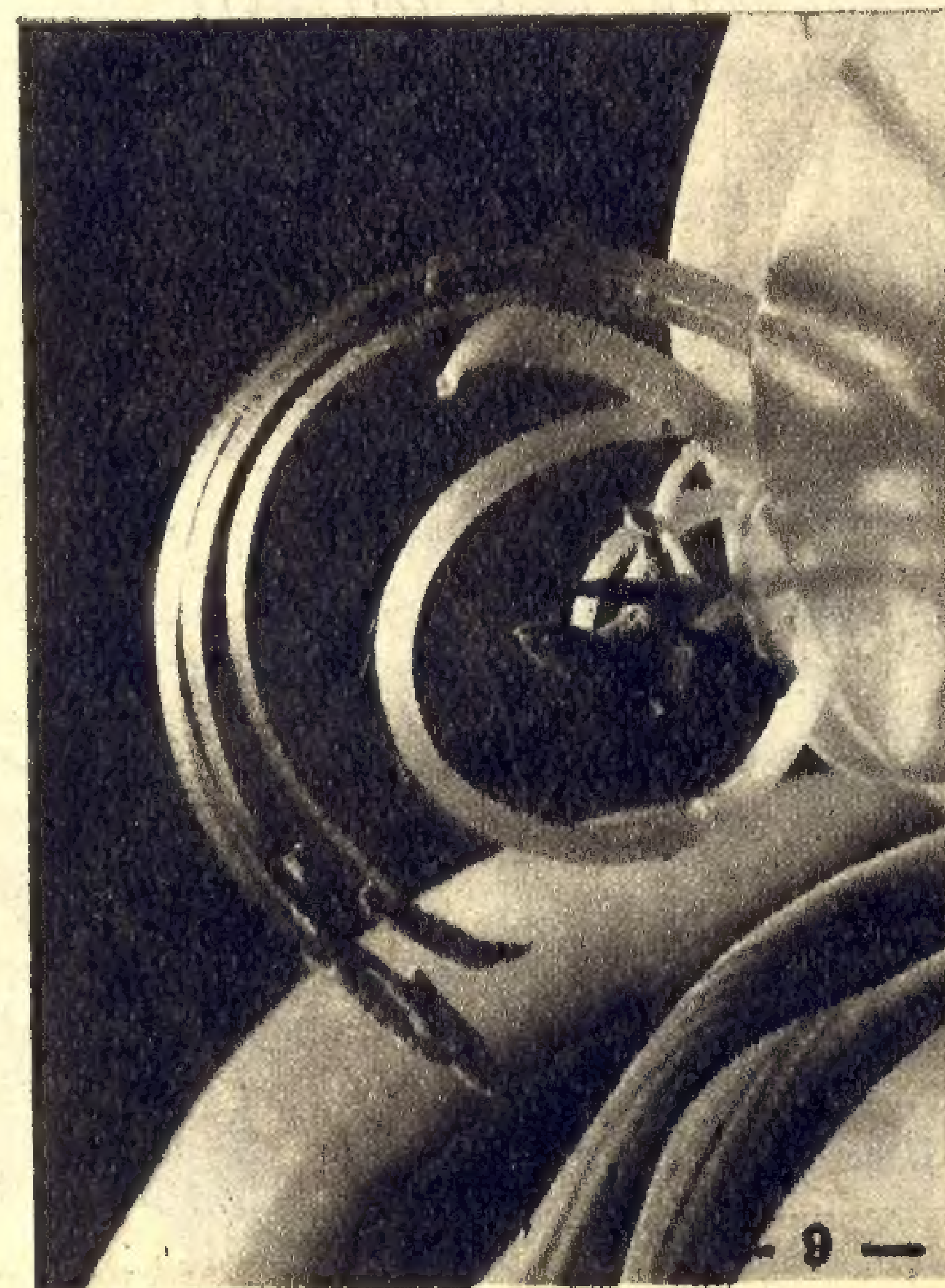
Zag je dat? Onder die steen bewoog er iets. Raap die vlug op. Pas op, daar ligt een hazelworm! Grijp hem vlug, maar niet bij zijn staart: anders blijf je er mee in je hand staan. Dat zou maar een armzalige tropee wezen! Met een beetje geluk kun je een slang in de zon zien luieren. Probeer die eens te vangen... maar is het een adder, dan merk je dat ze dadelijk een halve slag omzwenkt.

En als je naar huis teruggaat, maak dan nog een omweggetje door het veld om enkele madeliefjes te plukken (voor je herbarium misschien).

Want April kan nooit echt April zijn zonder die snoezige bloemetjes.

L. en R. R.

JERRY

DIE DEUGNIET HEEFT ZIJN VERDIEND LOON !
HA ! HA! NIET ZO SLAP , DIE DIKZAK !

HIER IS DE SCHRIK VAN DE STAD... WAAR ZAL IK HEM NEERZETTEN ?...

U IS PARTIJDIG , SHERIFF... MIJ STOPT U IN DE NOR EN DIE SCHAVUIT LAAT U LOPEN ...
MORGAN LIGT IN HET ZIEKENHUIS !

...DAARBIJ IS DAT DE GEWOONTE HIER : ALS ER HERRIE IS, ZET IK EERST ALLE KNOKKERS ZONDER ONDERSCHEID ACHTER DE TRALIES...
...JE HEBT HET TE BONT GEMAAKT... DIKKE WILDEMAN... TE MEER OMDAT DIE ARME KEREL PAS HERSTELD IS. HIJ IS DIE MORGAN DIE DE PIJL IN ZIJN ZIJ KREEG !

... DAT WIST IK NIET... ANDERS TAAI VOOR EEN PATIËNT !... MADRE DIA !... NEE, WAARACHTIG GEEN WEKELING ! HOE ZAL HIJ WEL WEZEN ALS HIJ GEZOND IS?
WELL, TOT MORGEN... WANT HET TARIEF IS EEN NACHT!

HE, WAAR HEEFT DIE PIJL HEM GETROFFEN, ZEI U ?
RULES

IN ZIJN LINKERZIJ... WAAROM ?
O, NERGENS OM !

SPRING

DOOR GILLAIN

(Wordt vervolgd.)

HET

Mysterie van de Witte God

KIM DEVIL

Gerald Forton

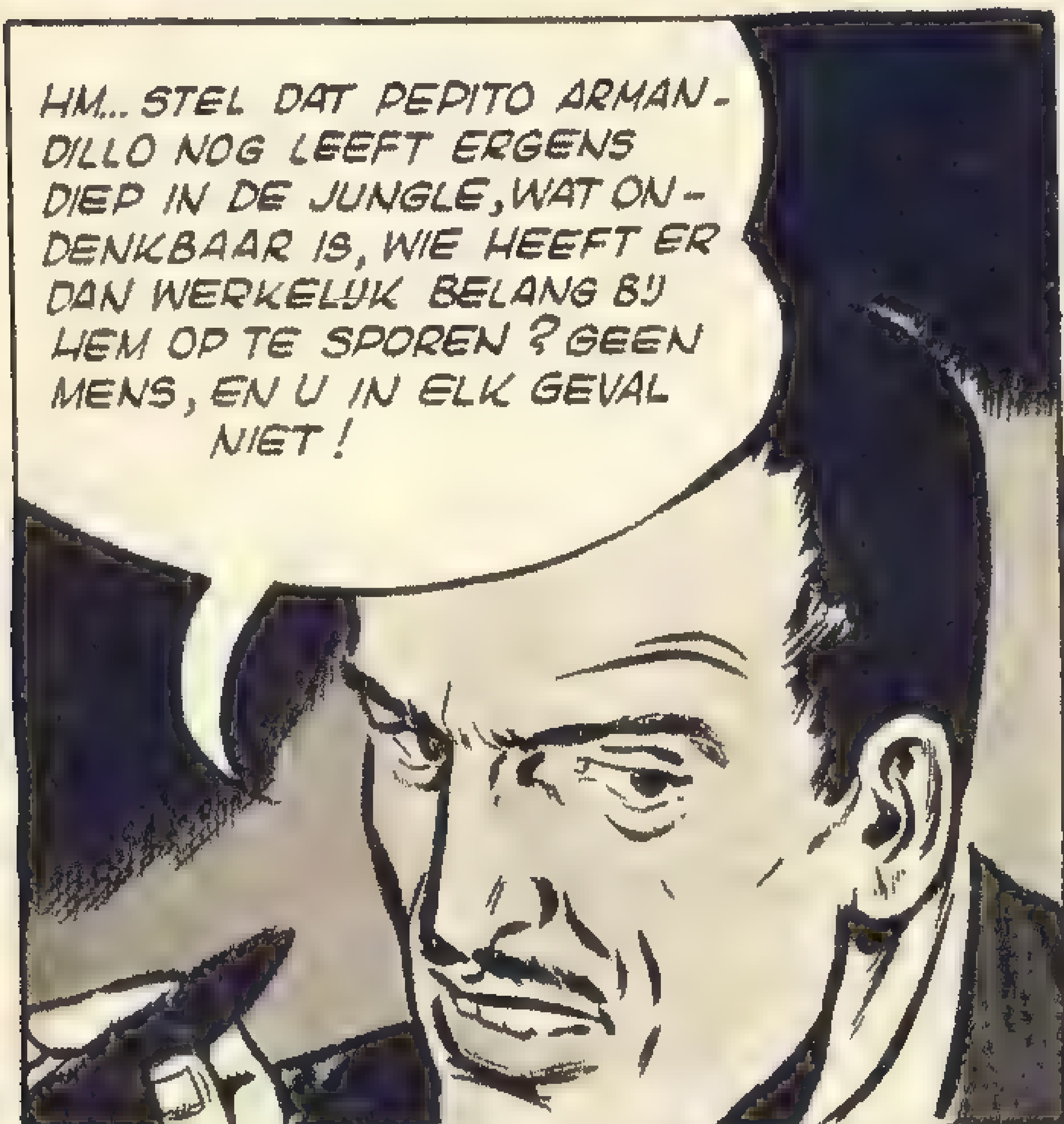

(Wordt vervolgd.)

HET PAASTREINTJE

VIERENDAL was een veel te klein dorpje. Daar reisde geen mens ooit naartoe en de inwoners zelf voelden zich er best thuis.

Daarom hadden de Spoorwegen al jaren geleden besloten het stationnetje buiten dienst te stellen. Nu woekerden er margrietjes en wild onkruid tussen de roestige sporen en de vroegere stationschef treurde over de tijd, toen hij nog met zijn fraaie, vuurrode pet op met zijn gebiedende fluitje de treinen regeerde.

Zijn station had hij niet willen verlaten. Hij huisde er nog steeds, met zijn kleinzoontje, en 's avonds bij het schijnsel van een oude seinlamp, die zijn rode licht op het salontafeltje wierp (de salon was vroeger wachtkamer geweest), vertelde hij het kind de heerlijkste verhalen uit de goede oude tijd, toen vuurspuwende sneltreinen over de nu half onttakelde rails denderden...

En op die Paasmorgen zat de stationschef in het zonnetje aan de voet van de oude, stramme seinpaal en haalde weemoedig herinneringen op aan de schone, vervlogen jaren...

Ineens galmde er in de verte een klok...

De chef sprong op.

— Nee maar... zei hij. Nee maar... die klok... het lijkt wel...

Weer luidde de klok, steeds nader-bij... Dat blijde, heldere, metalen gebengel bleek... de bel van een locomotief!

De stationschef stormde toe, gejaagd zijn verschoten pet rechtzettend, en holde naar zijn kantoortje waar hij al jaren geleden zijn rode vlag en zijn fluitje had opgeborgen...

Hijgend beende hij het perron weer op, net toen een trein, aan alle kanten puffend van de damp, het stationnetje binnenstoomde. Een sissend, steunend locomotiefje liet lustig uit alle macht zijn bel luiden. Er achter reden drie ouderwetse houten wagentjes, die huppelden en hotsten op de slecht aaneensluitende sporen.

De jongen stond stomverbaasd dit schouwspel aan te gapen: een trein in dit stationnetje, dat er al zo lang geen meer had aanschouwd!

De trein remde met een langgerekt gesnerp van roestig metaal en het portier van een der wagons vloog open. Er stapten twee mannen uit, die met grote behoedzaamheid een enorme kist tilden. Die zetten ze zachtjes op het perron neer. Ze stapten weer in de wagon en de trein reed weg...

De stationschef stond daar maar beduusd te kijken, met zijn fluitje ongebruikt in zijn hand en in de andere hand zijn nog opgerolde rode vlag. Zijn kleinzoon kwam benieuwd naar de kist toe.

Die kist piepte.

Door een kier tussen twee slecht sluitende planken door, waagde de jongen een blik: honderden kuikentjes! Ze zaten op elkaar gepakt als zijige, gele pakjes en lieten soms een blij, soms een klagend geluidje horen.

— Voor wie mag dit collo bestemd zijn? vroeg de stationschef zich af. Er zal toch wel een adres op staan...

En hij inspecteerde de kist aan alle kanten. Verloren moeite. Er was niet de minste aanwijzing te bespeuren. Het etiket was er zeker tijdens het vervoer afgegaan.

— Hm, zei de stationschef. We zullen moeten wachten tot iemand er om komt vragen.

— En als er niemand komt? vroeg zijn kleinzoon. We kunnen die diertjes toch niet van de honger laten omkomen?

— Van goed van anderen moeten

HET PAASTREINTJE

Een vertelling door A. FRANQUIN

VIERENDAL was een veel te klein dorpje. Daar reisde geen mens ooit naartoe en de inwoners zelf voelden zich er best thuis.

Daarom hadden de Spoorwegen al jaren geleden besloten het stationnetje buiten dienst te stellen. Nu woekerden er margrietjes en wild onkruid tussen de roestige sporen en de vroegere stationschef treurde over de tijd, toen hij nog met zijn fraaie, vuurrode pet op met zijn gebiedende fluitje de treinen regeerde.

Zijn station had hij niet willen verlaten. Hij huisde er nog steeds, met zijn kleinzoontje, en 's avonds bij het schijnsel van een oude seinlamp, die zijn rode licht op het salontafeltje wierp (de salon was vroeger wachtkamer geweest), vertelde hij het kind de heerlijkste verhalen uit de goede oude tijd, toen vuurspuwende sneltreinen over de nu half onttakelde rails denderden...

En op die Paasmorgen zat de stationschef in het zonnetje aan de voet van de oude, stramme seinpaal en haalde weemoedig herinneringen op aan de schone, vervlogen jaren...

Ineens galmde er in de verte een klok...

De chef sprong op.

— Nee maar... zei hij. Nee maar... die klok... het lijkt wel...

Weer luidde de klok, steeds naderbij... Dat blijde, heldere, metalen gebengel bleek... de bel van een locomotief!

De stationschef stormde toe, gejaagd zijn verschoten pet rechtzettend, en holde naar zijn kantoortje waar hij al jaren geleden zijn rode vlag en zijn fluitje had opgeborgen...

Hijgend beende hij het perron weer op, net toen een trein, aan alle kanten puffend van de damp, het stationnetje binnenstoomde. Een sissend, steunend locomotiefje liet lustig uit alle macht zijn bel luiden. Er achter reden drie ouderwetse houten wagentjes, die huppelden en hotsten op de slecht aaneensluitende sporen.

De jongen stond stomverbaasd dit schouwspel aan te gapen: een trein in dit stationnetje, dat er al zo lang geen meer had aanschouwd!

De trein remde met een langgerekt gesnerp van roestig metaal en het portier van een der wagons vloog open. Er stapten twee mannen uit, die met grote behoedzaamheid een enorme kist tilden. Die zetten ze zachtjes op het perron neer. Ze stapten weer in de wagon en de trein reed weg...

De stationschef stond daar maar beduusd te kijken, met zijn fluitje ongebruikt in zijn hand en in de andere hand zijn nog opgerolde rode vlag. Zijn kleinzoon kwam benieuwd naar de kist toe.

Die kist piepte.

Door een kier tussen twee slecht sluitende planken door, waagde de jongen een blik: honderden kuikentjes! Ze zaten op elkaar gepakt als zijige, gele pakjes en lieten soms een blij, soms een klagend geluidje horen.

— Voor wie mag dit collo bestemd zijn? vroeg de stationschef zich af. Er zal toch wel een adres op staan...

En hij inspecteerde de kist aan alle kanten. Verloren moeite. Er was niet de minste aanwijzing te bespeuren. Het etiket was er zeker tijdens het vervoer afgegaan.

— Hm, zei de stationschef. We zullen moeten wachten tot iemand er om komt vragen.

— En als er niemand komt? vroeg zijn kleinzoon. We kunnen die diertjes toch niet van de honger laten omkomen?

— Van goed van anderen moeten we afblijven. Die kist open maken zou een overtreding zijn.

— Maar dan moeten die kuikens er in blijven tot iemand ze komt afhalen, grootvader... En als het eens een abuis was? Als dit collo niet in ons station moest aankomen? Als...

— Dat zullen we wel zien. Er zal vast wel iemand opdagen...

Maar er kwam niemand...

Die avond ging de stationschef er zelf toe over het deksel van de kist open te breken en de kuikens met armenvol er uit te halen, om ze in een hok tegen het station aan onder te brengen.

— Daar zullen ze het warmer hebben dan in deze krat die aan weer en wind blootstaat, zei hij verlegen, als om zich te verontschuldigen.

Ook de volgende dag kwam geen mens het collo afhalen. En de dag daarna al evenmin.

Zo gingen er een week, een maand voorbij. De kuikens veranderden in slungelige, onbeholpen kippen... Honderden witte kippen, die hikten en kakelden over het oude station en grasjes pikten, die overal welig opschoten, en wormen uit de grond wroetten tussen de rails.

Toen kwam het eerste ei. Daarna meer, en nog meer, en nog veel meer.

Eerst bakte de stationschef er heerlijke omeletten van. Maar de voortbrengst overtrof weldra verre zijn verbruik. Toen kocht hij een karretje en ging de eitjes op de markt in het dorp aan de man brengen.

Het duurde niet lang of hij deed prachtzaken. Niet zonder enige gewetenswroeging streek hij de opbrengst op van een kapitaal, dat hem eigenlijk niet toekwam...

Maar waar mochten die kuikens toch vandaan komen?

Hij had alle mogelijke navraag gedaan. Hij had naar alle stations geseind om te weten waar die trein vertrokken was. Overal kwam het zelfde antwoord vandaan: « Niet hiervandaan. » Hij had aan alle hoenderfokkerijen geschreven. En alle hadden ze geantwoord, dat de kuikens zeker niet van hun afkomstig waren.

Zo was er een jaar verstreken. Nu brachten de chef en zijn kleinzoontje een deel van de ochtend door met het plaatsen van een deel van het broedsel in hokken en dan trok de stationschef naar de markt. 's Middags gingen de man en het kind in het zonnetje zitten en praatten over de zo geheimzinnig aangekomen kuikens.

De Zaterdag voor Pasen ontving de stationschef een telegram. Het melde kort en bondig:

« Het hele broed van morgenochtend voor ons bewaren. Komen het om zes uur halen. »

Niet ondertekend.

Voor het eerst ontving de stationschef zo'n grote bestelling. De volgende dag stond hij voor dag en dauw op, wekte zijn kleinzoon en samen gingen ze naar het kippenhok.

Het eerste ei dat ze opraapten was rood met grote witte stippen. De chef kon zijn ogen niet geloven. Zo'n ei had hij nog nooit gezien.

Maar het tweede, dat ze vonden, was blauw, met een wit lint er omheen. Daarnaast een zilveren ei en een chocoladen ei. En nog veel meer. Groene, rose, gele, zwarte, versierd met stipjes, streepjes, vierkantjes en lintjes. Van chocolade, van fondant, van drop, amandelbonen...

De stationschef en zijn kleinzoontje haastten zich dit haast ongewone legsel in grote manden te verzamelen. Ze waren daar amper mee klaar of ze hoorden in de verte een kristalhelder klokje, weldra gevolgd door het vrolijke puffen van een oude locomotief.

De Paastrein bleef langs het perron staan, er stapten twee goedig lachende mannen uit, ze grepen de manden met eieren, laadden ze in de wagon en de trein reed weer weg, rechtdoor, terwijl een man in de goederenwagen vrolijk met zijn arm zwaaide en riep:

— Tot het volgende jaar!

En de stationschef en zijn kleinzoon zagen zwijgend, met kloppend hart, hoe de wielen van de locomotief van de grond afgingen en de trein de lucht in vloog, steeds hoger, tot hij nog maar een zwart puntje was, dat in de wolken naar het zuiden toe verdween.

Een vertelling door A. FRANQUIN

we afblijven. Die kist open maken zou een overtreding zijn.

— Maar dan moeten die kuikens er in blijven tot iemand ze komt afhalen, grootvader... En als het eens een abuis was? Als dit collo niet in ons station moest aankomen? Als...

— Dat zullen we wel zien. Er zal vast wel iemand opdagen...

Maar er kwam niemand...

Die avond ging de stationschef er zelf toe over het deksel van de kist open te breken en de kuikens met armenvol er uit te halen, om ze in een hok tegen het station aan onder te brengen.

— Daar zullen ze het warmer hebben dan in deze krat die aan weer en wind blootstaat, zei hij verlegen, als om zich te verontschuldigen.

Ook de volgende dag kwam geen mens het collo afhalen. En de dag daarna al evenmin.

Zo gingen er een week, een maand voorbij. De kuikens veranderden in slungelige, onbeholpen kippen... Honderden witte kippen, die hikten en kakelden over het oude station en grasjes pikten, die overal welig opschoten, en wormen uit de grond wroetten tussen de rails.

Toen kwam het eerste ei. Daarna meer, en nog meer, en nog veel meer.

Eerst bakte de stationschef er heerlijke omeletten van. Maar de voortbrengst overtrof weldra verre zijn verbruik. Toen kocht hij een karretje en ging de eitjes op de markt in het dorp aan de man brengen.

Het duurde niet lang of hij deed prachtzaken. Niet zonder enige gewetenswroeging streek hij de opbrengst op van een kapitaal, dat hem eigenlijk niet toekwam...

Maar waar mochten die kuikens toch vandaan komen?

Hij had alle mogelijke navraag gedaan. Hij had naar alle stations geseind om te weten waar die trein vertrokken was. Overal kwam het zelfde antwoord vandaan: « Niet hiervandaan. » Hij had aan alle hoenderfokkerijen geschreven. En alle hadden ze geantwoord, dat de kuikens zeker niet van hun afkomstig waren.

Zo was er een jaar verstreken. Nu brachten de chef en zijn kleinzoontje een deel van de ochtend door met het plaatsen van een deel van het broedsel in hokken en dan trok de stationschef naar de markt. 's Middags gingen de man en het kind in het zonnetje zitten en praatten over de zo geheimzinnig aangekomen kuikens.

De Zaterdag voor Pasen ontving de stationschef een telegram. Het melde kort en bondig:

« Het hele broed van morgenochtend voor ons bewaren. Komen het om zes uur halen. »

Niet ondertekend.

Voor het eerst ontving de stationschef zo'n grote bestelling. De volgende dag stond hij voor dag en dauw op, wekte zijn kleinzoon en samen gingen ze naar het kippenhok.

Het eerste ei dat ze opraapten was rood met grote witte stippen. De chef kon zijn ogen niet geloven. Zo'n ei had hij nog nooit gezien.

Maar het tweede, dat ze vonden, was blauw, met een wit lint er omheen. Daarnaast een zilveren ei en een chocoladen ei. En nog veel meer. Groene, rose, gele, zwarte, versierd met stipjes, streepjes, vierkantjes en lintjes. Van chocolade, van fondant, van drop, amandelbonen...

De stationschef en zijn kleinzoontje haastten zich dit haast ongewone legsel in grote manden te verzamelen. Ze waren daar amper mee klaar of ze hoorden in de verte een kristalhelder klokje, weldra gevolgd door het vrolijke puffen van een oude locomotief.

De Paastrein bleef langs het perron staan, er stapten twee goedig lachende mannen uit, ze grepen de manden met eieren, laadden ze in de wagon en de trein reed weer weg, rechtdoor, terwijl een man in de goederenwagen vrolijk met zijn arm zwaaide en riep:

— Tot het volgende jaar!

En de stationschef en zijn kleinzoon zagen zwijgend, met kloppend hart, hoe de wielen van de locomotief van de grond afgingen en de trein de lucht in vloog, steeds hoger, tot hij nog maar een zwart puntje was, dat in de wolken naar het zuiden toe verdween.

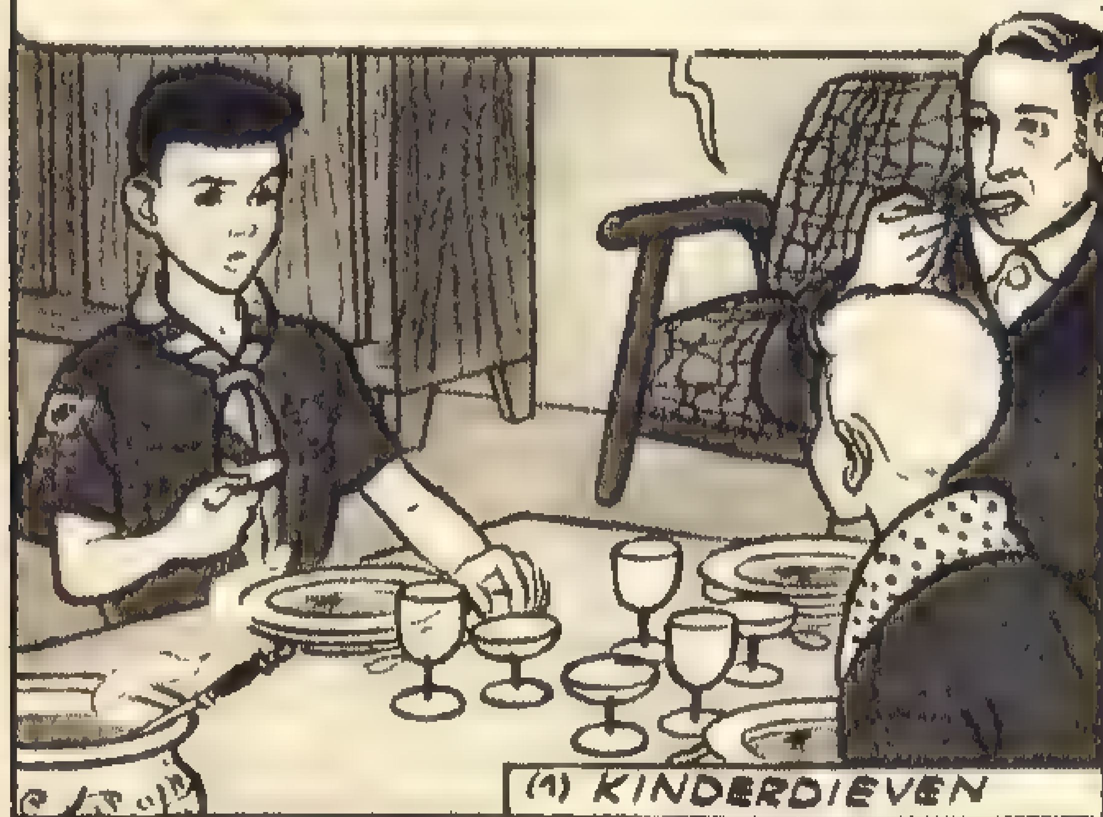

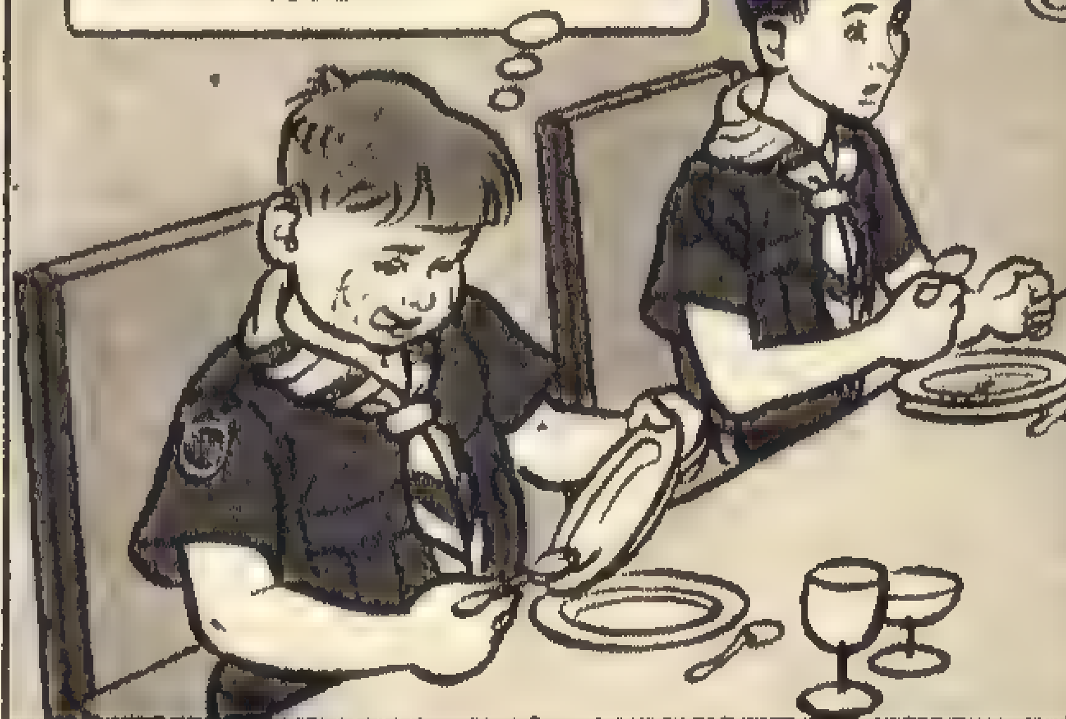
De Beverpatroelje

DE ONBEKENDE UIT VILLA MYSTERIE

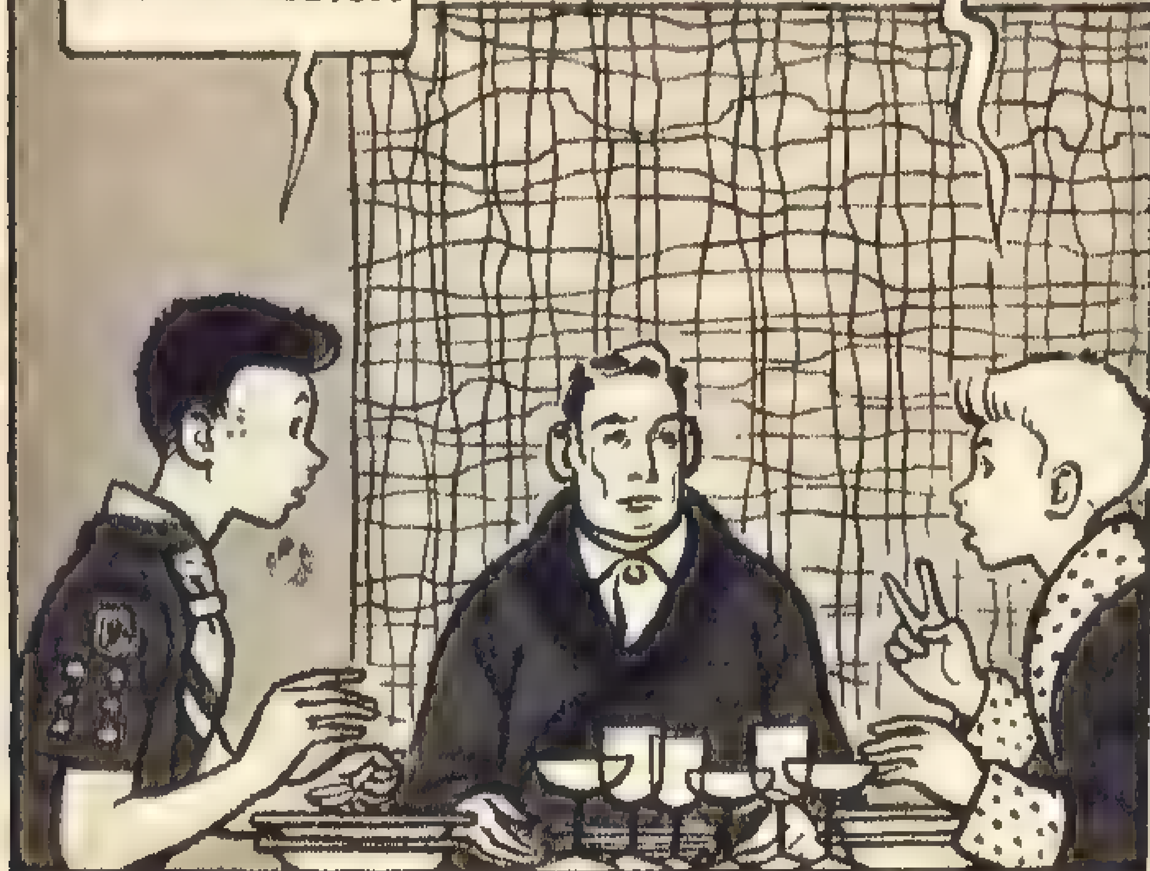
NA BEWOGEN LOTGEVALLEN MAKEN DE BEVERS KENNIS MET EEN JONGE AMERIKAAN DIE DIEP IN EEN BOS WOONT, STRENG BEWAAKT DOOR DETECTIVES EN POLITIEHONDEN...

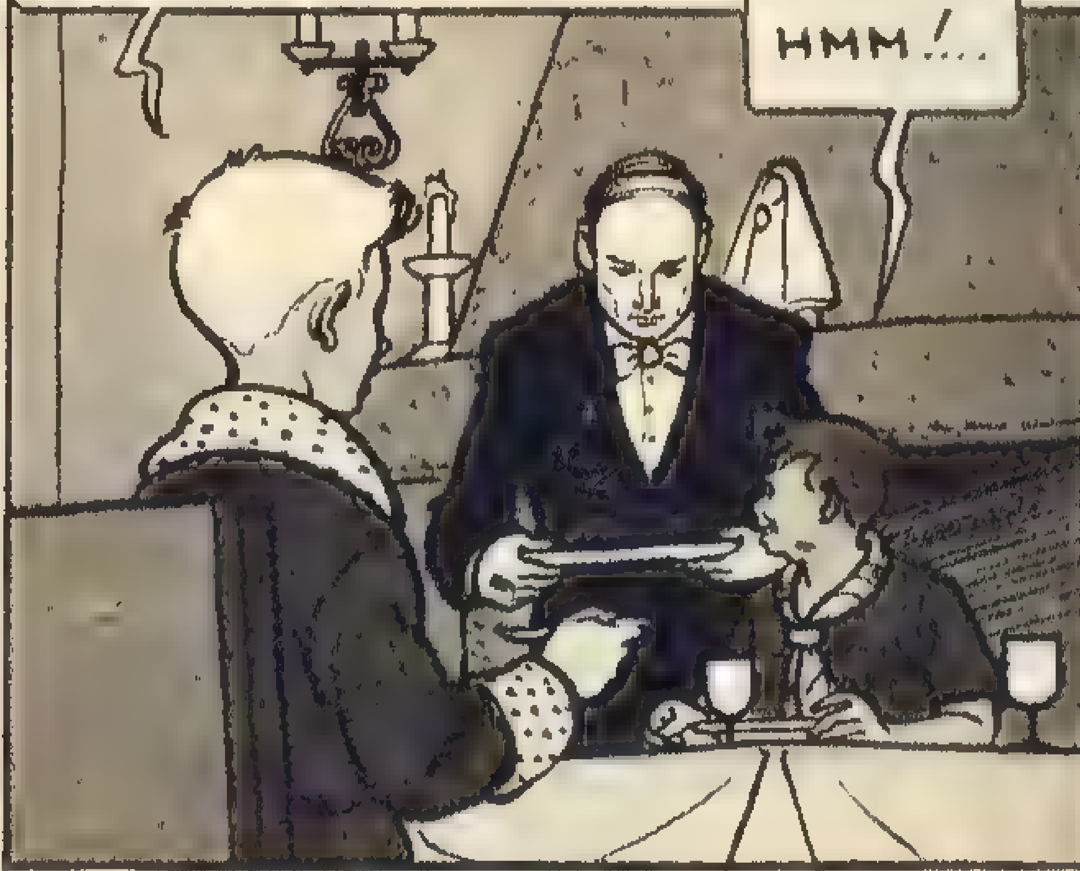

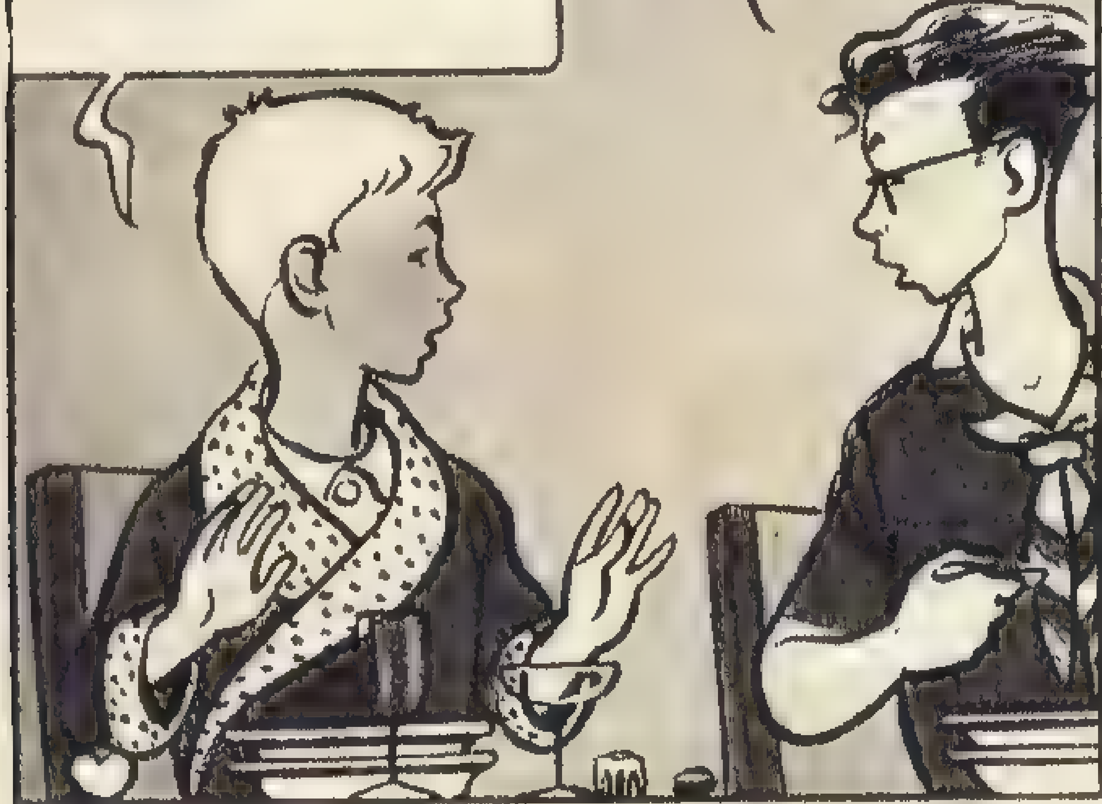

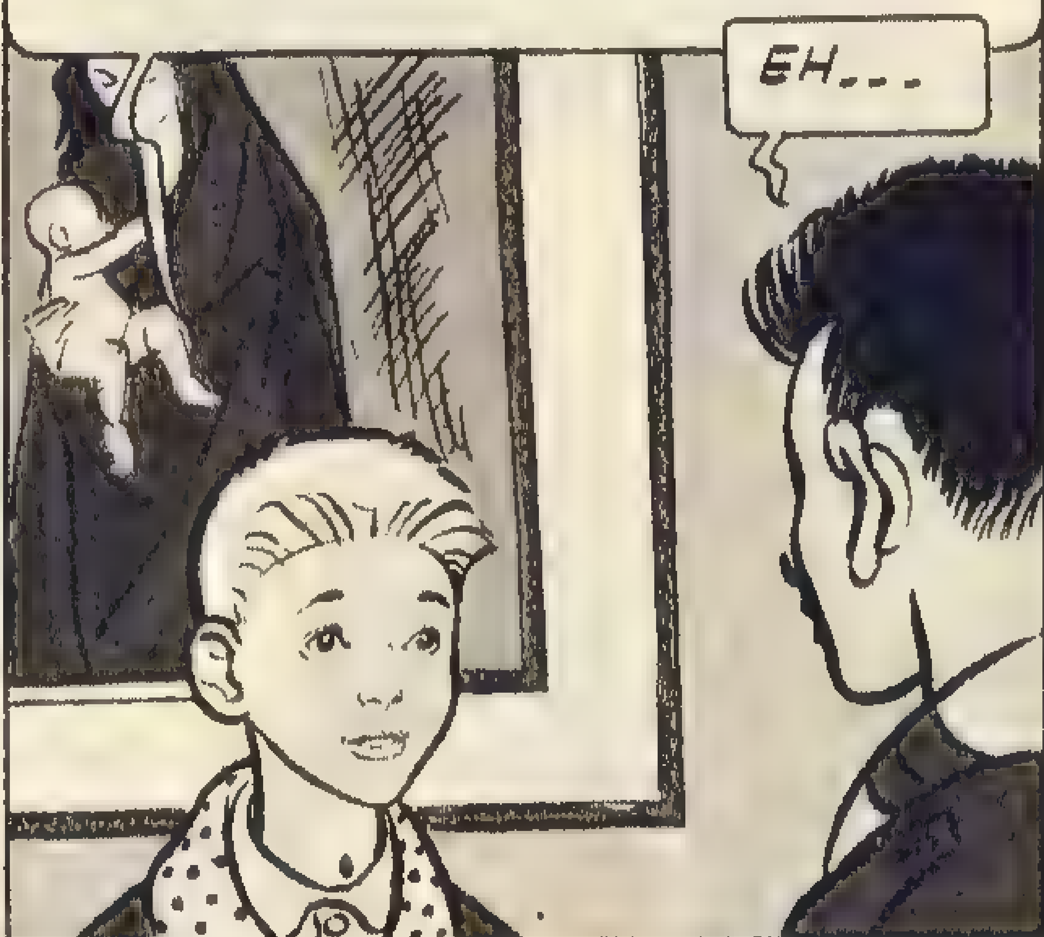

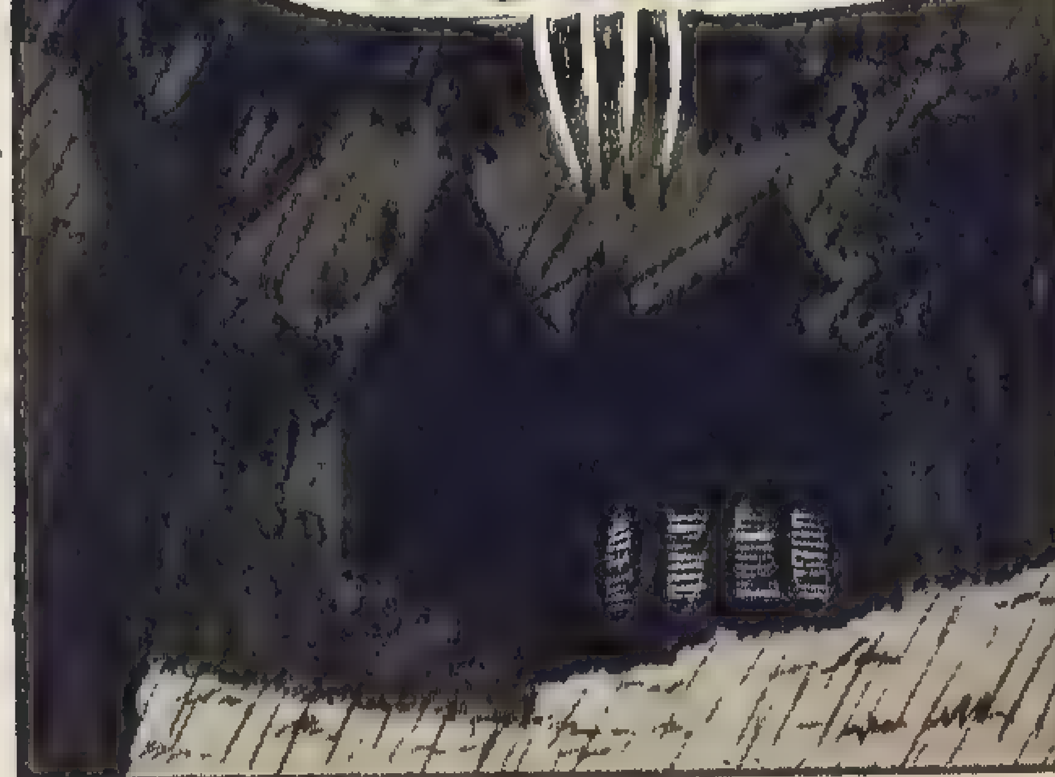

(Wordt vervolgd.

OSLO

STOCKHOLM

DUBLIN

KOPENHAGEN

AMSTERDAM

LONDEN

BRUSSEL

BERLIJN

PARIJS

WENEN

GENEVE

MADRID

LISSABON

ROME

NAPELS

N

W

O

Z

OSLO
HELSINKI
STOCKHOLM
DUBLIN
KOPENHAGEN
AMSTERDAM
LONDEN
BERLIJN
BRUSSEL
PARIJS
WENEN
GENEVE
MADRID
LISSABON
ROME
NAPELS
ATHENE
N
W
O
Z

ONS PAASSPEL

De jacht op de gouden eieren

Knip de kaart van Europa uit en plak die op een karton. Doe evenzo met de klok, de vliegtuigjes en de zestien namen van steden, plak ze eveneens op de losse kartonnetjes. Snor dan ergens een dobbelsteen op en... begin te spelen.

Zoals je weet, verlaten de klokken met Pasen Rome en vliegen naar alle steden van Europa. In elke stad leggen ze een gouden ei neer. De enige manier om een van die eieren te onderscheppen — en zo het gouden ei te bemachtigen — is het op te vangen boven de stad waar het ligt.

Dit spel kan met twee, drie of vier spelers worden gespeeld. Elke speler bezit twee vliegtuigen die in het begin van het spel in de twee met een rood puntje gemerkte vakjes moeten staan. Wie mag beginnen wordt door loting bepaald.

Als eenmaal alle vliegtuigen een plaatsje hebben, wordt er om een stad geloot. Stel dat het Wenen is. Dan leg je op het aangeduide punt op de kaart de bovengemelde klok neer.

Daarna gooit elke speler op zijn beurt de dobbelsteen en schuift zijn vliegtuigen zoveel vakjes vooruit als hij punten heeft geworpen. Maar pas op, de vliegtuigen mogen nooit schuin verplaatst worden ! Ze schuiven uitsluitend horizontaal of vertikaal voort.

De eerste speler die een voldoende aantal punten heeft om over de stad te vliegen waar de klok ligt, wint het gouden ei.

Dan wordt er weer een andere naam van een stad getrokken...

Er kunnen geen twee vliegtuigen tegelijk in één vakje staan. Dus moet je om zo'n hokje heen als er al een vliegtuig in staat.

De winnaar is natuurlijk degene, die het grootste aantal gouden eieren heeft gewonnen als alle kartonnetjes op zijn.

Will heeft deze kaart voor jullie getekend. Hij hoopt dat jullie er in deze Paasvacantie veel pret mee zullen hebben !

Knip de acht vliegtuigen en de zestien gouden eieren uit. Plak ze op een stuk bordpapier of karton.

AMSTERDAM	LISSABON
ATHENE	LONDEN
BERLIJN	MADRID
BRUSSEL	NAPELS
KOPENHAGEN	OSLO
DUBLIN	PARIJS
GENEVE	STOCKHOLM
HELSINKI	WENEN

Snuffeltje vertelt over... PASEN

Dzzingg... Dzzingg... Boem ! Boem ! Taratata, taratatàààà... Daar komen ze aan ! Het koperwerk weerkaatst bij elke stap van de bolwangige blazers. Als handige jongens werken we ons tussen de benen van de grote mensen door naar de eerste rij... Een prachtige parade. Hoor je die tanks ratelen ? De gebruinde kop van een soldaat steekt uit de geschutstoren. Hij lacht...

— Wat feestelijk ! horen we een dame achter ons zeggen.

Vliegtuigen huilen in eskader over onze hoofden.

— Nu kan je daar rustig naar kijken, babbelt een meneer. Maar elf jaar geleden dachten we daar anders over...

Wij — de jongens op de stoep — weten, dat het vandaag bevrijdingsfeest is. Een herdenking aan het einde van de oorlog, toen wij nog in onze wieg lagen te kraaien of amper met de neus boven tafel kwamen. Vader en moeder vertelden ons er wel over. De nare oorlog was toen achter de rug. Moeder kon weer boterhammen snijden. Ze had ons 's nachts heel dikwijls op de schoot genomen. En misschien kunnen we ons nog vaag het angstig kloppen van haar hart herinneren, wanneer hoog in de hemel de vliegtuigen ronkten.

Bevrijding... Een feest, dat elk jaar moet worden gevierd !

3.000 jaar geleden... In het verre Egypte vertoefden de Israëlitische stammen. De Pharao's beulden hen af. De fiere Joden werden als slaven gebruikt. Eten kregen ze juist genoeg om van te leven. Als ze niet gehoorzaam waren, kregen ze er op los en werden ze afgeslagen als honden...

Daar moest een einde aan komen. Zo kon en mocht het niet langer blijven. Mannen werden weggevoerd, kinderen gedood...

En toen kwam Mozes, de grote, de stoere. Mozes, de geweldige, zoals hij met zijn bliksemende uitdrukking door Michelangelo werd gebeeldhouwd.

Onder leiding van Mozes, die hun Jahwe, de « God der Vaderen » verkondigde, zijn de Israëlitische stammen uit Egypte weggetrokken. Bij de heilige berg Sinaï kwam het plechtige verbond tussen Jahwe en Israël tot stand : van dat ogenblik af bestaat het volk Israël, zoals het in de geschiedenis bekend is...

HET JOODSE PAASFEEST

Zoals wij een bevrijdingsfeest vieren, zo vierden de Joden er ook een. Het trekken uit Egypte, de glorieuze intocht in Palestina, het beloofde land.

Het werd gevierd op de avond van de 14e op de 15e Nisan van de Joodse tijdrekening. In de onze valt dit in Maart-April. En rond die tijd waren er al twee feesten : een herdersfeest en een landbouwfeest. Nu hadden ze er drie, die voortaan samen werden gevierd en waarvan het eigenlijke Paasfeest (dus de bevrijding uit Egypte) de boventoon voerde.

Het hoogtepunt van het Joodse Paasfeest is de « Seider-avond », waarop het hoofd van het gezin vertelt over de uittocht uit Egypte aan de hand van de « haggada », een boekje, waar dat allemaal in staat. In dat boekje wordt ook beschreven, wat ze op het Paasfeest moeten doen en op welke wijze. Dat is de « liturgie ».

Het Paasfeest is een feest van de bevrijding, van een verlossing uit de slavernij.

HET CHRISTELIJKE PASEN

Jullie weten wel, dat de christelijke godsdienst een voortzetting is van de Joodse. De nieuwe leer, zoals wij die in het Nieuwe Testament vinden, bouwde voort op het oude, dat er een voorloper van was. Alleen de geest veranderde. Terwijl de Joden nog op hun Messias wachten, vieren de christenen al het nieuwe bevrijdingsfeest : de verlossing door de kruisdood en de opstanding van Christus. Door de opstanding heeft Christus als een nieuwe Mozes de mensen bevrijd. Hij heeft de dood overwonnen. Dit wil niet zeggen, dat de mensen niet meer sterven, maar dat na hun lichamelijke dood de ziel blijft voortleven in het hemelse geluk... als ze tenminste goed hun best hebben gedaan, eerlijk geleefd hebben hier op aarde en goed geweest zijn voor iedereen.

Het christelijke Paasfeest is dus ook een bevrijdingsfeest. En dàt moet gevierd worden ! Omdat het gaat over leven en dood is het voor de Christenen ook het grootste feest van 't jaar.

Zoals met Kerstmis zijn ook bij het Paasgebeuren dingen ingeslopen, die met het eigenlijke feest niet veel hebben te maken. Denk maar eens aan de eieren ! Oorspronkelijk waren het heidense gebruiken, waaraan echter gemakkelijk een christelijke kleur gegeven kon worden. Daarom bleven ze bestaan. Zo zijn de eieren, die men rond Pasen eet, het symbool van het nieuwe leven, dat in de lente weer ontwaakt. Met het kerstfeest werd het Zonnewende-feest gekerstend. Zo werd met het Paasfeest het oude, heidense lentefeest in een christelijk kleedje gestoken.

Nu weten jullie het een en ander over dat prachtige Paasfeest, dat tegelijk een heerlijke, zonnige lente- en zomertijd inluidt. Pasen is een blij feest. Daarom wenst heel het Robbedoeshuis jullie dan ook een blij en overgelukkig Paasfeest toe !

Tot de volgende week, beste rakkers en rakkeresjes !

Jullie trouwe,

SNUFFELTJE.

Een toneeltje uit het Palestina van 2.000 jaar geleden, zou je zeggen ? Welnee, toen hadden ze toch nog geen fototoestellen ! Wat je op dit prentje ziet is even vers als deze Robbedoes. In veel opzichten is het Palestina van nu nog precies hetzelfde als het Palestina van 2.000 jaar geleden.

HET BELOOFDE LAND

PALESTINA : WAAR 'T PAASGEBEUREN PLAATS HAD

— Zijn we er nog niet ? vraag ik doodsbenauwd aan de piloot, die nonchalant met de stuurknuppel zit te spelen.

De man haalt de schouders op en brabbelt wat. Wat ie zegt, weet ik niet. Ik zie alleen het natte sigarettenpeukje tussen zijn lippen op en neer wippen.

Ik strijk eens over het voorhoofd. Zweetdruppels... maar toch niet van de warmte. Hoe is het in 's hemelsnaam mogelijk, dat zo'n piloot zich nergens iets van aantrekt !

Wat er aan de hand is ? Hoor je dan niet, dat de linkermotor van het vliegtuig dreigt af te slaan. Zie je dan niet, dat er zo nu en dan fijn-witte rooksliertjes uit op sissen ?

Een avontuurtje... Alles goed en wel, maar ik wil er met mijn twee en twintig jaar toch nog wel een beetje van profiteren !

In Beyroeth was ik aan boord gegaan van deze oude kist, een afgedankte « Junker 52 », die geen enkele maatschappij nog wilde verzekeren.

Wat denk je van zo'n aardrijkskundeles in de open lucht ?

PALESTINA

Een reis naar het Beloofde Land

Als me iets overkwam, was het mijn eigen schuld. Er vliegen ook goede toestellen tussen Beyroeth en Lydda. Het gaat je echter zo vervelen altijd netjes door een air-hostess bediend te worden. Bovendien wilde ik naar Palestina om het volk zelf te leren kennen. Daarvoor moet je de luxe niet zoeken. Daarvoor moet je leven als de mensen zelf, en onder de mensen.

Ik was blijkbaar de enige, die zich zo opwond. De kalmte van de anderen deed me goed. Ik probeerde die vreselijke doodsangst van me af te zetten, maakte me het op mijn « stoel » zo gemakkelijk mogelijk en ging mijn reisgenoten eens bestuderen. Een prettig, aangenaam en tegelijk interessant tijdverdrijf, dat ik iedereen zou willen aanraden. Ja, ook als je nooit in een vliegtuig zal zitten. Zelfs in trein, tram of autobus kan je er een hobby van maken. Natuurlijk altijd erom denken, dat je de mensen niet hindert, niet strak aankijkt of ze geen ogenblik meer met de ogen loslaat.

Wat allegaartje in onze rammelende Junker! Het waren bijna allemaal Joden, die in de nieuwe staat Israël hun heil gingen zoeken en hun door de eeuwen zo opgejaagd volk weer tot een nationale eenheid wilden brengen.

De vliegtuigmotor draait gelukkig wat rustig en regelmatig op dit ogenblik. Het geknipte moment om even rustig te vertellen, dat die staat Israël nog een zeer jonge staat is. Pas sedert 14 Mei 1948 is het een onafhankelijk souverein land. Oh, er is heel wat gepraat en gebabbeld, voor het zover was. Erg gemakkelijk probleem kon je het niet noemen. Palestina was een Engels mandaat en de Engelsen gaven het niet al te graag uit handen. En dan had je de Arabieren nog, die dat stukje grond langs de zee ook wel graag hadden. De Engelse troepen hadden Palestina dan ook nog niet verlaten, of de poppen kwamen aan het dansen Oorlog, oorlog en nog eens oorlog...

Ik spring op... De motor is afgeslagen. Enkele passagiers gluren voorzichtig door de vuile raampjes naar buiten. Dan kijken ze naar mij. Zelf vertrekken ze geen spier. Ik voel me een beetje beschaamd en ga weer zitten.

Mijn ogen vallen nu op twee jonge mannen, die hun hele leven in Amsterdam hebben gewoond. Ze waren diamantbewerkers. Wat ze nu in Palestina gaan doen, weten ze zelf nog niet goed.

— We hadden best in Amsterdam kunnen blijven, zeggen ze. We verdienden er dik onze boterham en leefden er erg prettig. Maar wij willen naar ons volk... We zien niet op tegen de moeilijkheden, die ons te wachten staan.

Achter hen tronen twee Zuid-Amerikaanse Israëlieten en een Fransman. Daarachter een Portugees en een Noord-Amerikaan.

— Lydda! hoor ik een van de Amsterdammers zeggen.

Ik slaak een zucht van verlichting. Wat zou er gebeuren, als van de twee nog draaiende motoren er nog een het loodje legde? Er was zelfs veel kans op. Voor motoren heb ik een goed gehoor en de rechter begon ook al aardig te pruttelen...

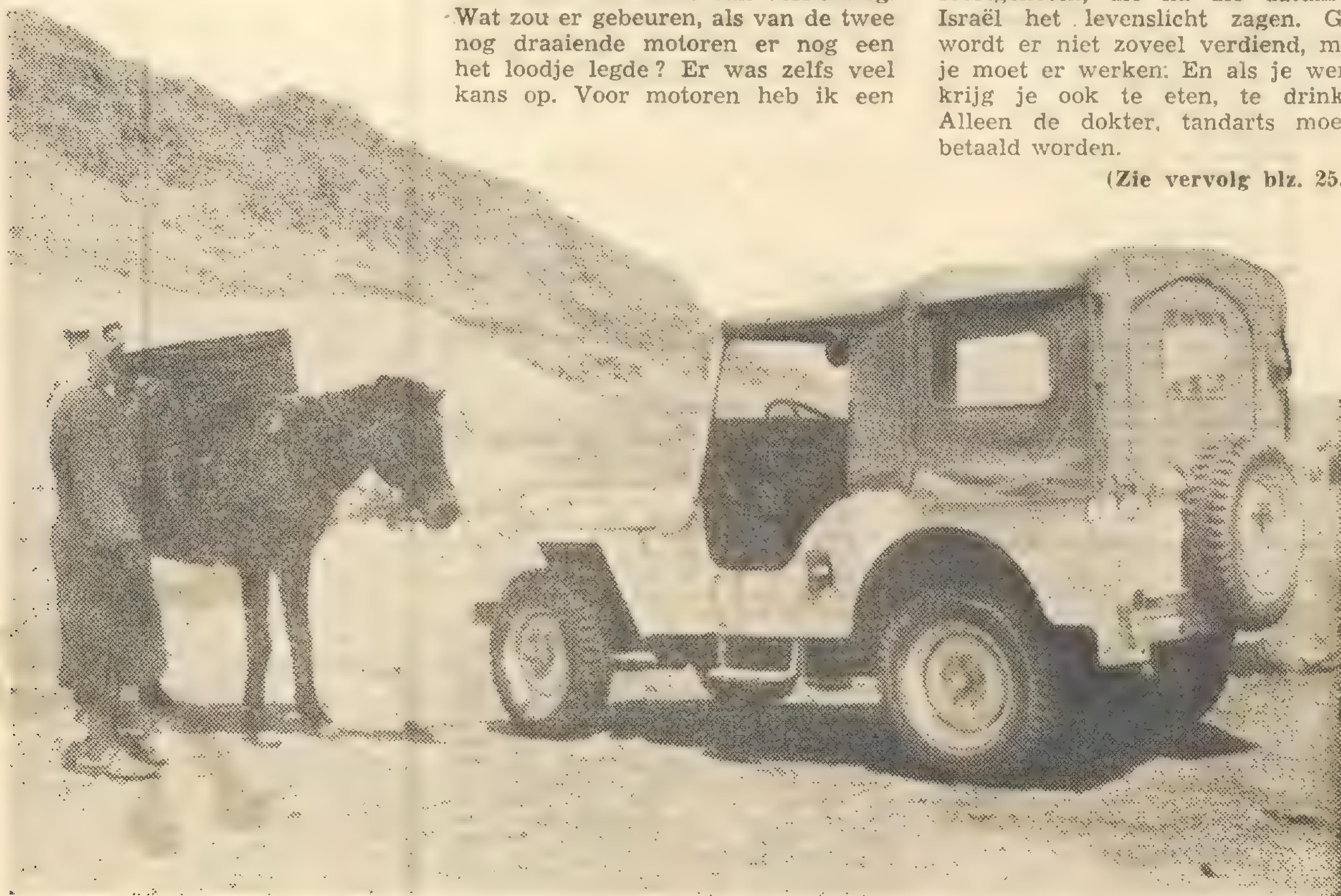
Lydda is een zeer druk bezochte luchthaven. Het is zo'n beetje een wereldbol in Israël. De Joodse emigranten hebben er nog geen voet op de grond gezet, of je merkt de verschillen al van hun portefeuille. Uit een « Constellation » en een « DC 6 » stappen natuurlijk alleen lieden, die in dit land eens lekker vacantie komen nemen of eens op hun gemakje komen bestuderen, hoeveel centen ze er kunnen verdienen. Maar uit zo'n met ijzerdraad aan elkaar hangende Junker als de onze stappen alleen gewone lui of arme avonturiers als ondergetekende. Arm zoekt arm en rijk zoekt rijk. Dat gaat allemaal vanzelf. Nu komt de douane. Als dat achter de rug is worden de immigranten naar kampen vervoerd, waar ze door een dokter zullen worden onderzocht...

Gelukkig maar, dat ik vrij uit mag en mijn reis door het Beloofde Land kan beginnen...

Mijn eerste bezoek betreft een kibboetz, een soort grote boerderij. Zulke collectieve boerderijen rijzen in deze nieuwe staat als paddestoelen uit de grond. Nogal te begrijpen: al de duizende nieuw-binnengekomenen moeten werk hebben, moeten eten, moeten wonen.

Ik zat op de kibboetz van Gevash Brenner. Het is de oudste van Israël, want deze kibboetz werd opgericht in 1922. De eerste van de twintig andere soortgenoten, die na die datum in Israël het levenslicht zagen. Geld wordt er niet zoveel verdiend, maar je moet er werken. En als je werkt, krijg je ook te eten, te drinken. Alleen de dokter, tandarts moeten betaald worden.

(Zie vervolg blz. 25.)

Typische ontmoeting tussen het oude en het nieuwe Palestina.

Overal is 't Pasen, Pasen op de hei,
Pasen op het asphalt, Pasen in de wei,
Pasen in de havens, Pasen op de zee...
En aan de Amazone en voor de Pygmee.

« Lentewind en -warmte waaien door de lucht. » Prettig Paasfeest, rakkers en rakkeresjes... Prettig Paasfeest ! Er moet meer en meer Pasen gevierd worden... Over de Pygmeeën gesproken : Piet Kwabbernoot belde me vannacht om 2 uur uit bed. Weet je waarom ? Om me een prettig Pasen te wensen. Had-ie nu werkelijk gedacht, dat ik dat vergeten was of wilde hij nummer één zijn. Zeg nou eens eerlijk : Heb ik ooit iets vergeten ? Rakkers en rakkeresjes, heb ik ooit iets vergeten ? Er zijn voor mij twee feesten in het jaar, waar ik gewoon niet buiten zou kunnen : Kerstmis en Pasen !... Kerstmis als de kerstboom brandt... en Pasen als de sneeuwklokjes, crocussen en narcissen in onze knollentuin opschieten.

Sjarel, die anders nooit wat zegt, beweert dat sneeuwklokjes en crocussen en narcissen niet in een knollentuin thuishoren. « Dat binnen geen knollen, dat binnen bollen », zegt hij met overtuiging en trekt daarbij aan zijn sigaar. Met Pasen heeft hij zijn pijp « vacantie » gegeven. Hij rookt sigaren.

Ik praat maar over pijpen, sigaren, narcissen... Wat is Pasen zonder een ei. Eieren in de knollentuin. Ze doen het zo goed tussen de knollen, sneeuwklokjes en crocussen. Sjarel staat klaar met zijn feestschop, in zijn feestjurk, om een stel feestknollen te planten. Vandaag iets bizonders had-ie gezegd, en stak de sigaar met het prachtige sigarenbandje weer in zijn mond... Zeker is zeker...

De eerste feestknol, die we Sjarel in zijn handschoenen stoppen — hij heeft waarachtig voor de gelegenheid witte handschoenen aan — komt uit... Pak aan ! **TARZAN** uit Haarlem begint :

PASEN

Ik voel het Pasen worden,
Ik voel het overal.
De lentewind doet dromen
De bomen botten al.

Ik voel het Pasen worden,
De mensen gaan voorbij
In langgerekte rijen.
De wereld blinkt zo blij.

Ik voel het Pasen worden,
De dagen lengen al,
De zon stijgt langzaam hoger,
De winter staat op stal.

Ik voel het Pasen worden.
Geef vrede als het kan.
Het wordt dit jaar weer Pasen.
Omhoog de harten dan !

TARZAN uit Haarlem.

Eigen werk van FALSTAFF 34.873 uit Den Haag.

Als dat geen feestknol is, bestaan er geen feestknollen meer. Juist op Pasen mogen we een vers planten, dat rhythme heeft. Een dichtknol is dichtknol. Maar een dicht-knol en dichtknol is twee...

Wie volgt ? **WINNETOU** uit **St. Niklaas** is nu aan de beurt. Hij is een oude knollentuinbekende en steeds zie ik met plezier zijn handschrift terug. Hij schreef :

NACHTSTILTE

Millioenen lichtjes staan aan de klare hemel. Ze weven hel flikkerend een groots tapijt met in het midden het ronde, zilveren schild.

Met hun lange, kronkelige armen lijken de kale, ruwe boomstronken wel spoken. Voor hen, op de sneeuw, die als een bed van witte, zachte vogeldons de kaalgeplukte, slapende velden warm toedekt, werpt de maan wandrochtelijke figuren.

Ja, de huilende wind heeft afgedaan. Nu zorgt Moeder Stilte voor haar nacht. De bronsgetinte bladeren hoeven nu niet langer meer bang te zijn om meegesleurd te worden in de rondedans van de snibbige wind.

Moeder Stilte heeft de geërgerde wind verboden nog langer te sissen van woede, en alle bladeren af te rukken om ze dan hoog op te jagen als schuwe vogels...

Met het gekoer van een eenzame tortel lijkt het leven buiten wel zijn laatste snik gegeven te hebben. Alles is nu doods en verlaten. Uitgestorven ligt de wereld daar. Beheerst door de angstig beklemmende stilte.

Niet die stilte, die het bruisend lenteleven opgeborgen heeft om het later heerlijker en frisser weer te schenken. Maar een stilte, die met haar ijzige adem de velden doodvriest. Een stilte waarover het etiket « doods en akelig » geplakt werd. Een stilte, die nooit verbroken zal worden...

WINNETOU 33.642 uit **St. Niklaas.**

Winnetou... het is goed. Je hebt iets willen zeggen en je bent daar vrij goed in geslaagd. Hier en daar kan er nog wat aan gevijld worden. Maar Keulen en Aken zijn niet op een dag gebouwd en dit wil ik je wel verklappen. We krijgen maar zelden opstellen binnen, die zo'n moeilijk onderwerp aandurven.

Hoe nachtstilte kan worden ? Hier een dichterlijk voorbeeld uit het werk van Boutens :

NACHT-STILTE

Stil, wees stil : op zilvren voeten
Schrijdt de stilte door de nacht,
Stilte die der goden groeten
Overbrengt naar lage wacht...
Wat niet ziel tot ziel kon spreken
Door der dagen ijl gegons,
Spreekt uit overluchtse streken,
Klaar als ster in licht zou breken,
Zonder smet van taal of teken
God in elk van ons.

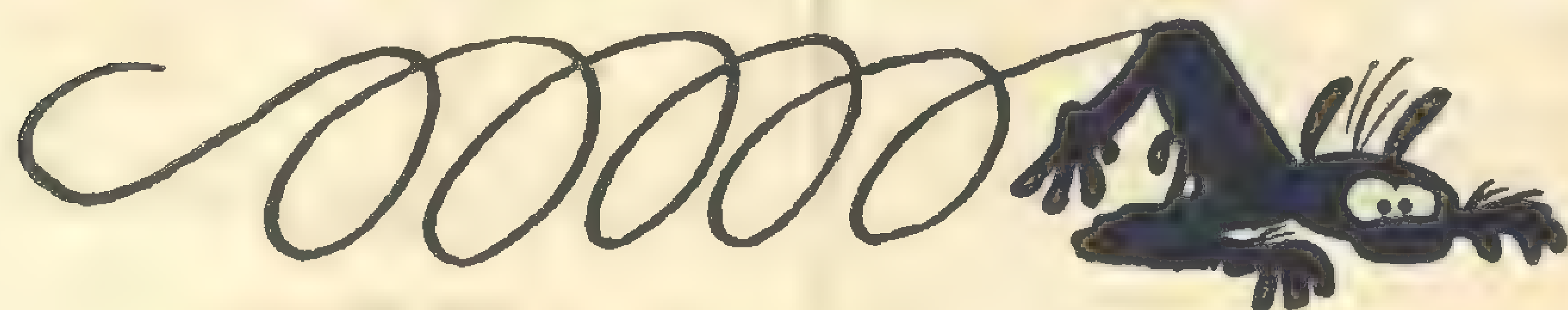
P. C. BOUTENS.

Zo en daarmee staat onze knollentuin voor Pasen weer vol. Het is nu vacantie en we verwachten een berg nieuwe vaas-vacantieknollen. Sjarel komt binnen en heeft zijn handschoenen nog aan, maar je kan best merken, dat-ie met liefde en overgave knollen geplant heeft... tussen de sneeuwklokjes... P. K. heeft een geweldig Paasei gevonden. Groot, rond en zwaar... Prettige Paasdagen, allemaal, van P. K., Sjarel met z'n sigaren en als altijd van jullie trouwe

SNUFFEL.

ARSUPILAMI

TE KOOP!

— Hoeba, hoeba, hop, hop!

— Hallo! Aangenaam kennis maken...

Hiermee stellen we jullie de nieuwe marsupilami voor, de grootste verrassing van onze eeuw. Een figuurtje van schuimrubber, met een staart van bijna een meter! Wat zal dat een geweldige opgang maken! Stel je voor, een marsupilami, tot in de kleinste onderdelen nagemaakt. Je mag hem zetten zoals je verkiest, hij zal altijd zo blijven staan. En je familie en kennissen zullen in de wolken zijn over zo'n gedwee, meegaand diertje!

Zo'n marsupilami kan in een winkelraam dienst doen, daar zal hij zeker heel wat bekijks hebben. In een auto kan hij 'n alleraardigste maskotte vormen. Je broertjes en zusjes willen hun marsupilamitje vast niet meer loslaten. Hij wordt hun lievelingspop. Aan het stuur van je fiets geeft dat beestje iets jongs en origineels. In je slaapkamer zal hij met zijn persoontje een hele muur opfleuren. En als acteur in de poppenkast kun je nooit een levendiger, sprankelender acteur vinden.

Als je een geschenkje wil geven (met Pasen b.v.), laat het dan vasthouden door de marsupilami, die zal dat zo leuk overhandigen. In de buurt van vaders makkelijke stoel zal de marsupilami zijn pakje sigaretten en zijn pijp voor hem vasthouden. En verder... kun je leren hem na te tekenen. Hij schikt zich naar al je grillen en is het gehoorzaamste, geduldigste model...

Zijn meer dan een meter lange staart maakt allerlei combinaties mogelijk. Je kunt hem ophangen waar je wil en hij kan zich om alles heenrollen. In evenwicht op de rand van een tafel, aan het plafond, als een veer opgerold of gebald als een vuist.

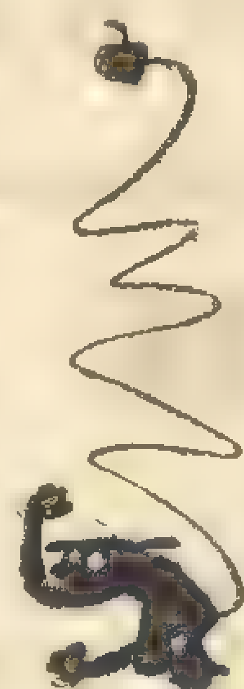

Zijn armen en benen kunnen alle denkbare standen aannemen. En je kan je marsupilami de houdingen geven waarin de tekenaar Franquin hem zijn avonturen in Robbedoes laat beleven.

Stel je de verbazing van je vrienden voor als je hun laat zien, dat jij de bezitter bent van het sympathiekste dier ter wereld! Dan willen ze hem vast allemaal kopen! Wees jij de eerste!

En om de marsupilami thuis te krijgen, moet je het volgende doen: de bon aan de ommezijde van deze pagina uitknippen en invullen. Dan heb je als lezer van Robbedoes recht op een flinke korting.

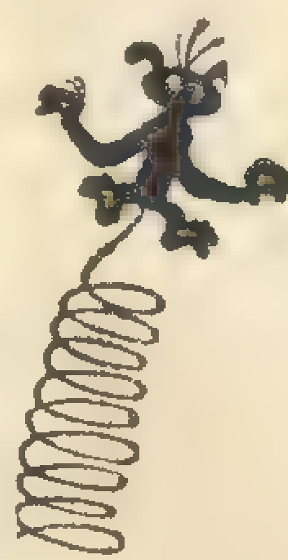

...En binnen enkele dagen word je zo de eigenaar van een prachtige, dolgrappige marsupilami.

Wat zal je een plezier aan hem beleven. Zo'n grappige staart, die je in een handomdraai in veervorm kan zetten, die « snoezige » handjes en voetjes...

Nee, zo'n lief diertje mag je eenvoudigweg niet missen.

Zend liefst vandaag nog je bon in. Haast je! Er zal een geweldige vraag komen en de voorraad is maar beperkt... Bestel dus zonder dralen dit leuke, boeiende diertje!

Als je te lang wacht, vis je beslist achter het net!

Vergeet niet, dat we het paard de nobelste verovering van de mens noemen, maar de marsupilami zijn sympathiekste vriend mag heten!

ZIE BON KEERZIJDE.

DE STERRENKAART

(Zie bladzijden 32 en 33.)

We zullen nu nog eens van de Grote Beer uitgaan. Als we in de richting van zijn staart gaan, ontmoeten we Boötes (de Ossenhoeder) (16), waarvan de voornaamste ster in het midden Arcturus is. Deze ster is van doorsnede dertig maal zo groot als onze zon. Meer naar het noorden hebben we de Kroon (17) en Hercules (18). Bijna aan de horizon verschijnt de Lier (19), waarvan Vega de hoogste ster is. In die richting voert de Zon ons mee door de ruimte. Maar wees niet ongerust, we zouden er pas over honderdduizenden eeuwen aankomen.

Zowat pal in het noorden zie je de Zwaan (20), wier voornaamste ster Deneb heet. Nog steeds aan de horizon, maar wat verder naar het westen, staat Andromeda (21). Vlak bij, niet ver van de Melkweg, bevindt zich een beroemde nevelvlek (sterrenhoop). Een heel klein sterrenbeeld: de Driehoek (22). Daarnaast (23) de Ram, die tot de tekens van de Dierenriem behoort.

Laten we nu naar het westen draaien: dan komen we uit bij de Stier (24), die eveneens deel van de Dierenriem uitmaakt. Venus (V) is hier in de buurt, op het punt onder te gaan. Venus en Jupiter zijn trouwens de enige op dat moment zichtbare planeten, buiten de Aarde, die je onder je hebt...

Laten we naar de Stier weerkeren: de ster die de punt er van vormt is Aldebaran, een grote, oranje-achtige ster. Boven de horizon staat een der bekendste sterrenbeelden: Orion (25). Vier sterren in een rechthoek, de schouders en benen van een jager en in het midden drie sterren op één lijn die zijn gordel vormen. Boven, naar het zuiden toe, de ster Betelgeuze. Beneden, naar het noorden, Rigel. Betelgeuze is een rode ster (gemiddelde temperatuur ongeveer 3.000°) en Rigel is wit (ongeveer 20.000°).

Nog zuidelijker de Grote Hond (26), met de in onze ogen schitterendste ster: Sirius. Dit is de ster, die het verst van de horizon af staat. Een kwartslag naar rechts: dan kom je pal bij de Waterslang (27), een uiterst langgerekt sterrenbeeld. Ernaast (28) de Beker. Oostelijk ervan (29) de Raaf. Helemaal in het oosten, aan de horizon, de Maagd (30), wier voornaamste ster (hier de laagste) Spica is. 31 is het Haar van Berenice, 32 de Jachthonden, 33 de Kleine Leeuw...

Ziezo. Als je vandaag niet hebt kunnen uitgaan, kom dan morgen om dezelfde tijd terug. Dan is de sterrenhemel nog niet veel veranderd. Maar over een maand moet je om 23 uur terugkomen, wil deze kaart nog juist wezen (zonder rekening te houden met de stand der planeten). En over twee maanden pas om 1 uur 's morgens.

Omstreeks half November krijg je weer een heel andere hemel te zien: dan is de sterrenhemel zoals Paape die voor jullie heeft getekend boven je, precies in het zuiden.

Veel geluk en veel plezier!

Eigen werk van LOUISA VANDEN BOSCH uit Etterbeek.

Pekinees. - Eigen werk van OLD FIREHAND uit Arnhem.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen)

SPEL Nr. 1

Weg Nr. 4

SPEL Nr. 3

a) Dublin.
b) Glasgow.
c) Leningrad.
d) Lissabon.
e) Krakau.

SPEL Nr. 4

Eerste ei : 1 + 8 + 16 + 9.
Tweede ei : 2 + 7 + 15 + 10.
Derde ei : 3 + 6 + 14 + 11.
Vierde ei : 4 + 5 + 13 + 12.

PALESTINA

(Vervolg van blz. 21.)

NAZARETH.

Als ik in de kibboetz wat op verhaal en krachten ben gekomen, vang ik de eigenlijke reis door het beloofde land aan. Het eerste bezoek geldt natuurlijk... Nazareth!

Wat een prachtig stadje! Heel goed te begrijpen, dat ze dit plaatsje de « bloem van Galilea » noemen. Het ligt op een hoogte van groen en oud goud, tussen met olijfbomen begroeide heuvels en ruwe rotsen.

De oorlog heeft hier geen huis gehouden. Tijdens de grote paniek in de lente van 1948 is de Arabische bevolking rustig gebleven. Er zijn er zelfs, die aan Joodse zijde gestreden hebben...

De Arabieren zijn echter niet wat je noemt nette lui. Eerder vies en vuil. En zo bekeken is Nazareth er met de Arabieren niet bepaald op vooruitgegaan.

Verder is het een handelsplaats. Voor bakstenen? Aardewerk? Welnee, voor allerlei dingen, waar de bedevaartgangers verzot op zijn. Dat handel-drijven zit de Nazareners nu zo ingeheid, dat ze niets meer voor je doen zonder een fooi te vragen. En o wee, als je dat zou vergeten! Dan krijg je alle vervloekingen over je heen gestort en ben je je leven niet meer veilig. Vreemd in zo'n plaatsje, dat bij ons zo'n zachte, vriendelijke klank heeft.

Nu zijn ze van plan in Nazareth een reusachtige kerk te bouwen. Jammer, want volgens het ontwerp zal het heel de bescheiden schoonheid van het nederige plaatsje verpletteren.

JERUSALEM.

De grote droom van onze reis... Er is misschien wel geen stad op de wereld, waaraan zoveel herinneringen verbonden zijn, die zoveel gedachten opwekt aan grote dingen... Jerusalem, de Heilige Stad... Voor Christenen, Joden en Mohammedanen...

Een voorname Arabier.

Jerusalem is al een heel oude stad. In de zogenaamde brieven van Amarna uit de XIVde en XVde eeuw voor Christus horen we over een zekere koning van Oeroesalem. Jerusalem treedt echter eerst op de voorgrond, als het in ongeveer de XIde eeuw voor Christus door de beroemde Joodse koning David wordt veroverd...

We zeiden al, dat Engeland acht jaar geleden het mandaat over Palestina neerlegde. Na talloze gevechten tussen Joden en Arabieren werd door de hoge heren bepaald, dat Jerusalem noch tot het Arabische, noch tot het Joodse deel van Palestina zou behoren.

De Arabieren nemen hier echter geen genoegen mee. En de Joden natuurlijk ook niet... Er wordt nog steeds gevochten.

Ik maak me daarom dan ook zo klein mogelijk om ongemerkt zoveel ik kan van deze beroemde stad te kunnen zien.

Van de zeven open poorten, die toegang tot de stad geven worden de poort van Jaffa in het Westen en de poort van Damascus in het Noord-Westen het meest gebruikt. Die twee zijn groot genoeg om een behoorlijke wagen door te laten.

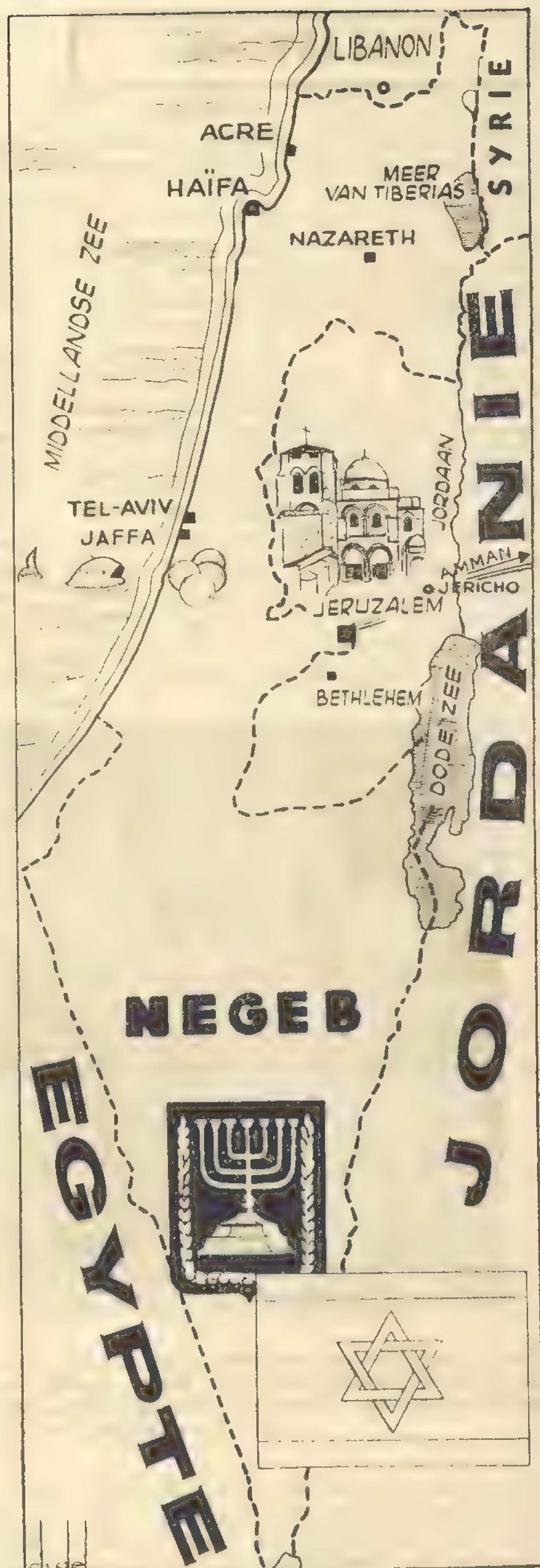
Er zit van die typisch oude mannen bij de poort Leuk, als je dat in werkelijkheid ziet. En heel wat schilderachtiger dan op die zwart-wit plaatjes op school... Er vlakbij zie ik het eerste grote bouwwerk: de Davidsburcht. Werkelijk 'n èchte burcht: zwaar, sterk met dikke muren en een diepe gracht er omheen.

Een oude baas wist me te vertellen, dat de naam eigenlijk niet juist is, en dat geleerde heren hadden uitgemaakt, dat David hier nooit had gewoond.

Daarom is de Davidsburcht echter niet minder belangrijk. Er is namelijk nog iets anders: het is ook een stuk van het paleis van koning Herodus. Het kasteel, dat oorspronkelijk drie kanjers van torens had, heeft er nu nog maar één, die Fasaël wordt genoemd. Fasaël was de broer van koning Herodus.

De tegenwoordige Davidsburcht dateert van de veertiende eeuw. Geen mens woont er in. De burcht is leeg, juist alsof iedereen ervoor bedankt op de plek te wonen, waar eens Herodus over het wel en wee van zijn onderdanen besliste.

Het tegenwoordige Jerusalem ligt hoger dan het vroegere. Grappig, maar waar! De stad is een stukje opgeschoven... Er zijn trouwens verschillende Jerusalems geweest. Uit de geschiedenis weten we wel, hoe veel er om die stad is gevochten. Als de geleerden dan ook naar overblijfselen zoeken uit Christus' tijd, moeten ze door de puinhopen van enkele Jerusalems heengraven.

Ik zet mijn tocht voort.. De vredige sfeer van Nazareth is hier ver zoek. Nee, ik voel me niet bepaald op mijn gemak. Je hebt het gevoel elk ogenblik een kogel tussen je ribben te zullen voelen.

Wat ziet het er soms droevig uit. Op de bekende Klaagmuur, het laatste overblijfsel van de Hebreeuwse tempel, merk ik bijvoorbeeld een reeks hatelijke slagzinnen... Die muur is trouwens ook de meest aanbeden reliek van de Joden geworden.

Van de Omar-Moskee, een der geliefdste oorden van de aanhangers van de Islam, zijn verschillende muren met machinegeweerkogels doorzeefd.

De muren en het dak van het Heilig Graf zijn door bommen be-

Het eeuwig-beloofde land

schadigd en alleen enorme stellingen vrijwaren het voor een totale instorting.

Dat Heilig Graf wil ik eens bezoeken... Maar aan de ingang patroeljeren Jordaanse soldaten. Het Heilig Graf onder bewaking van Muzelmannen... Wie had dat ooit kunnen denken ?

Niet dat de Mohammedanen zich niet gewetensvol van hun taak zouden kwijten. Integendeel ! Iedereen is vol lof over de correctheid van de Jordaniërs, die alles in het werk stellen om de bedevaarten weer even rustig als vroeger te laten doorgaan.

De grafkerk staat eigenlijk op de heuvel Golgota. Maar van die heuvel is niet veel meer te zien. Helemaal aan het oog onttrokken door een complex van kerken, kerkjes en kapellen en kapelletjes. De een naast de ander. Je zou haast zeggen : de een boven de ander. De Latijnen, de Grieken, de Armeniërs, de Kopten, ja zelfs de Mohammedanen hebben allemaal getracht een stukje van Golgota voor zich op te eisen ? En nu heeft ieder daar een kerk of kapel. Wonder boven wonder : ze leven heel broederlijk naast elkaar !

De Jordaanse soldaten laten me rustig binnen. Nu ben ik niet bang meer. Ik denk trouwens wel aan andere dingen. Hier is ook zo ontzettend veel te zien. Zo bijvoorbeeld, de steen, waaraan de twee moordenaars zouden zijn vastgebonden tijdens de kruisiging van Christus.

Ook op de eigenlijk plaats, waar de kruisiging zou hebben plaatsgevonden, is een kerk gebouwd. Bij het altaar in die kerk zie je een gat, waarin het kruis zou hebben gestaan. Ze hebben over het gat een zilveren plaat gelegd.

Onder de plaats, waar het kruis stond, is een grote holte. Deze wordt « het graf van Adam » genoemd. Volgens de legende lag daar Adam begraven...

Op ongeveer 40 meter van de Golgotha-kerk bevindt zich het eigenlijke graf. Het is niet groot. Slechts 2 bij 1,80 meter. Maar voor de opening staat een kapel. Het is de zogenaamde Engelenkapel. Op die plek zou namelijk de engel hebben gezeten, die de boodschap van Christus' verrijzenis aan de vrouwen heeft verkondigd.

Mijn volgend bezoek is aan de Tempelberg. Dit is de plaats, waar vroeger in het oude Israël de tempel van Salomon stond.

Koning Salomon hield van stoer. Hij bouwde op de helling van de berg Sion geweldige muren, die hij met puin liet opvullen tot een grote vlakte. Een heel stevige ondergrond. En daarop bouwde hij de tempel.

Jammer genoeg bestaat de tempel niet meer. Jammer genoeg : want het moet iets ongelofelijks moois geweest zijn. Nu vind je er de Rotskoepel, die de Kruisvaarders ten onrechte voor Salomons tempel hebben aangezien, maar die in werkelijkheid door kalief Abel el Melik in de VIIde eeuw werd gebouwd.

De Kruisvaarders zetten er een altaar in en wijdden haar tot een kerk. Maar sultan Saladin verwijderde dat altaar weer en gaf het gebouw haar vroegere bestemming weer terug.

De Rotskoepel is 30 meter hoog en 53 meter in doorsnee. Het is een prachtig gebouw, waarop je niet komt uitgekeken. Alles glanst en glimt van marmer en brons.

Denk niet, dat ik er zo maar binnen mocht. Nee, ik moest eerst mijn schoenen uittrekken. Zo is nu eenmaal het voorschrift van de Mohammedanen, die hier de schepter zwaaien.

Even voel ik nog de zweetdruppels op mijn voorhoofd parelen. Er klonk een schot... Angstig keek ik om me heen. De mensen bleven rustig. Vreemd toch, juist zoals in het vliegtuig. Was ik dan werkelijk zo bang uitgevallen ? Of was dit slechts een kwestie van wennen ?

Na het bezoek van al die mooie kerken en eerbiedwaardige heilige plaatsen besluit ik eens een kijkje te nemen in de winkels

Zoveel verstand heb ik nog wel van prijzen om te begrijpen, dat het leven hier verschrikkelijk duur is. O ja, je kan er van alles krijgen... als je maar betaalt. In de Arabische zone van Jerusalem ontmoette ik veel armoede. Of misschien kwam het maar zo, omdat die Arabieren zich zo slecht verzorgen en alles vuil en verwaarloosd achterlaten. Ik brak er mijn nek over de bedelaars... Ze bieden je dadelijk aan om je gids te zijn. Natuurlijk niet voor niets : Echte, doorgewinterde kooplieden zijn het...

Israël brengt niet genoeg op voor zichzelf. Zonder hulp van het buitenland zou het nooit haar anderhalf millioen inwoners kunnen voeden.

Ze doen er wel alles voor om hun land zo vruchtbaar mogelijk te maken. Wat een probleem in een land, waar het water zo verschrikkelijk schaars is ! Geweldige buizenstelsels zijn aangelegd en brengen het water van de zeeën naar de uitgedroogde en vroeger zo dorre gebieden. Dit is duur. Daarom zijn de producten ook duur, want de onkosten moeten er toch worden uitgehaald.

Alleen het brood kan je voor een redelijke prijs krijgen. Het is bovendien nog buitengewoon lekker ook. Zo lekker, als je het nergens anders op de wereld kan krijgen. De Joodse bakkers zijn wat je noemt vakmensen. Hun taartwerk en hun chocola is echter niet al te best.

De nationale drank is de « mitz », een sinaasappeldrank. Ook dit is niet zo duur. In plaats van biefstuk eten ze in Palestina allerlei soorten koude en warme worsten. Alle andere dingen, die wij zoveel eten — zoals sardientjes, vlees, enzovoort — zijn niet te betalen voor de gewone man.

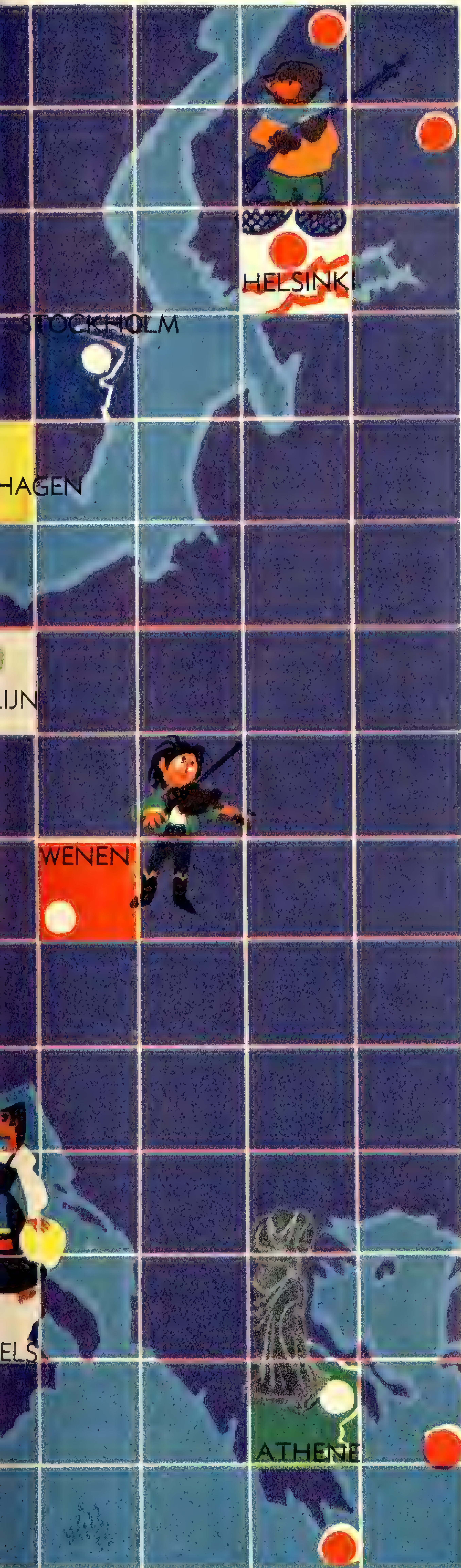
Dat is Israël, de nieuwe staat, waar zo heel veel ouds te zien is.

De Joden zijn er bezig met de opbouw van hun staat. Ze doen het op de ruïnes van hun oud land, het beloofde land. Het houdt nog steeds beloften in, maar er moet heel hard voor worden gewerkt. Behalve met de betrekkelijk schrale bodemgesteldheid hebben de kolonisten ook voortdurend te kampen met moeilijkheden met de Arabieren. Die zien nu eenmaal niet graag, dat Israël zo sterk wordt.

Palestina gaat een hoopvolle toekomst tegemoet. Het is en blijft het eeuwig-beloofde land ! **FONAS.**

Ook daar gaan de kinderen naar school. Ze zitten alleen niet in zulke prachtig geverniste banken als wij. Geen reden om met minder aandacht naar de onderwijzer te luisteren ! Als wij allemaal eens zo goed opletten in school als deze peuters uit het Oosten...

ONS PAASSPEL

De jacht op de gouden eieren

Knip de kaart van Europa uit en plak die op een karton. Doe evenzo met de klok, de vliegtuigjes en de zestien namen van steden, plak ze eveneens op de losse kartonnetjes. Snor dan ergens een dobbelsteen op en... begin te spelen.

Zoals je weet, verlaten de klokken met Pasen Rome en vliegen naar alle steden van Europa. In elke stad leggen ze een gouden ei neer. De enige manier om een van die eieren te onderscheppen — en zo het gouden ei te bemachtigen — is het op te vangen boven de stad waar het ligt.

Dit spel kan met twee, drie of vier spelers worden gespeeld. Elke speler bezit twee vliegtuigen die in het begin van het spel in de twee met een rood puntje gemerkte vakjes moeten staan. Wie mag beginnen wordt door loting bepaald.

Als eenmaal alle vliegtuigen een plaatsje hebben, wordt er om een stad geloot. Stel dat het Wenen is. Dan leg je op het aangeduide punt op de kaart de bovengemelde klok neer.

Daarna gooit elke speler op zijn beurt de dobbelsteen en schuift zijn vliegtuigen zoveel vakjes vooruit als hij punten heeft geworpen. Maar pas op, de vliegtuigen mogen nooit schuin verplaatst worden ! Ze schuiven uitsluitend horizontaal of vertikaal voort.

De eerste speler die een voldoende aantal punten heeft om over de stad te vliegen waar de klok ligt, wint het gouden ei.

Dan wordt er weer een andere naam van een stad getrokken...

Er kunnen geen twee vliegtuigen tegelijk in één vakje staan. Dus moet je om zo'n hokje heen als er al een vliegtuig in staat.

De winnaar is natuurlijk degene, die het grootste aantal gouden eieren heeft gewonnen als alle kartonnetjes op zijn.

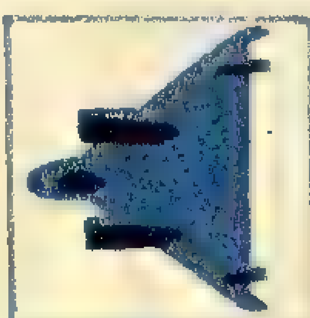
Will heeft deze kaart voor jullie getekend. Hij hoopt dat jullie er in deze Paasvacantie veel pret mee zullen hebben !

Knip de acht vliegtuigen en de zestien gouden eieren uit. Plak ze op een stuk bordpapier of karton.

AMSTERDAM	LISSABON
ATHENE	LONDEN
BERLIJN	MADRID
BRUSSEL	NAPELS
KOPENHAGEN	OSLO
DUBLIN	PARIJS
GENEVE	STOCKHOLM
HELSINKI	WENEN

EEN NIEUW AVONTUUR VAN JOHAN EN PIRREWIET ... DOOR PEYO

De eed der Vikingen

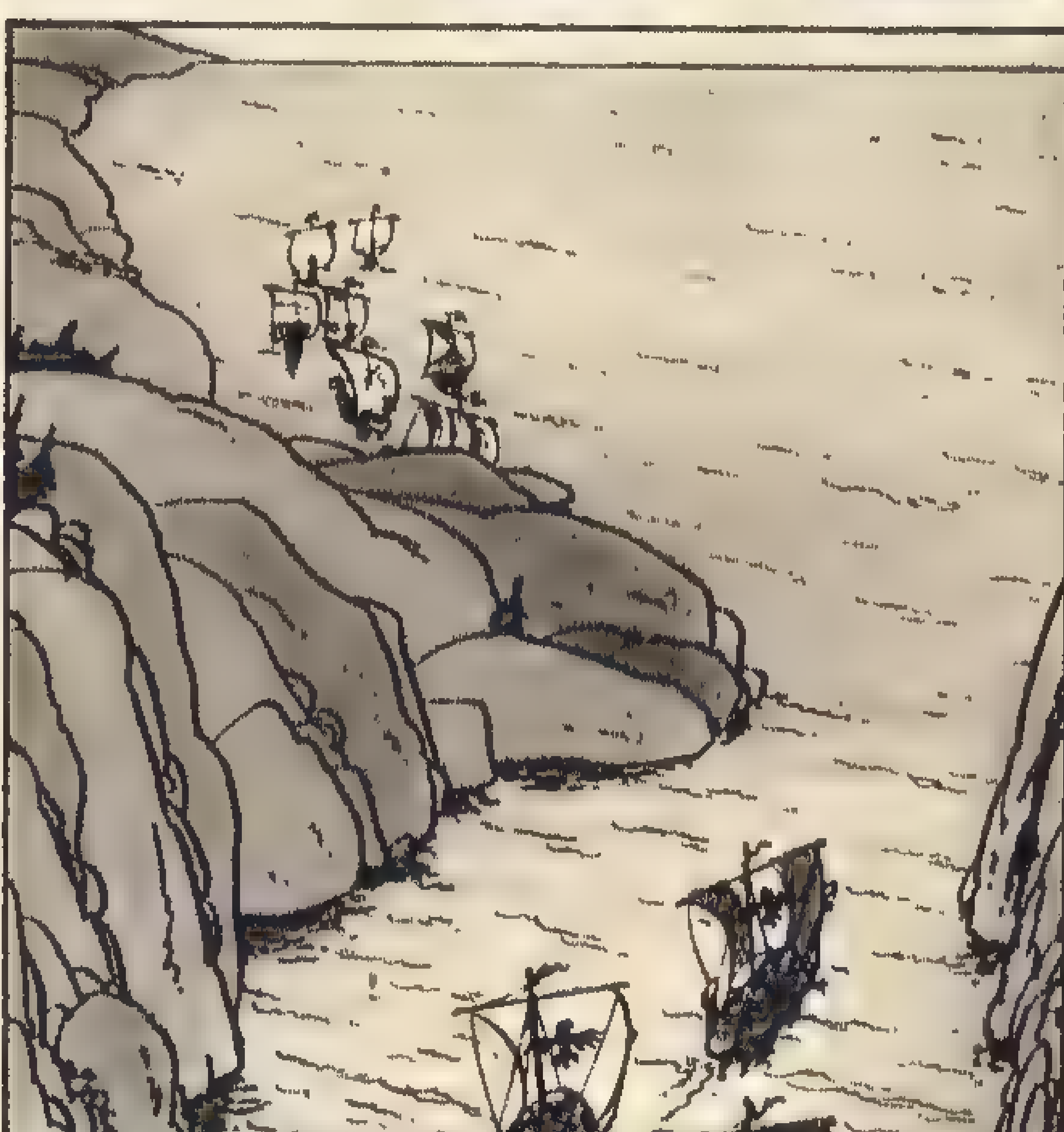

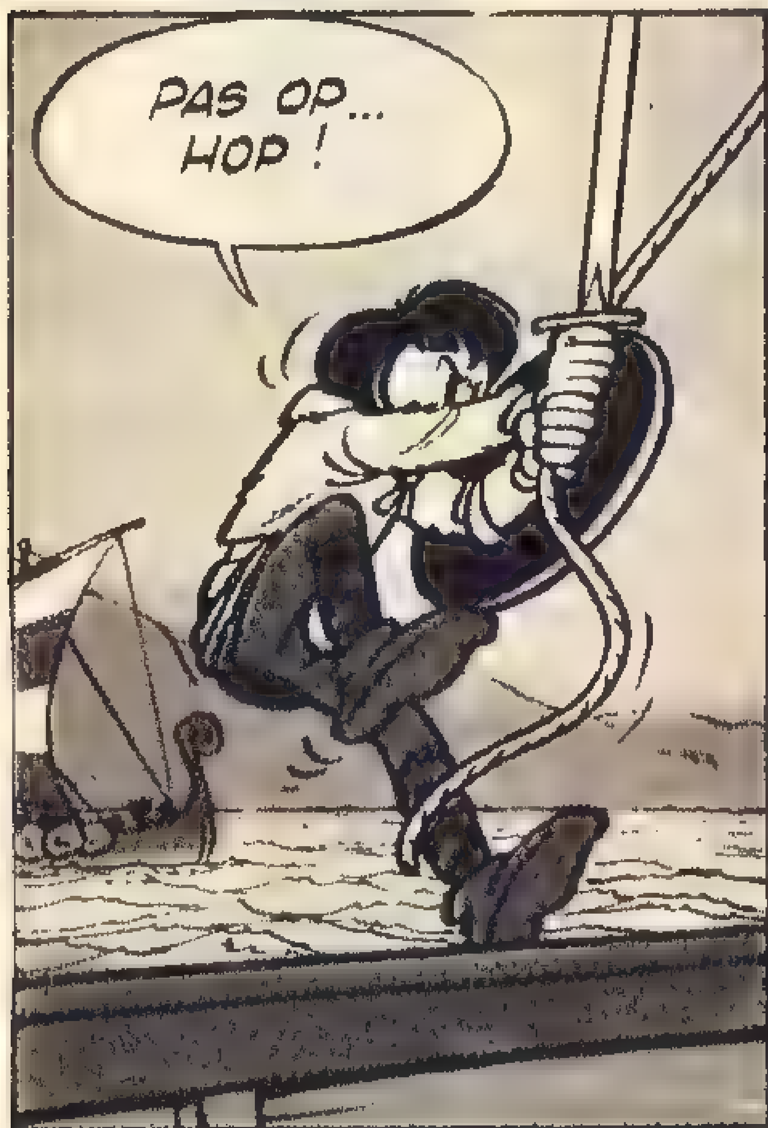

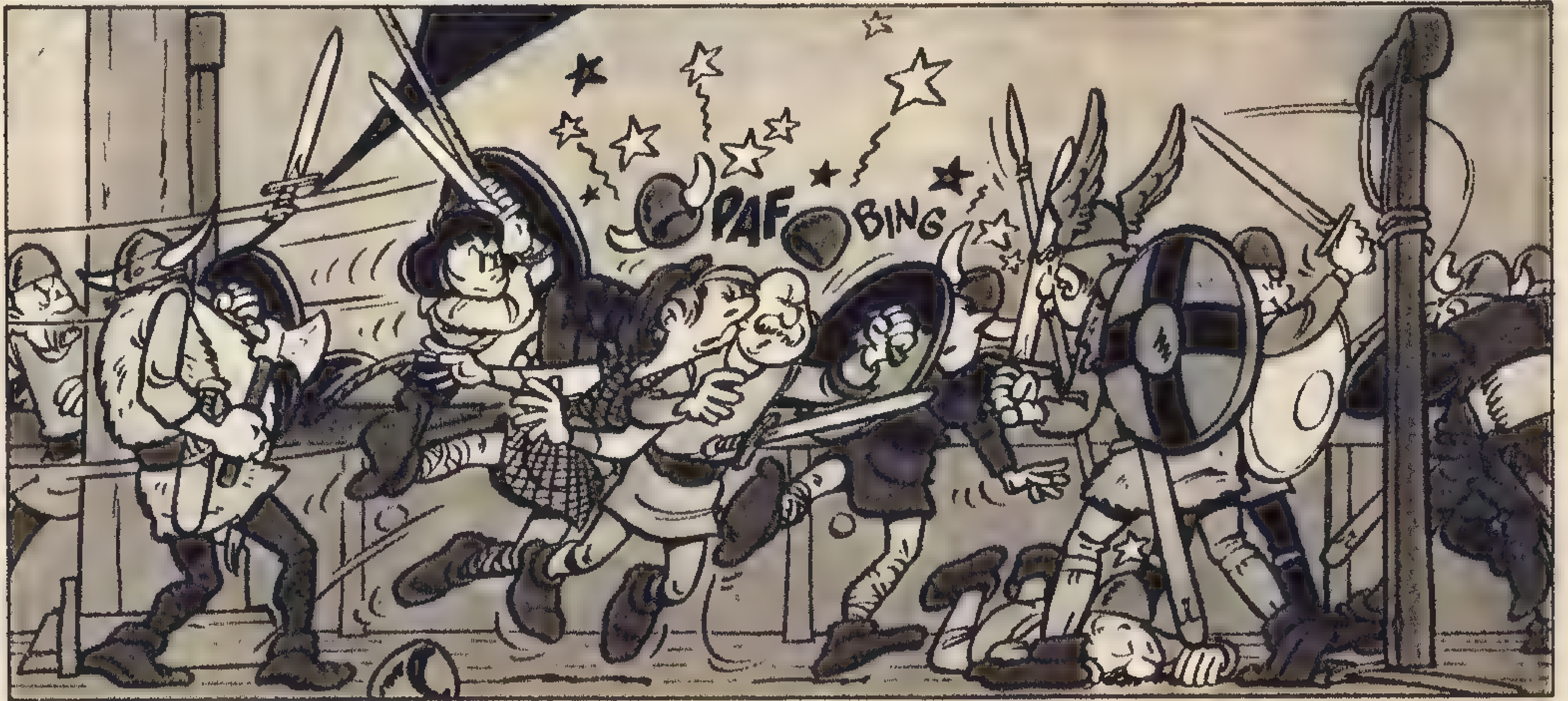

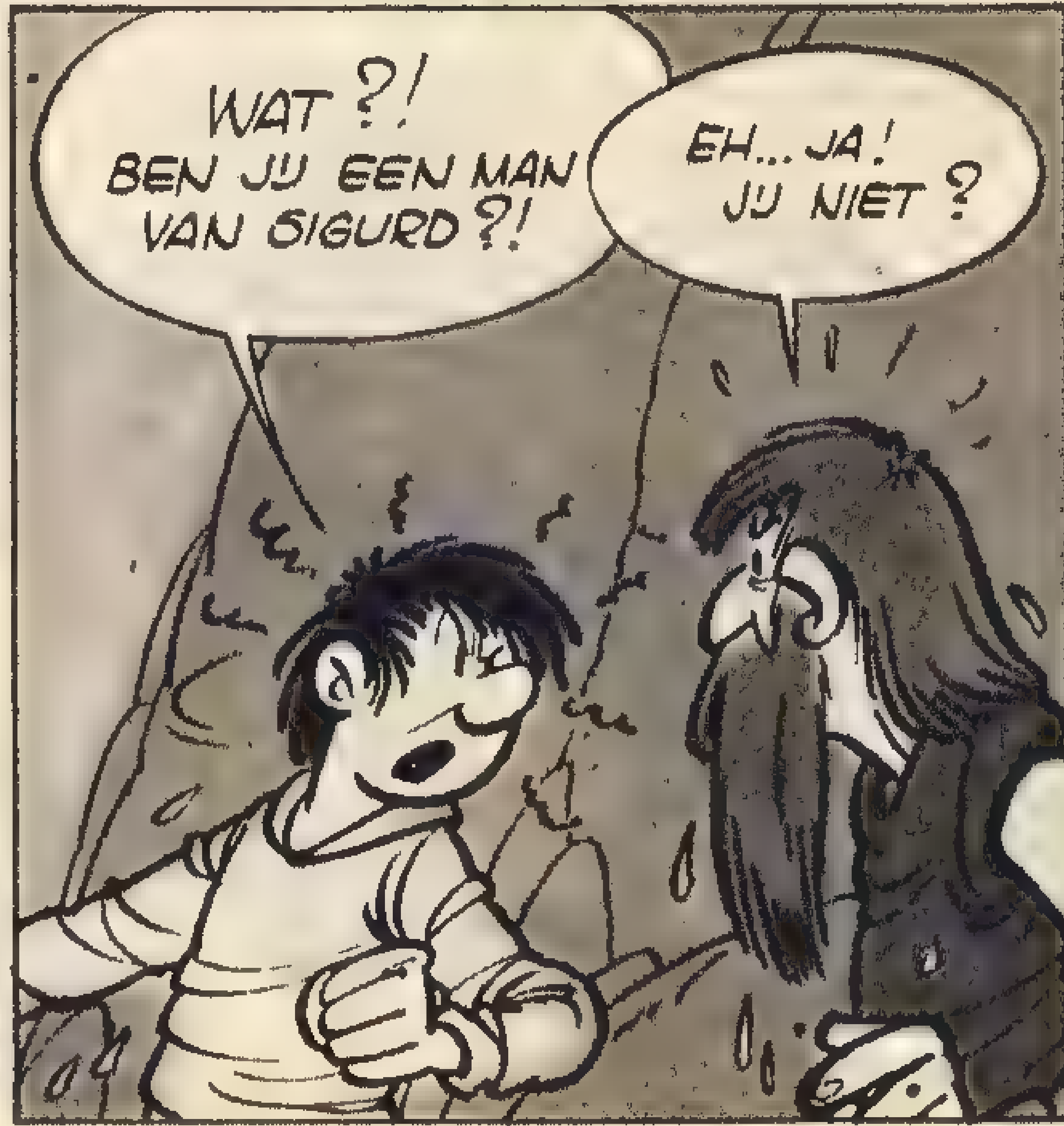

(Wordt vervolgd.)

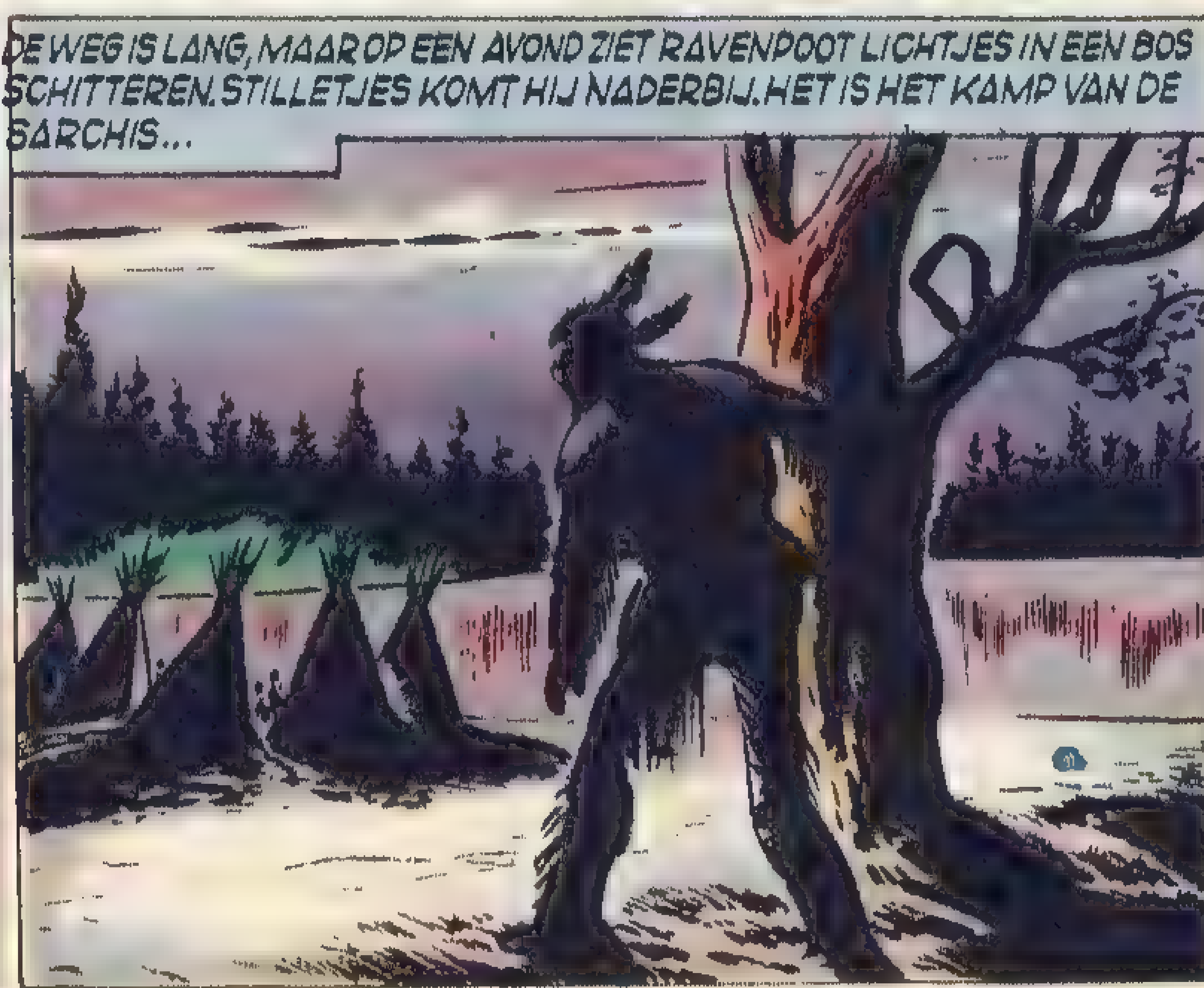
WITTE WOLF

VAN ALLEN VERSTOTEN, WROKKEND OVER DE ONDERGANE SMAAD, TREKT RAVENPOOT NAAR HET NOORDEN...

DE BLEEKGEZICHTEN HEBBEN RAVENPOOT MET SCHANDE OVERLADEN. MAAR HIJ ZAL WRAAK NEMEN

INEENS TREKT EEN KLEINE VERHEFFING IN DE SNEEUWVLAKTE DE AANDACHT VAN DE BALLING. HET IS EEN GRAFHEUVEL WAARIN DE GERAAMTEN VAN DODE KRIJGERS RECHTOP WORDEN BEWAARD...

...IK ZWEER BIJ DE GEEST VAN MIJN VOOROUDERS DAT IK ME ZAL WREKEN! NIET MET HET WAPEN DAT ME ONTNOMEN IS, MAAR MET DE LIST VAN DE VOS EN DE GESPLETEN TONG VAN DE SLANG.

DE WEG IS LANG, MAAR OP EEN AVOND ZIET RAVENPOOT LICHTJES IN EEN BOS SCHITTEREN. STILLETJES KOMT HIJ NADERBIJ. HET IS HET KAMP VAN DE SARCHIS...

NU, MIJN BLANKE BROEDER ZIET ER BLIJ UIT VANDAAG!
DAT BEN IK OOK, SHAWNESE... WANT JOUW VADER HELPT ME DE WEG NAAR VADER ZOEKEN EN WE ZULLEN HEM ZEKER VINDEN...

RAVENPOOT LUISTERT ONGEMERKT HET GESPREK AF.
MANITOE SCHENKT MIJ WRAAK! DIT IS HET BLANKE KIND UIT FORT CHIPEWYAN.

WAT IS ER, VADER?
BLAUWE SLANG HOORT EEN VERDACHT GELUID

ER IS EEN MAN IN DE BUURT. SCHERPE TAND MOET HEM HIER BRENGEN.

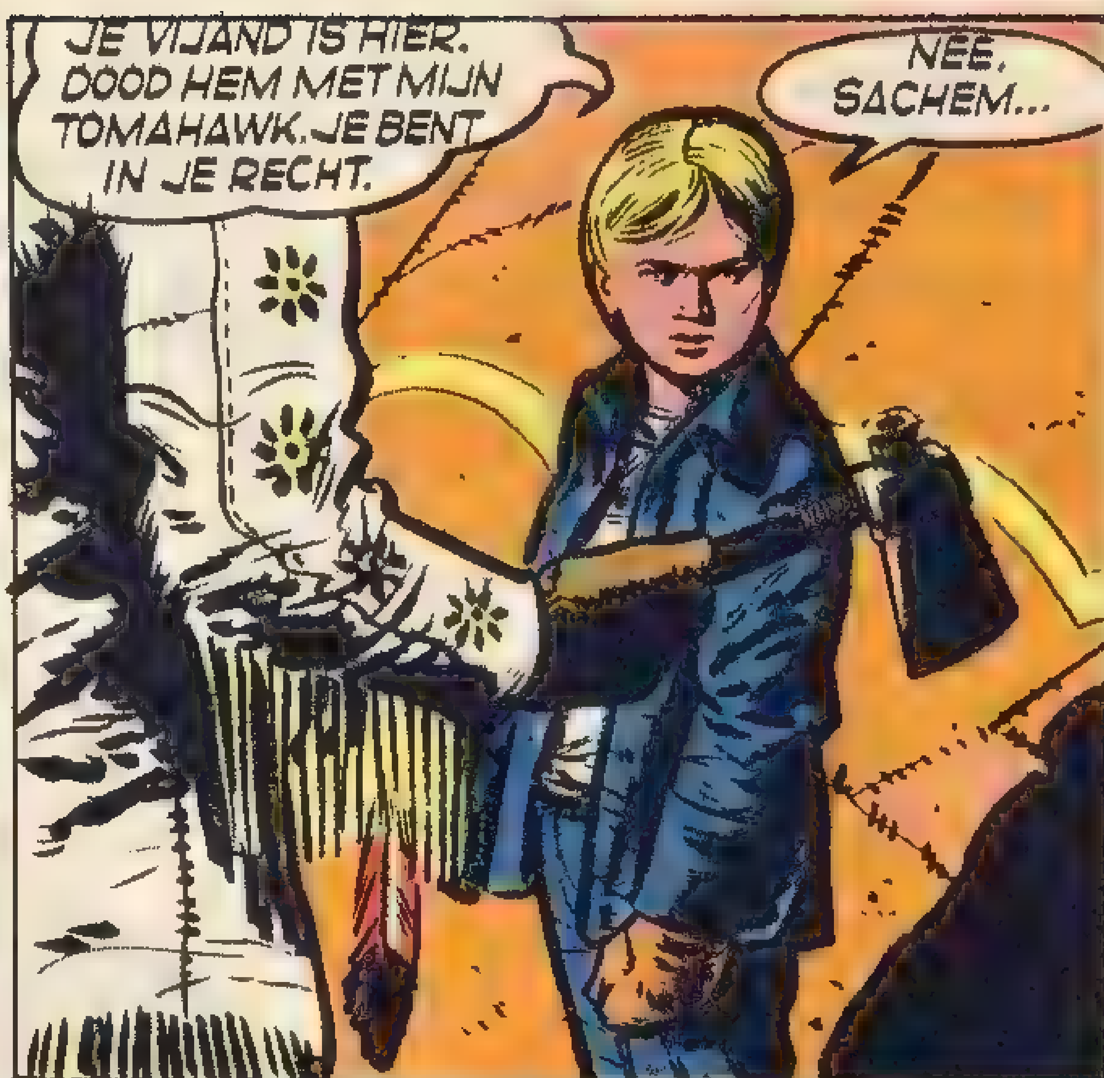

RAVENPOOT KOMT ALS VRIEND EN VRAAGT GASTVRIJHEID AAN DE BROEDERS VAN DE SARCHIS.
IK HERKEN EEN BROEDER GEELMES. WAAROM IS HIJ ONGEWAPEND HIERHEEN GEKOMEN?

ZE HEBBEN MIJN VADER AANGEVALLEN. HIJ WEET WAAR VADER IS.
HET BLEEKGEZICHTJE MOET NIET BANG ZIJN: BROEDER GEELMES ZAL WEL SPREKEN.

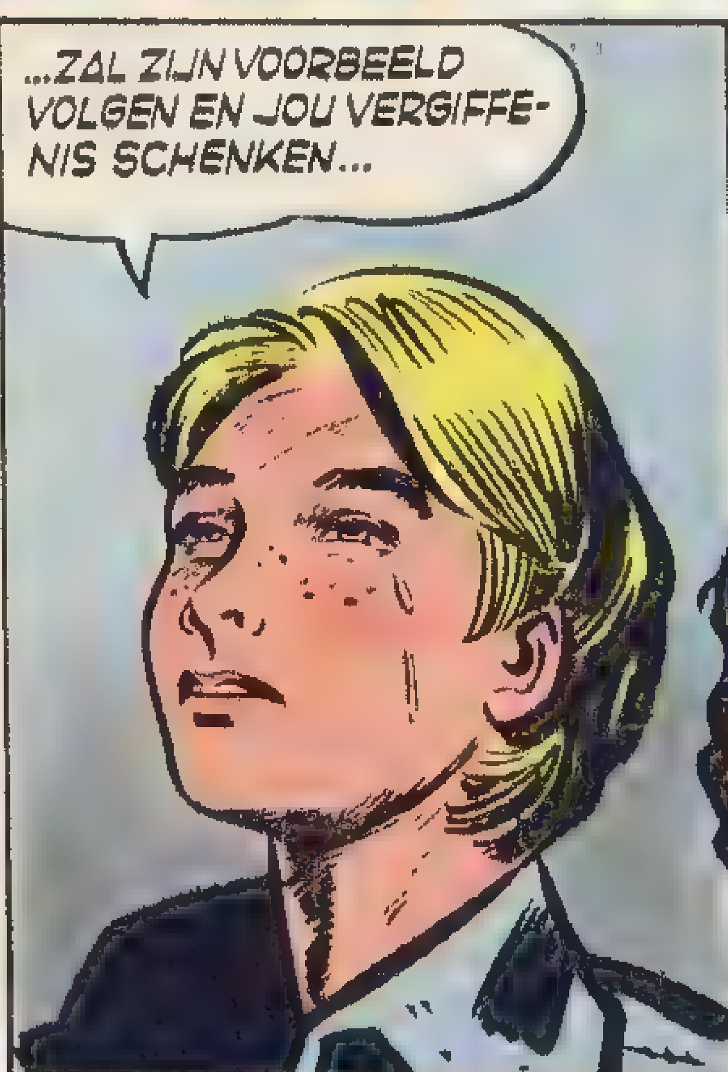

RAVENPOOT WREEKT ZICH MET EEN LAAGHARTIGE LEUGEN!
RAVENPOOT SPREEKT DE WAARHEID! HET BLEEKGEZICHTJE ZAL ZIJN VADER NOOIT MEER ZIEN. GEELMESSEN HEBBEN HEM EN ZIJN METGEZELLEN GEDOOD. IK HEB GEZEGD.
HET IS STIL GEWORDEN IN HET BIVAK. ALLEEN HET SNIKKEN VAN EDWARD WEERKLINKT...
14

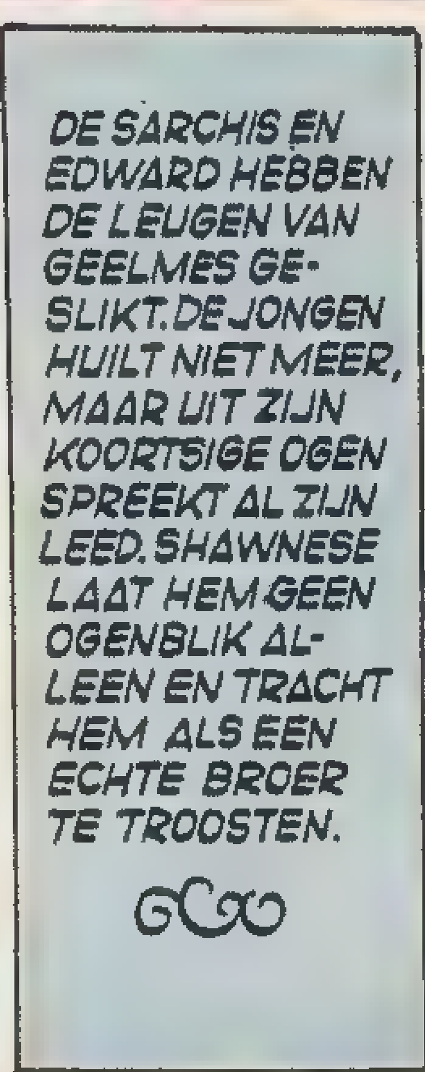

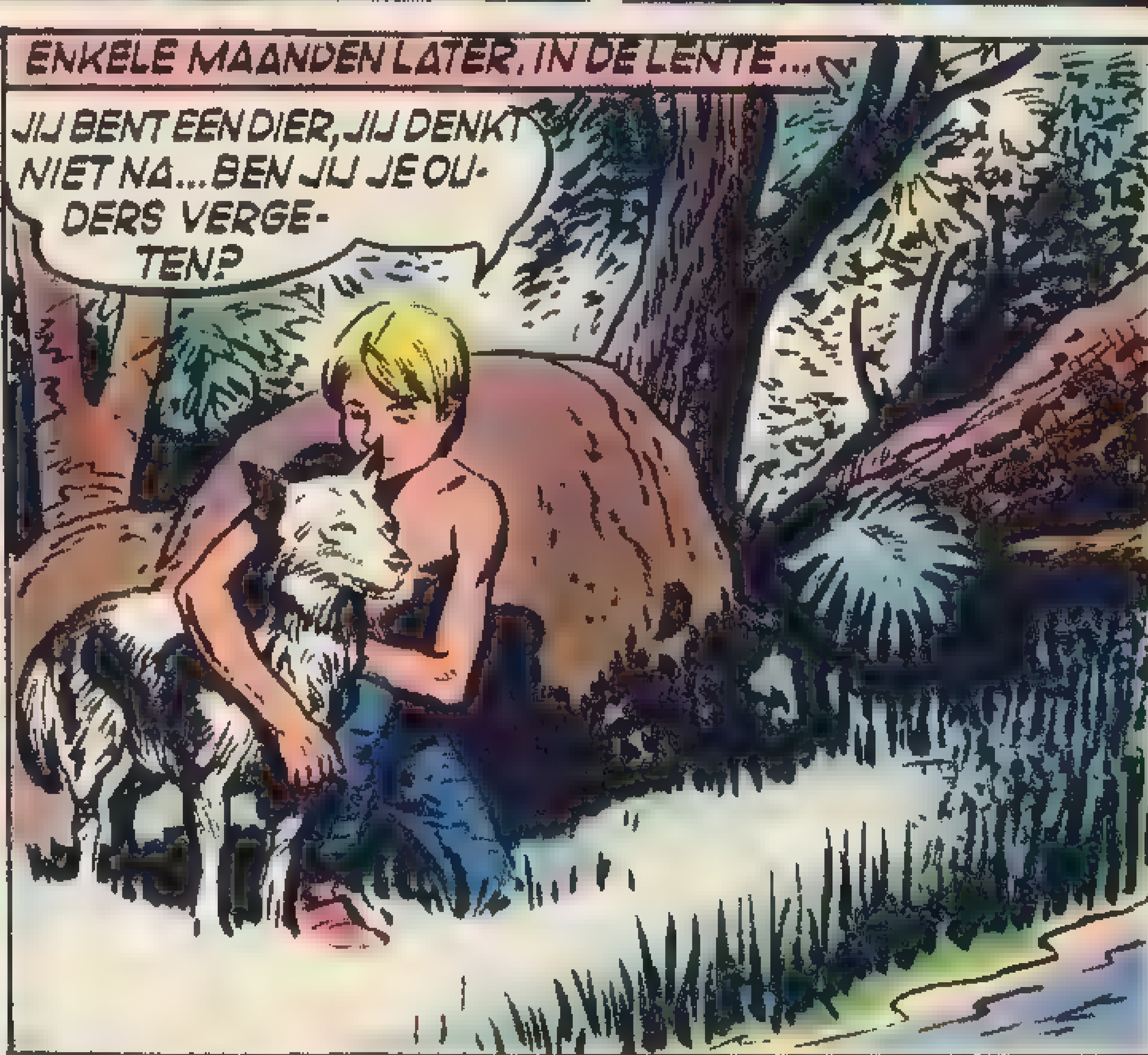

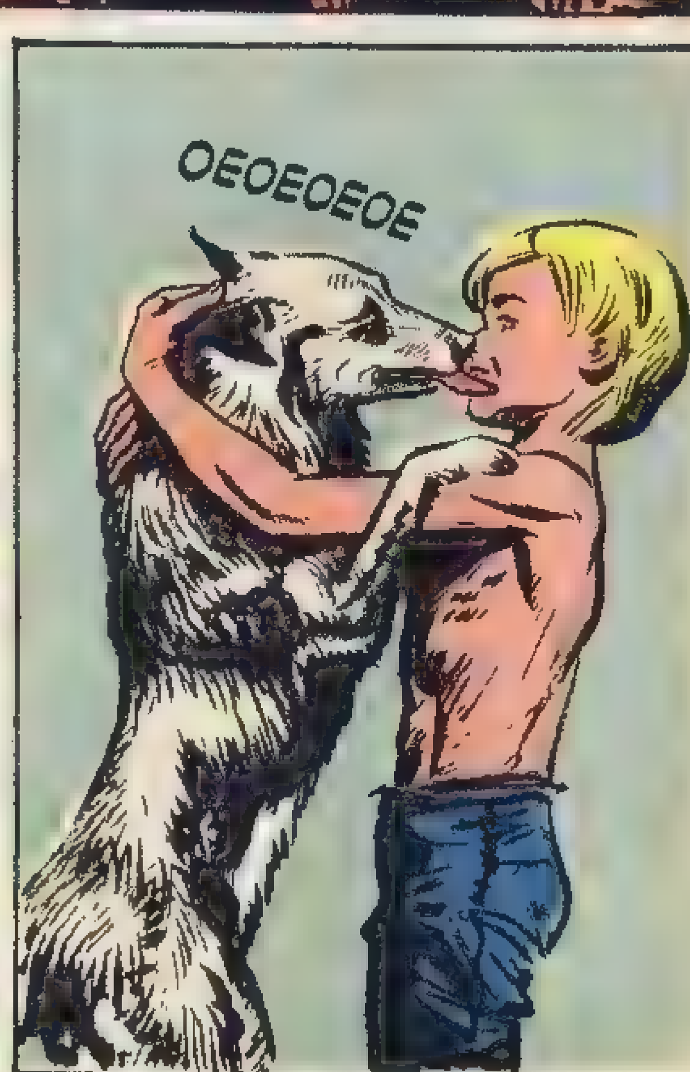

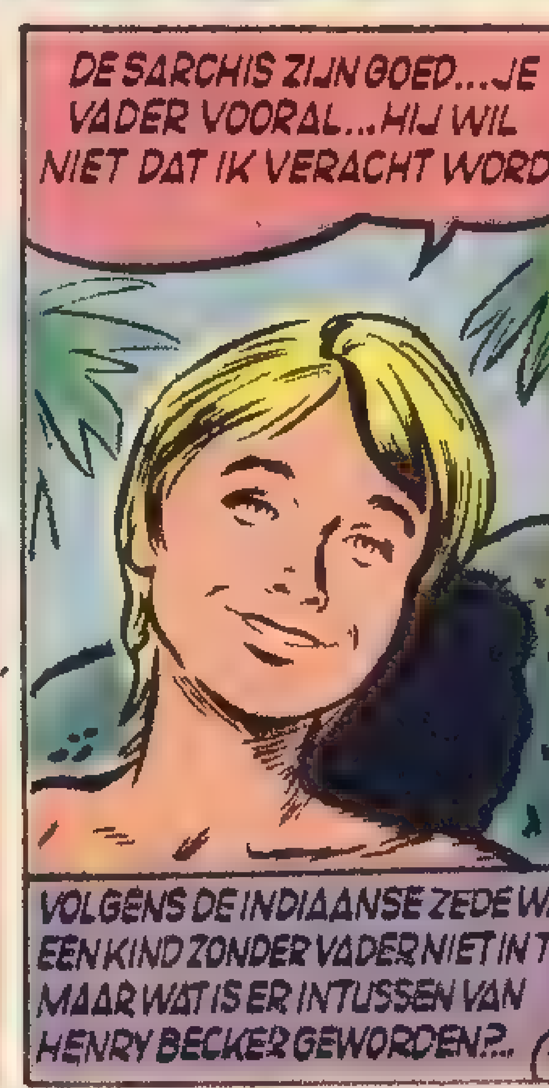

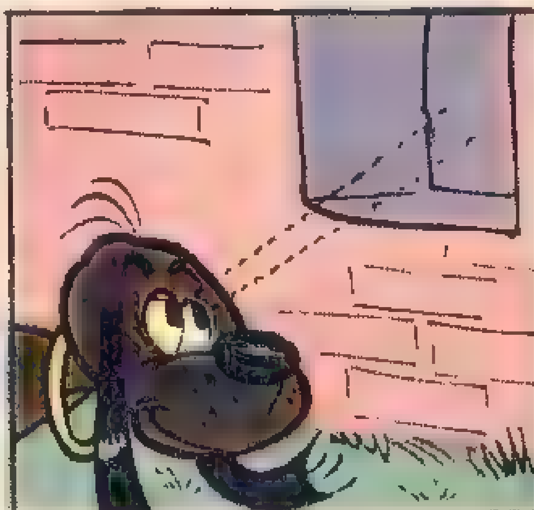

(Wordt vervolgd.)

GOED NIEUWS VOOR DE LIEFHEBBERS VAN STERRENKUNDE !

GOED NIEUWS VOOR DE LIEFHEBBERS VAN STERRENKUNDE !

DE PAASHEMEL

Deze sterrenkaart is door E. Paape getekend in samenwerking met de Sterrenwacht.

Het is echter geen gewone sterrenkaart : ze stelt de hemel voor zoals hij op 1 April om 21 uur eruit zal zien. En een voorjaarshemel is niet hetzelfde als een najaarshemel. Naargelang de waarnemer dichter bij de Evenaar of er verder vandaan staat, ziet de hemel er telkens anders voor hem uit. Deze kaart is opgemaakt voor een waarnemer die zich tussen 40° en 60° N. Br. bevindt. Met andere woorden, lezers in Oslo en Madrid krijgen er een vrij getrouw beeld door van het hemelgewelf boven zijn standplaats. Voor een lezer in Amsterdam, Brussel of Parijs is deze kaart nog juister. Het verschil vloeit voort uit het feit dat de poolster niet steeds even hoog boven de horizon staat. Dat hangt af van de plaats waar we ons bevinden : meer in het noorden of zuidelijker. Aan de pool staat ze in het zenith.

De lezers die op een heuveltop wonen of aan de kust van de zee of in een uitgestrekte vlakte hebben natuurlijk een ruimer gezichtseinder dan de bewoners van een nauw dal of de mensen in het hart van een grote stad. Dus, als je tot de laatste groepen behoort, kun je de hemel zoals die op deze kaart is uitgebeeld niet in zijn geheel zien. Maar daarom niet getreurd, want je kunt er toch een flink stuk van aanschouwen. Mits het natuurlijk helder weer is...

Dus, tegen een en twintig uur, wat eerder of later, naargelang je meer in het oosten of in het westen woont, ga je op een flink open plaats staan. Als je een kompas hebt, des te beter, dan neem je dat mee. En zoals wel vanzelf spreekt, de kaart niet vergeten... En eveneens een zaklantaarn (vooral niet te sterk, anders word je verblind en zie je niets meer).

Als je eindelijk je plaats hebt ingenomen, zoek je met behulp van je kompas het noorden op. Houd de kaart zodanig, dat pijl N naar het noorden wijst. Je zult wel gemerkt hebben dat het oosten links en het westen rechts van je ligt. Dat is juist andersom als op landkaarten. En dat is normaal : landkaarten stellen een gebied voor van boven af gezien, terwijl een hemelkaart de sterren van de aarde af laat zien...

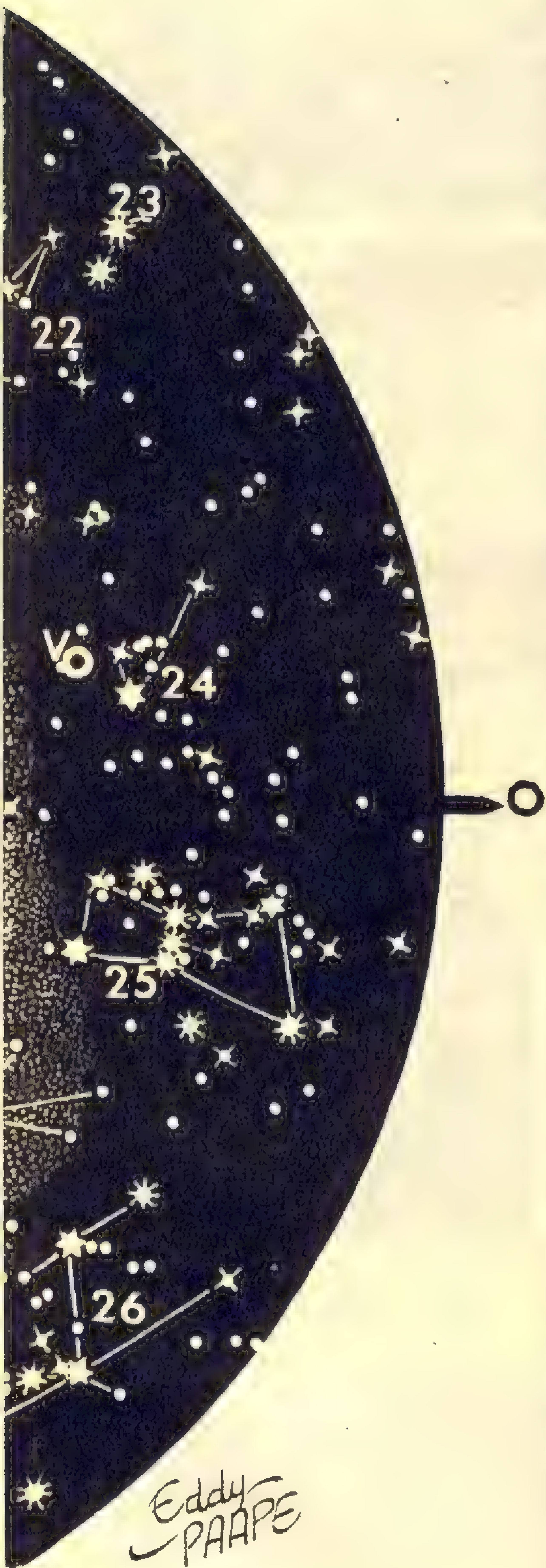
Als je kaart eenmaal in de goede richting wijst, is de rest maar kinderspel. Nu tracht je in de lucht, zowat pal boven je hoofd, de plaats te bepalen van een sterrenbeeld dat de vorm heeft van een steelpan (vroeger zei men een wagen. Dat klinkt wat dichterlijker...). Dat is de Grote Beer, die als nr. 1 op de kaart staat. Vier sterren vormen een trapezium en de andere drie lopen in een rijtje naar het noordoosten toe.

Van die drie sterren is de middelste dubbel : als je goede ogen hebt, kun je een heel klein lichtpuntje naast die ster zien. Dat lichtpuntje heet Alcor, welke naam in het Arabisch « proef » betekent.

Vroeger moest je, als je beweerde goede ogen te hebben, die ster kunnen onderscheiden. Nu kies je de twee sterren in het trapezium die het verst van de pannesteel af staan... Daardoor heen trek je 'n denkbeeldige lijn die naar het noorden doorloopt. Op een afstand wel vijfmaal zo groot als die tussen de beide sterren, zul je 'n schitterende ster waarnemen (nr. 2 op onze kaart). Dit is de Poolster. De hele sterrenhemel schijnt daaromheen te draaien (althans voor de bewoners van het noordelijk halfrond). Zij vormt de staart van de Kleine Beer (nr. 3), die dezelfde vorm heeft als de Grote, maar ondersteboven staat. Als je van de staart van de Grote Beer een rechte lijn door de staart van de Kleine trekt, dan kom je zonder mankeren bij een sterrenbeeld uit dat de vorm van een W heeft. Dat is Kassiopeia (4). Ernaast zie je Cepheus en de Draak (6) bevindt zich iets oostelijker. Laten we nu naar de Poolster terugkomen. We volgen weer de denkbeeldige lijn die we straks hebben getrokken om haar te vinden en verlengen deze naar het zuidoosten. Dan bereiken we sterrenbeeld nr. 7, de Leeuw, die tot de Dierenriem behoort. De schitterendste ster van dit sterrenbeeld heet Regulus. Ten westen van de Leeuw flonkert de Kreeft (8). Opgelet : de grote lichtbol hier in de buurt is geen ster, maar de planeet Jupiter (J). Jupiter is om 13 uur 19 opgegaan en zal om 4 uur ondergaan. Sterrenbeeld nr. 9 naast de Kreeft is de Kleine Hond en de stralende ster in 't midden ervan is Procyon, waarvan de gemiddelde temperatuur zowat 7.500° bedraagt.

Nr. 10, die zowat opgaat in de Melkweg (de wittige strook die door de hemel loopt) is het sterrenbeeld de Eekhoorn. Als we de Melkweg volgen bereiken we een ander sterrenbeeld van de Dierenriem, de Tweelingen (11). De twee fonkelende sterren aan de top heten Castor (in het noorden) en Pollux (in het zuiden). Nog steeds op de Melkweg zie je nr. 12, de Voerman. De schitterende ster in het noorden heet Capella. Deze ster maakt deel uit van dezelfde groep als onze zon. En ook weer op de Melkweg is nr. 13 : Perseus. Iegen half Augustus moet je 's nachts eens aandachtig dit sterrenbeeld bekijken : dan zie je daarin tientallen sterren verschieten (Perseïden, heten ze). Ten oosten van Perseus de Giraffe (14), tamelijk moeilijk te onderscheiden voor een onervaren oog. Vlak boven je hoofd het sterrenbeeld Lynx (nr. 15).

DE PAASHEMEL

Deze sterrenkaart is door E. Paape getekend in samenwerking met de Sterrenwacht.

Het is echter geen gewone sterrenkaart : ze stelt de hemel voor zoals hij op 1 April om 21 uur eruit zal zien. En een voorjaarshemel is niet hetzelfde als een najaarshemel. Naargelang de waarnemer dichter bij de Evenaar of er verder vandaan staat, ziet de hemel er telkens anders voor hem uit. Deze kaart is opgemaakt voor een waarnemer die zich tussen 40° en 60° N. Br. bevindt. Met andere woorden, lezers in Oslo en Madrid krijgen er een vrij getrouw beeld door van het hemelgewelf boven zijn standplaats. Voor een lezer in Amsterdam, Brussel of Parijs is deze kaart nog juister. Het verschil vloeit voort uit het feit dat de poolster niet steeds even hoog boven de horizon staat. Dat hangt af van de plaats waar we ons bevinden : meer in het noorden of zuidelijker. Aan de pool staat ze in het zenith.

De lezers die op een heuveltop wonen of aan de kust van de zee of in een uitgestrekte vlakte hebben natuurlijk een ruimer gezichtseinder dan de bewoners van een nauw dal of de mensen in het hart van een grote stad. Dus, als je tot de laatste groepen behoort, kun je de hemel zoals die op deze kaart is uitgebeeld niet in zijn geheel zien. Maar daarom niet getreurd, want je kunt er toch een flink stuk van aanschouwen. Mits het natuurlijk helder weer is...

Dus, tegen een en twintig uur, wat eerder of later, naargelang je meer in het oosten of in het westen woont, ga je op een flink open plaats staan. Als je een kompas hebt, des te beter, dan neem je dat mee. En zoals wel vanzelf spreekt, de kaart niet vergeten... En eveneens een zaklantaarn (vooral niet te sterk, anders word je verblind en zie je niets meer).

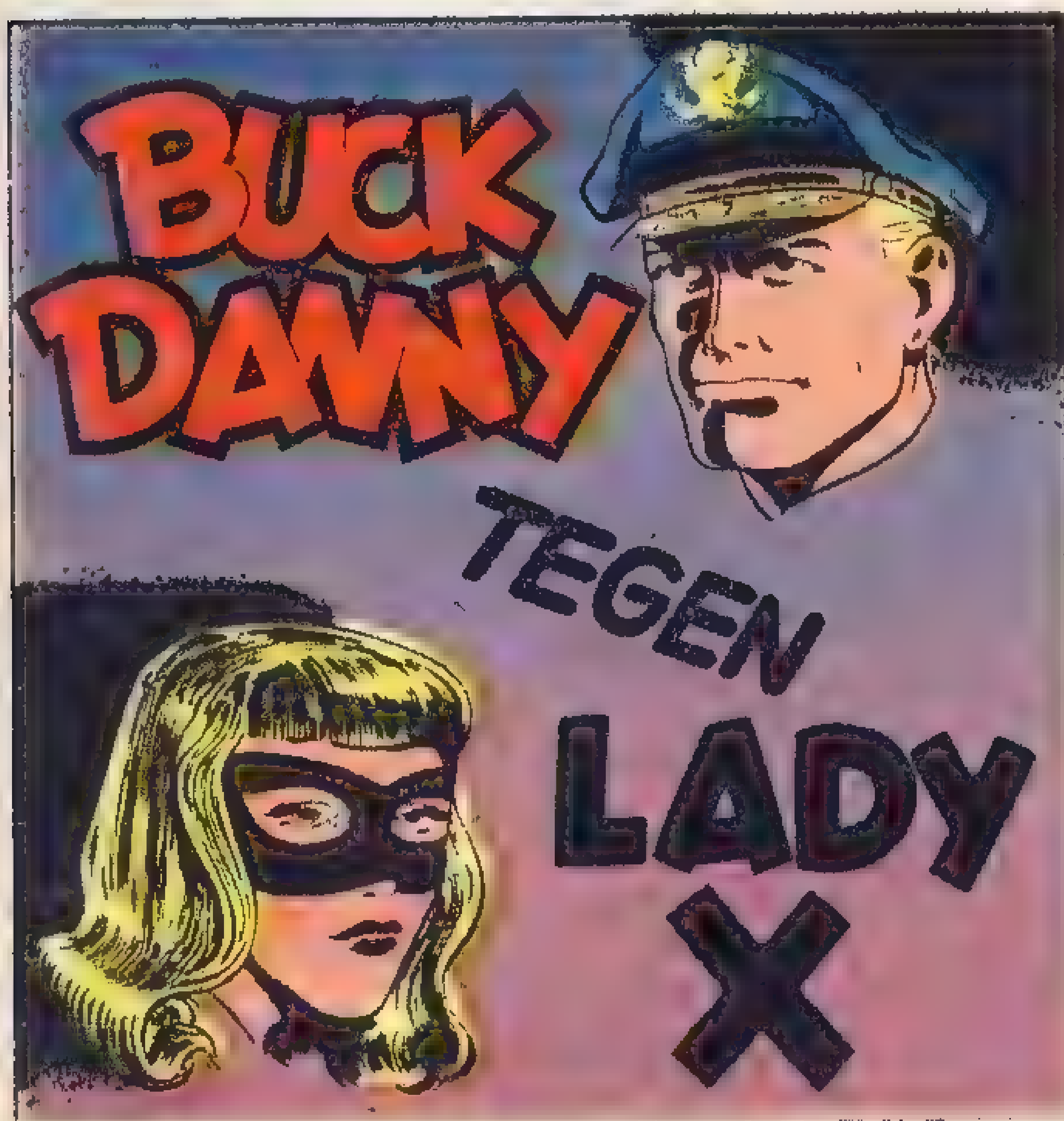
Als je eindelijk je plaats hebt ingenomen, zoek je met behulp van je kompas het noorden op. Houd de kaart zodanig, dat pijl N naar het noorden wijst. Je zult wel gemerkt hebben dat het oosten links en het westen rechts van je ligt. Dat is juist andersom als op landkaarten. En dat is normaal : landkaarten stellen een gebied voor van boven af gezien, terwijl een hemelkaart de sterren van de aarde af laat zien...

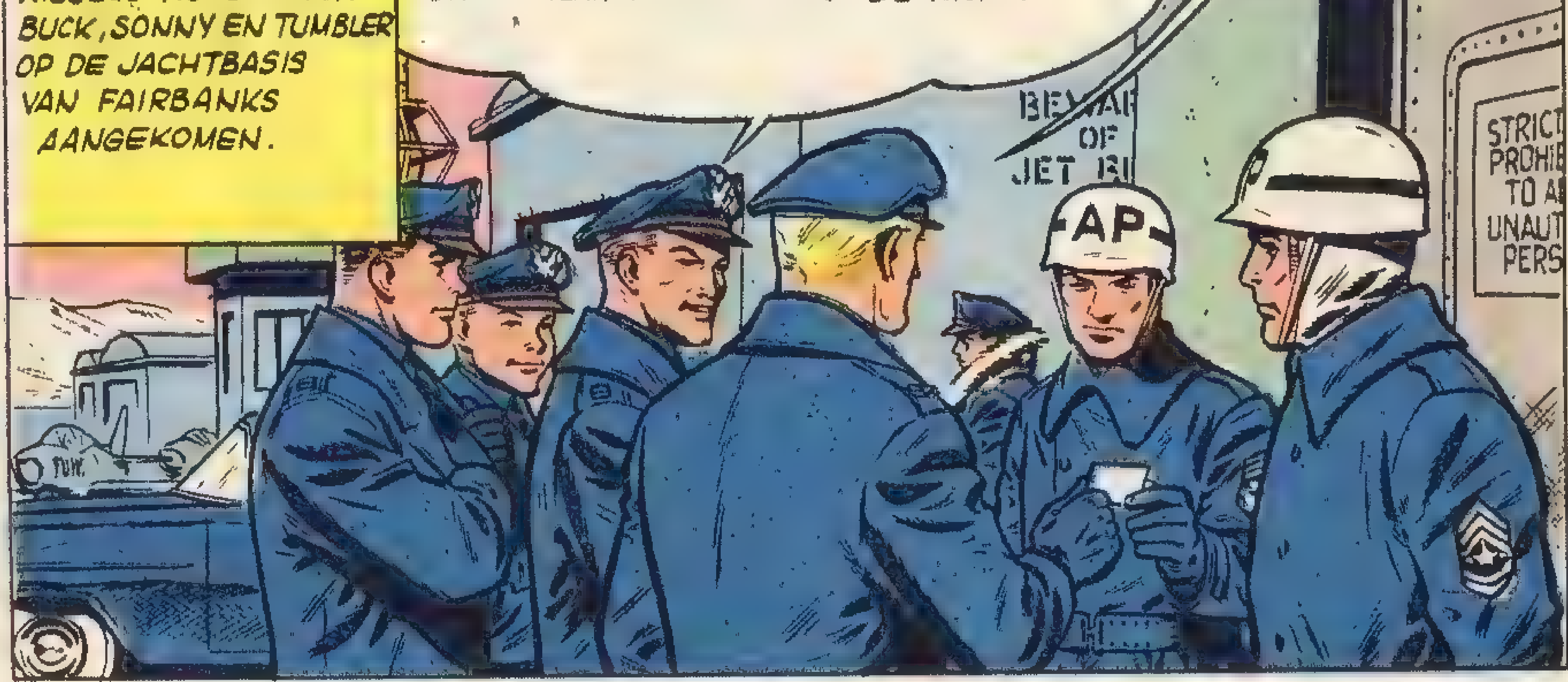
Als je kaart eenmaal in de goede richting wijst, is de rest maar kinderspel. Nu tracht je in de lucht, zowat pal boven je hoofd, de plaats te bepalen van een sterrenbeeld dat de vorm heeft van een steelpan (vroeger zei men een wagen. Dat klinkt wat dichterlijker...). Dat is de Grote Beer, die als nr. 1 op de kaart staat. Vier sterren vormen een trapezium en de andere drie lopen in een rijtje naar het noordoosten toe.

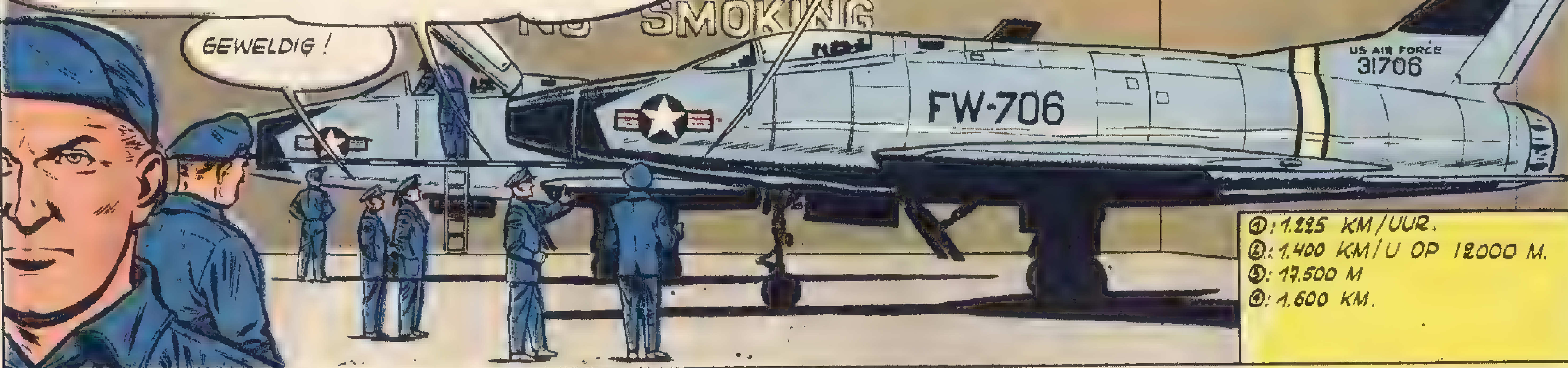
Van die drie sterren is de middelste dubbel : als je goede ogen hebt, kun je een heel klein lichtpuntje naast die ster zien. Dat lichtpuntje heet Alcor, welke naam in het Arabisch « proef » betekent.

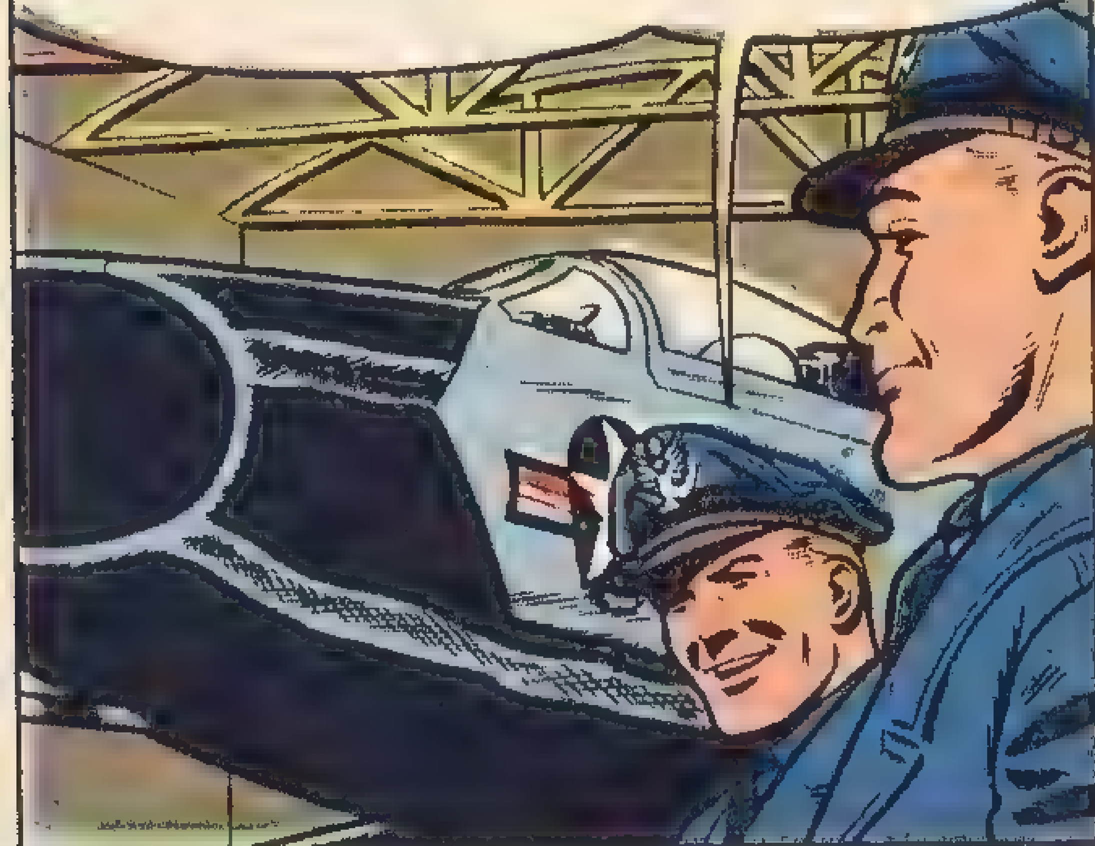
Vroeger moest je, als je beweerde goede ogen te hebben, die ster kunnen onderscheiden. Nu kies je de twee sterren in het trapezium die het verst van de pannesteel af staan... Daardoor heen trek je 'n denkbeeldige lijn die naar het noorden doorloopt. Op een afstand wel vijfmaal zo groot als die tussen de beide sterren, zul je 'n schitterende ster waarnemen (nr. 2 op onze kaart). Dit is de Poolster. De hele sterrenhemel schijnt daaromheen te draaien (althans voor de bewoners van het noordelijk halfrond). Zij vormt de staart van de Kleine Beer (nr. 3), die dezelfde vorm heeft als de Grote, maar ondersteboven staat. Als je van de staart van de Grote Beer een rechte lijn door de staart van de Kleine trekt, dan kom je zonder mankeren bij een sterrenbeeld uit dat de vorm van een W heeft. Dat is Kassiopeia (4). Ernaast zie je Cepheus en de Draak (6) bevindt zich iets oostelijker. Laten we nu naar de Poolster terugkomen. We volgen weer de denkbeeldige lijn die we straks hebben getrokken om haar te vinden en verlengen deze naar het zuidoosten. Dan bereiken we sterrenbeeld nr. 7, de Leeuw, die tot de Dierenriem behoort. De schitterendste ster van dit sterrenbeeld heet Regulus. Ten westen van de Leeuw flonkert de Kreeft (8). Opgelet : de grote lichtbol hier in de buurt is geen ster, maar de planeet Jupiter (J). Jupiter is om 13 uur 19 opgegaan en zal om 4 uur ondergaan. Sterrenbeeld nr. 9 naast de Kreeft is de Kleine Hond en de stralende ster in 't midden ervan is Procyon, waarvan de gemiddelde temperatuur zowat 7.500° bedraagt.

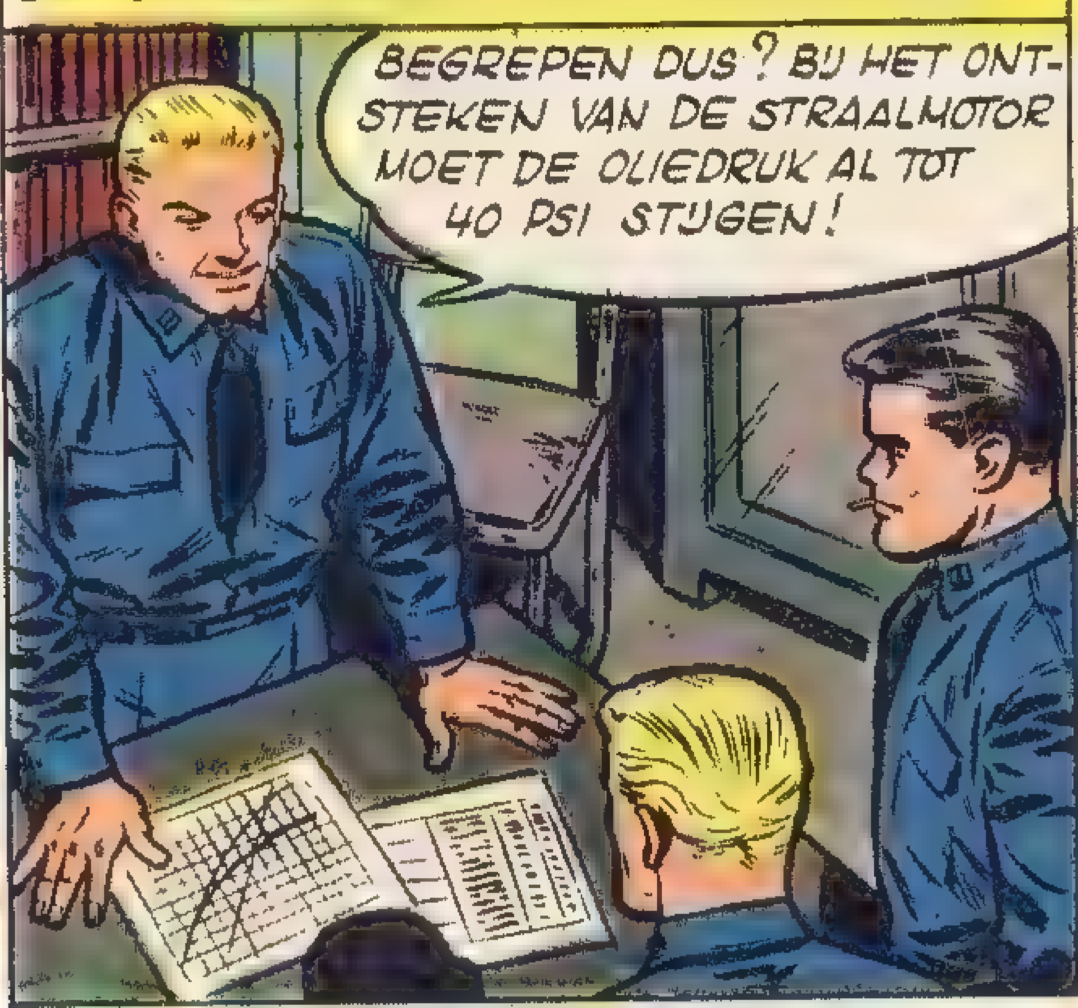
Nr. 10, die zowat opgaat in de Melkweg (de wittige strook die door de hemel loopt) is het sterrenbeeld de Eekhoorn. Als we de Melkweg volgen bereiken we een ander sterrenbeeld van de Dierenriem, de Tweelingen (11). De twee fonkelende sterren aan de top heten Castor (in het noorden) en Pollux (in het zuiden). Nog steeds op de Melkweg zie je nr. 12, de Voerman. De schitterende ster in het noorden heet Capella. Deze ster maakt deel uit van dezelfde groep als onze zon. En ook weer op de Melkweg is nr. 13 : Perseus. Tegen half Augustus moet je 's nachts eens aandachtig dit sterrenbeeld bekijken : dan zie je daarin tientallen sterren verschieten (Perseïden, heten ze). Ten oosten van Perseus de Giraffe (14), tamelijk moeilijk te onderscheiden voor een onervaren oog. Vlak boven je hoofd het sterrenbeeld Lynx (nr. 15).

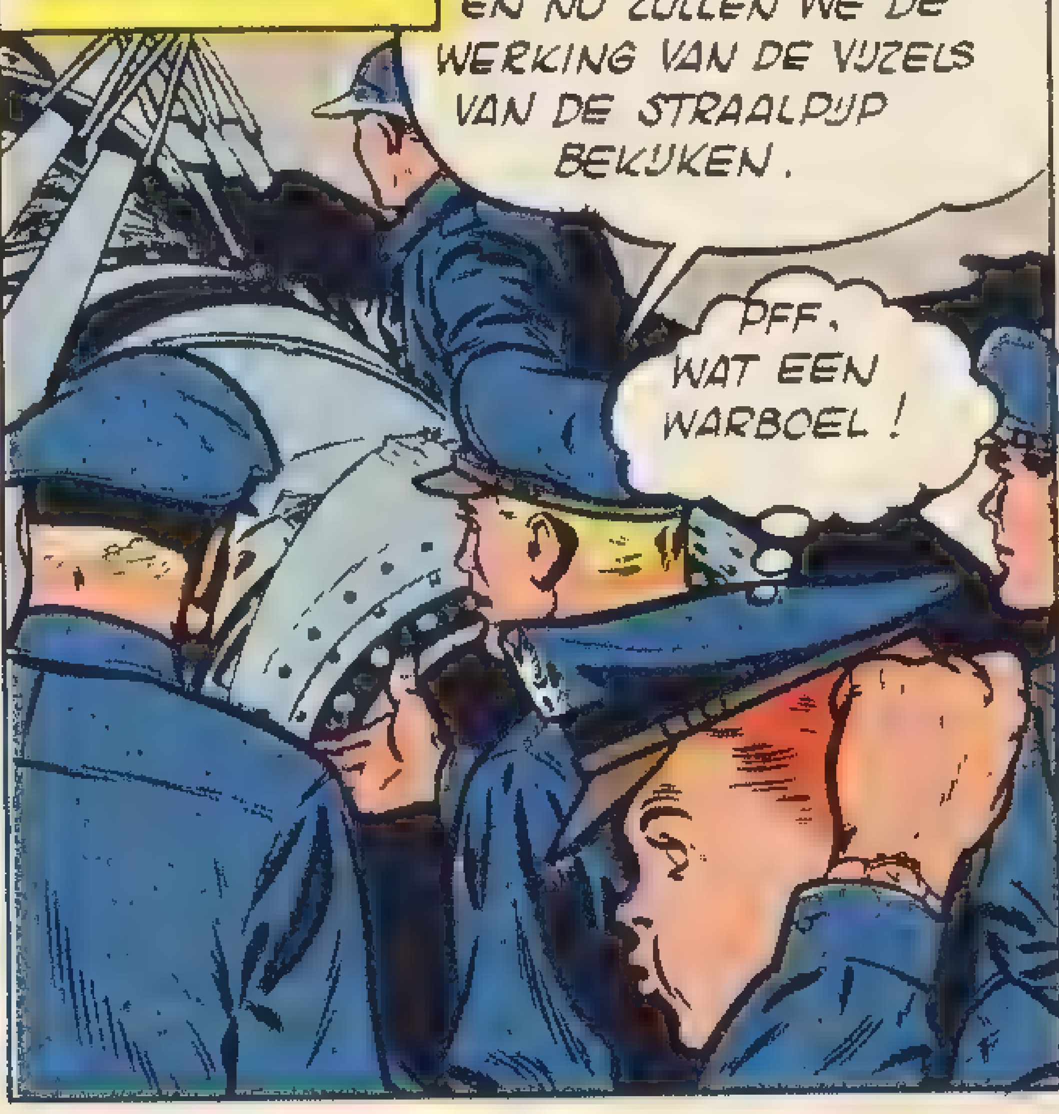

BUCK DANNY
TEGEN
LADY
X

TERWIJL ER IN DE ETHER GEHEIMZINNIGE BERICHTEN OVER HEN GEWISSELD WORDEN ZIJN BUCK, SONNY EN TUMBLER OP DE JACHTBASIS VAN FAIRBANKS AANGEKOMEN.
GENTLEMEN, UW NIEUWE KISTEN ZIJN HIER. VANMIDDAG AL BEGINNEN WE MET TRAINEN IN DE LUCHT. DRIE DAGEN HARD WERKEN, EN U HEEFT ZE ONDER DE KNIE!
IK BEN BENIEUWD!
AP

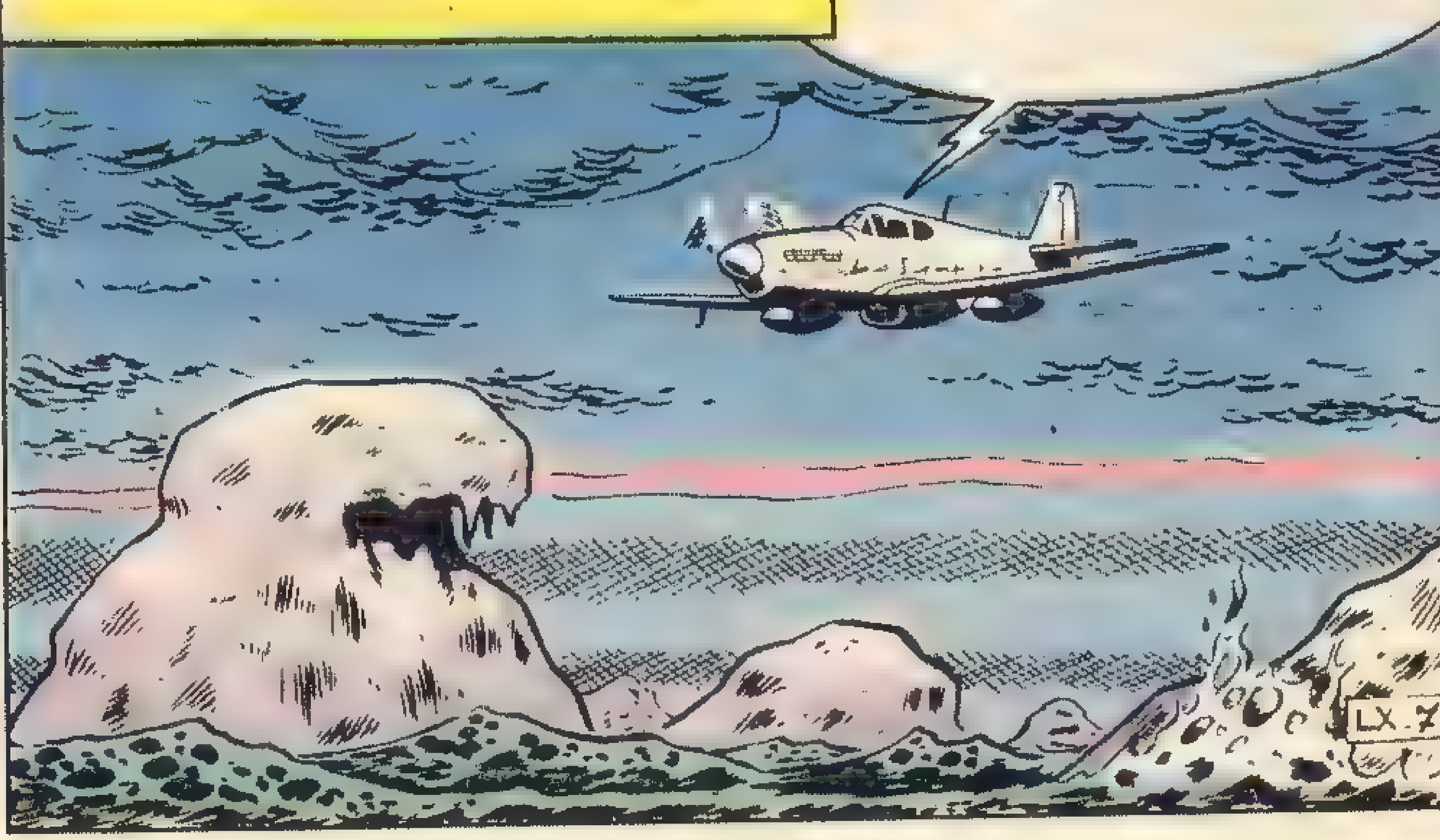

HIER ZIJN UW "SUPER SABRES"! VERDUIVELD FIJNE KISTEN! ZE WEGEN BIJ VOLLE LADING 13½ TON. 770 MIJL VLAK BOVEN DE GROND①.. 870 OP 35.000 VOET②... MAXIMUM HOOGTE: 52.000 VOET③... VLIEGBEREIK: 1.000 MIJL④. RADAR EN ELECTRONISCHE ZOEKER, TWEE KANONNEN VAN 20, LUCHTREMMEN EN REMPARACHUTES IN DE STAART.
HA, WAT EEN PRACHTWERK KUNNEN WE DAARMEE DOEN!
GEWELDIG!
SMOKING
US AIR FORCE 31706
FW-706
①: 1.225 KM/UUR.
②: 1.400 KM/U OP 12000 M.
③: 17.500 M
④: 1.600 KM.

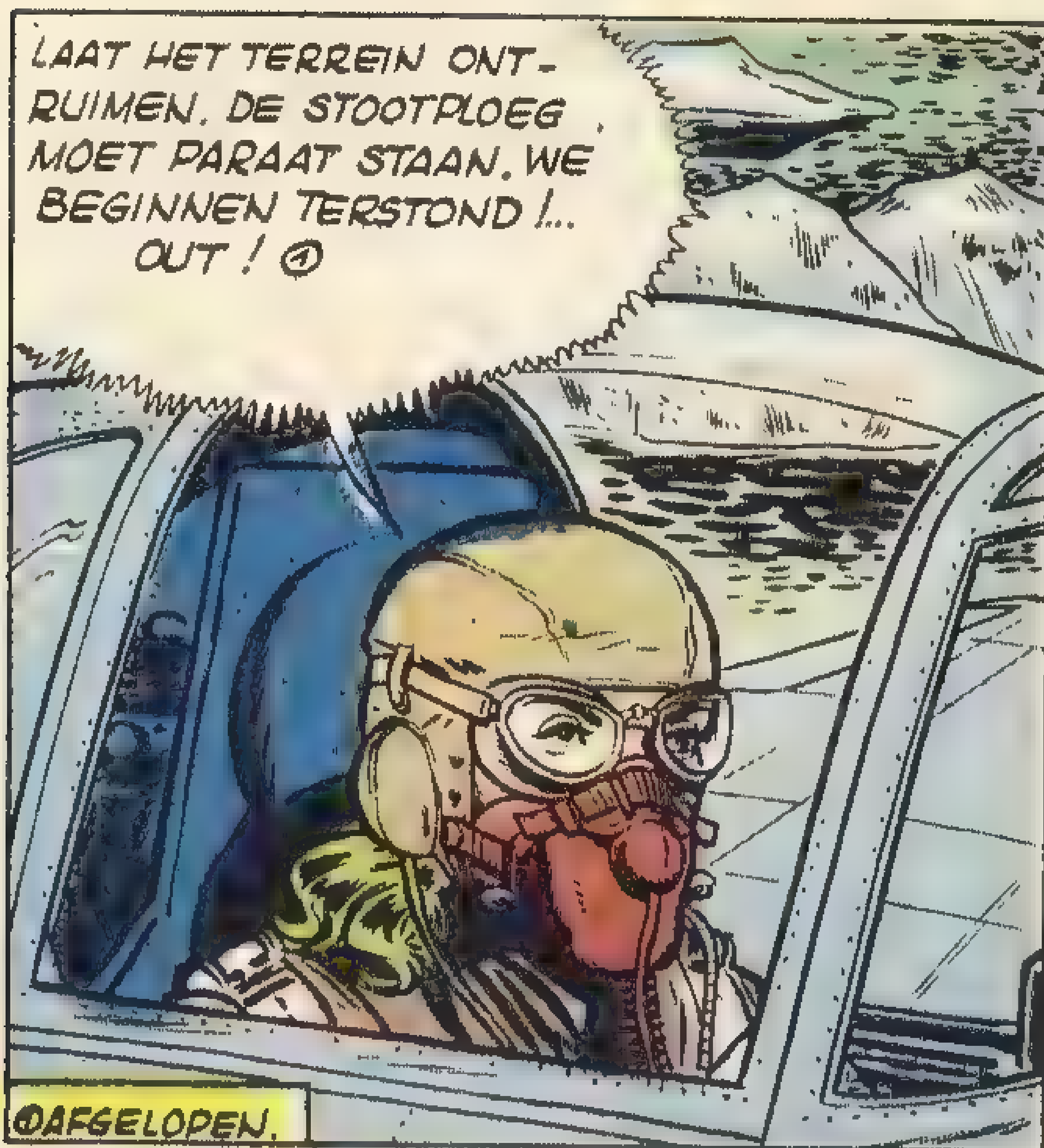

DIT ZIJN DE SNELSTE TOESTELLEN TER WERELD. ZE KUNNEN HORIZONTAAL LANGE TIJD SNELLER VLIEGEN DAN HET GELUID. GEEN KIST VAN LADY X KAN ONS ONTKOMEN!

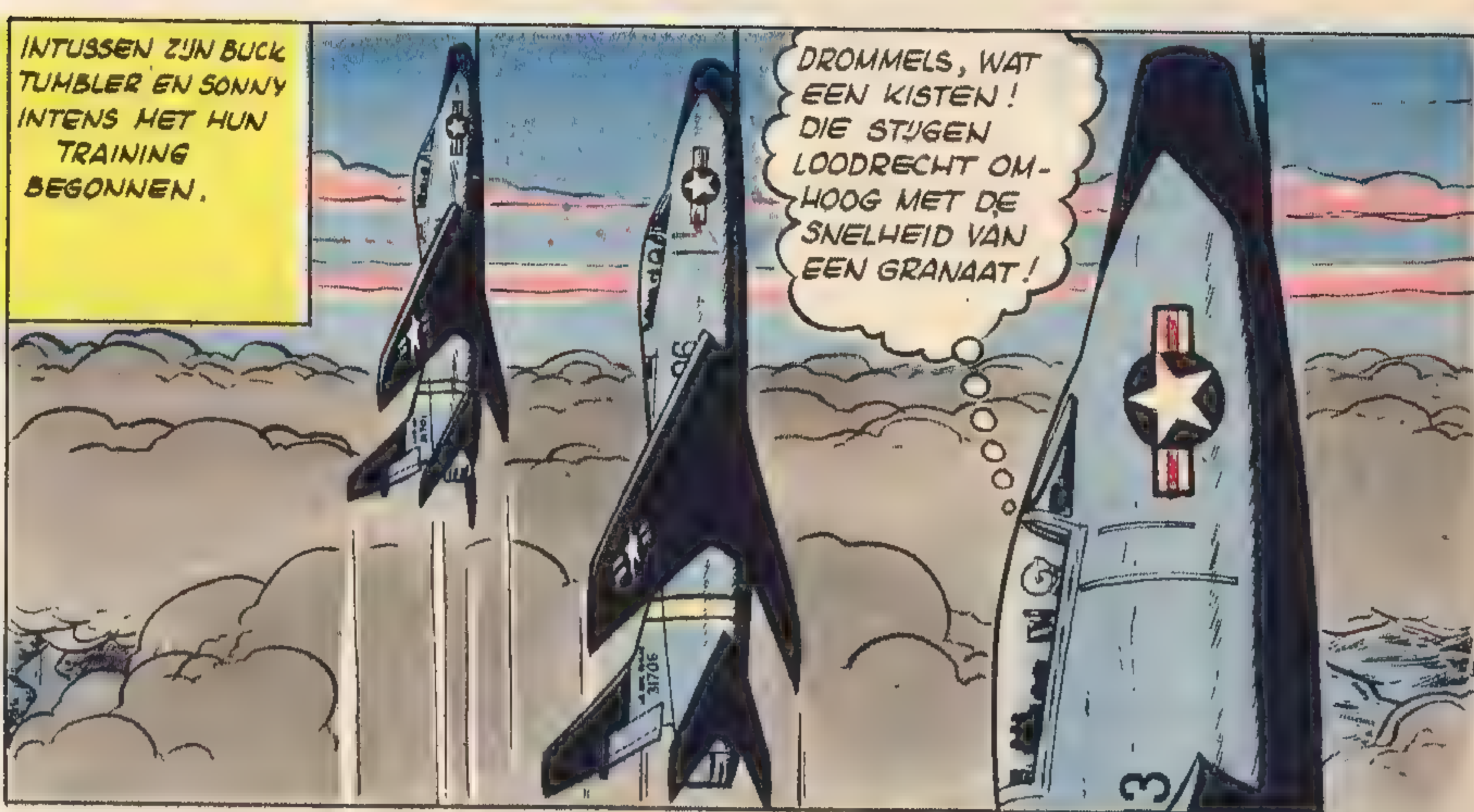

DIE MIDDAG AL BEGINT DE INWIJDING VAN DE DRIE PILOTEN IN DE GEHEIMEN VAN DE "SUPER SABRES". EEN TECHNISCHE LES...
BEGREPEN DUS? BIJ HET ONTSTEKEN VAN DE STRAALMOTOR MOET DE OLIEDRUK AL TOT 40 PSI STIJGEN!

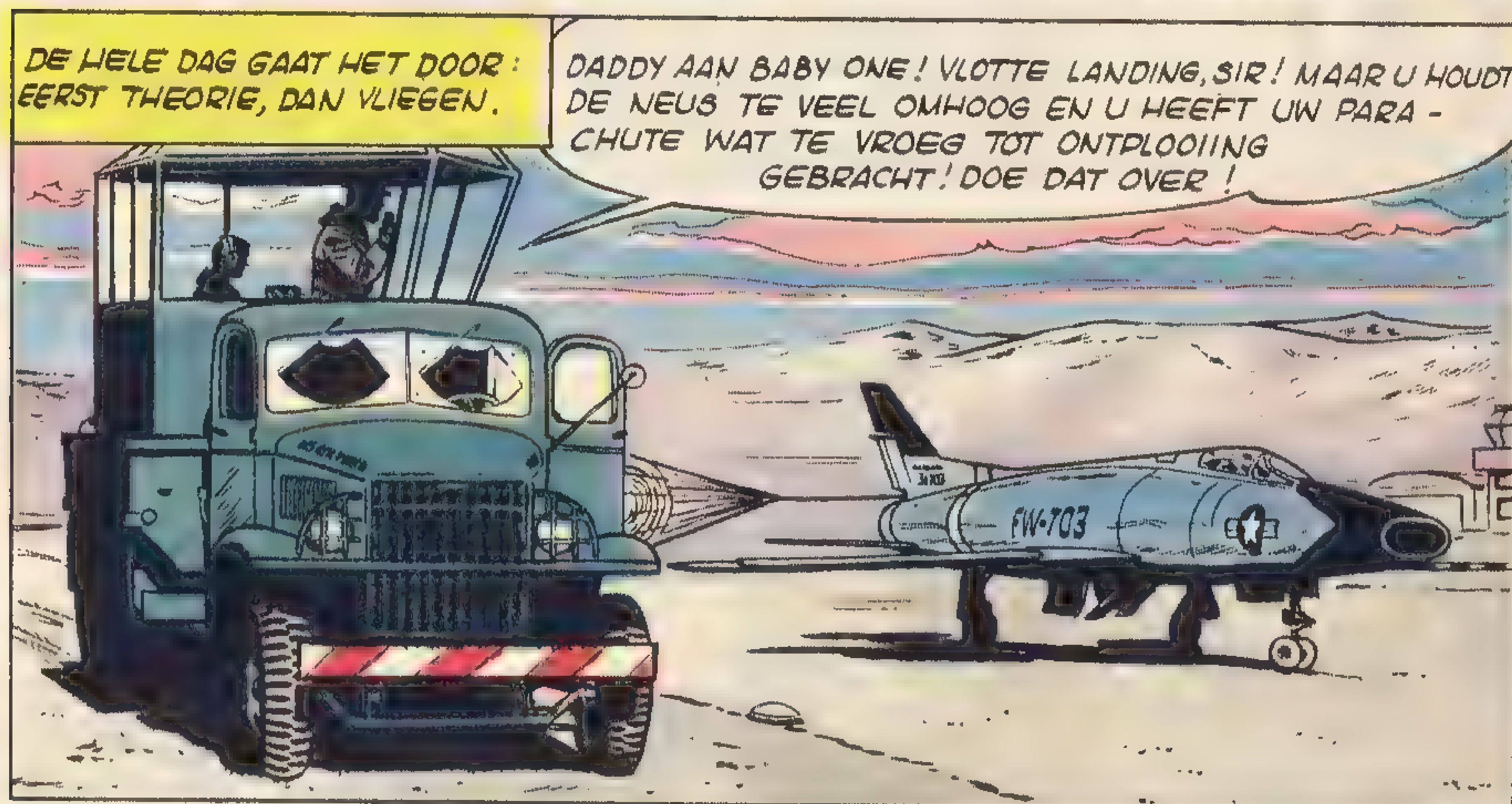

MECHANICA...
EN NU ZULLEN WE DE WERKING VAN DE VIJZELS VAN DE STRAALPIJP BEKIJKEN.
PFF. WAT EEN WARBOEL!

EN DE VOLGENDE OCHTEND AL PRAKTIJK...
ONTHOUDT HET GOED... GASHANDELS 20 TELLEN LANG OP "LANGZAAM"... DAN DE REACTOR AANSTEKEN... DE TURBINE MOET OP 56% VAN ZIJN TOPVERMOGEN WERKEN.
ROGER!①
FW-706
①: BEGREPEN.

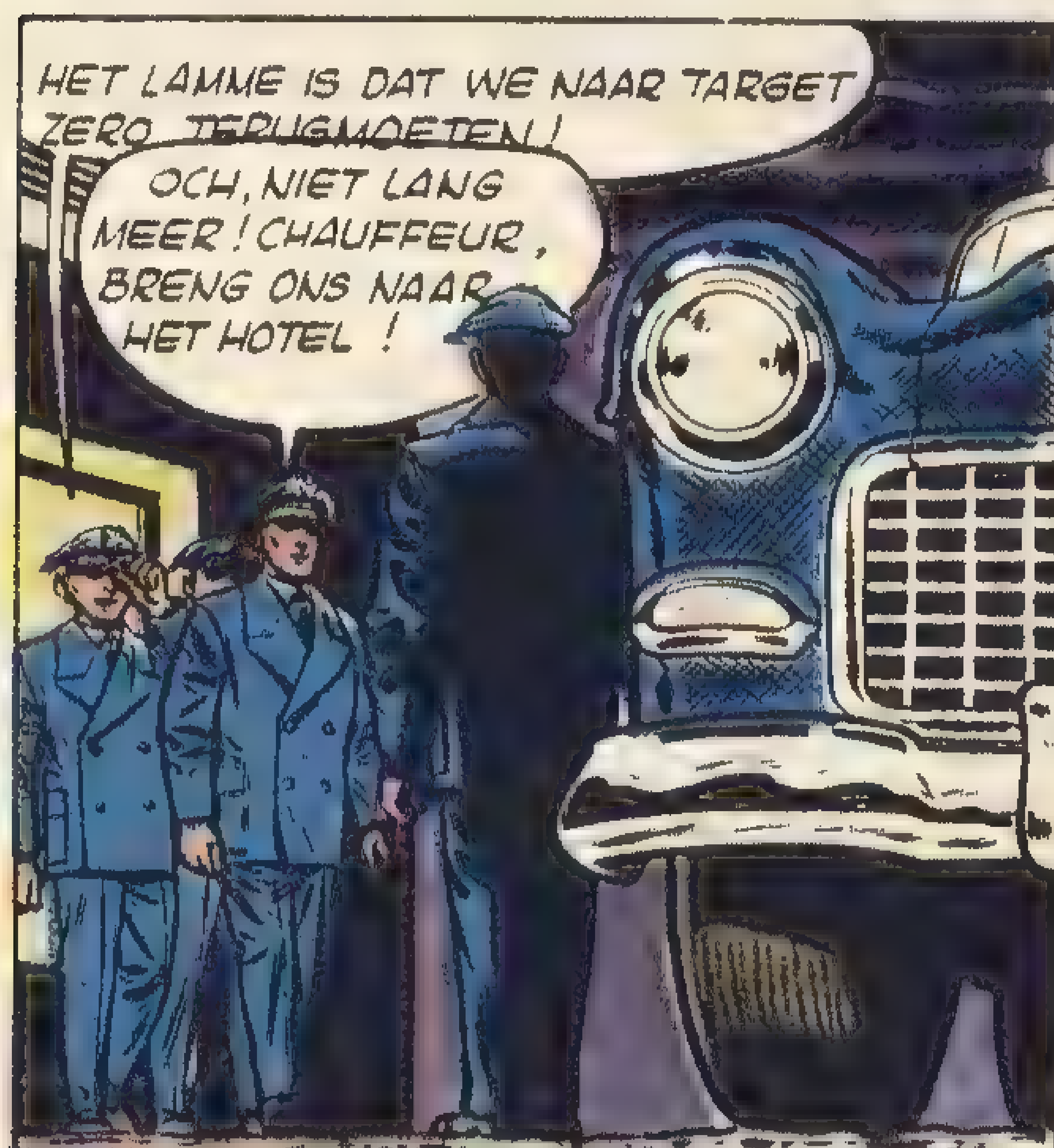

OP DAT OGENBLIK ECHTER STUIFT EEN GEHEIMZINNIG TOESTEL ZONDER ENIGE KENTEKENS MET VOL GAS NAAR FAIRBANKS.
HALLO, RK.02... HOORT U ME? HALLO, HIER IS DE BAAS... OVER ONGEVEER DRIE UUR KOM IK AAN!
LX.7

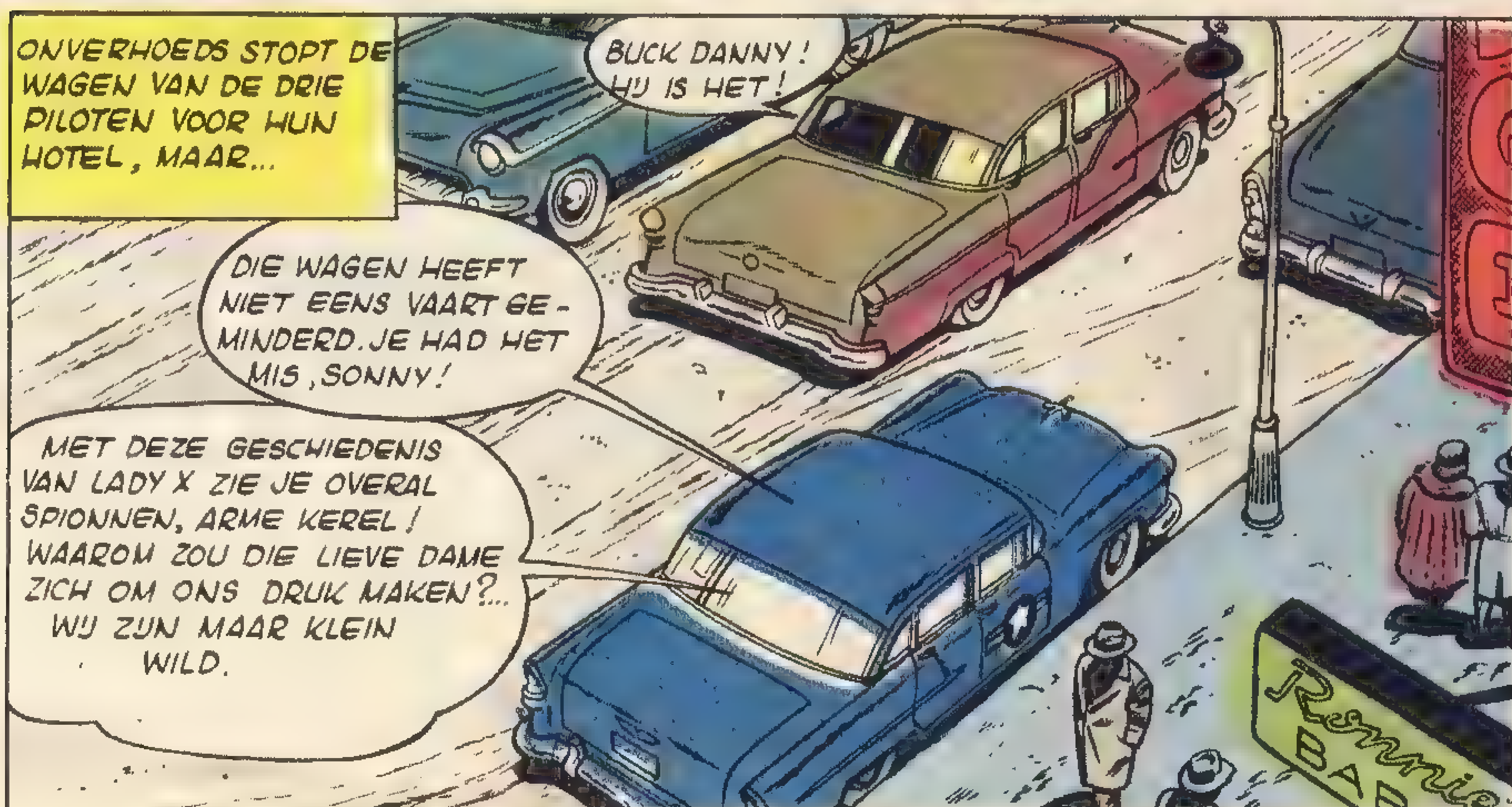

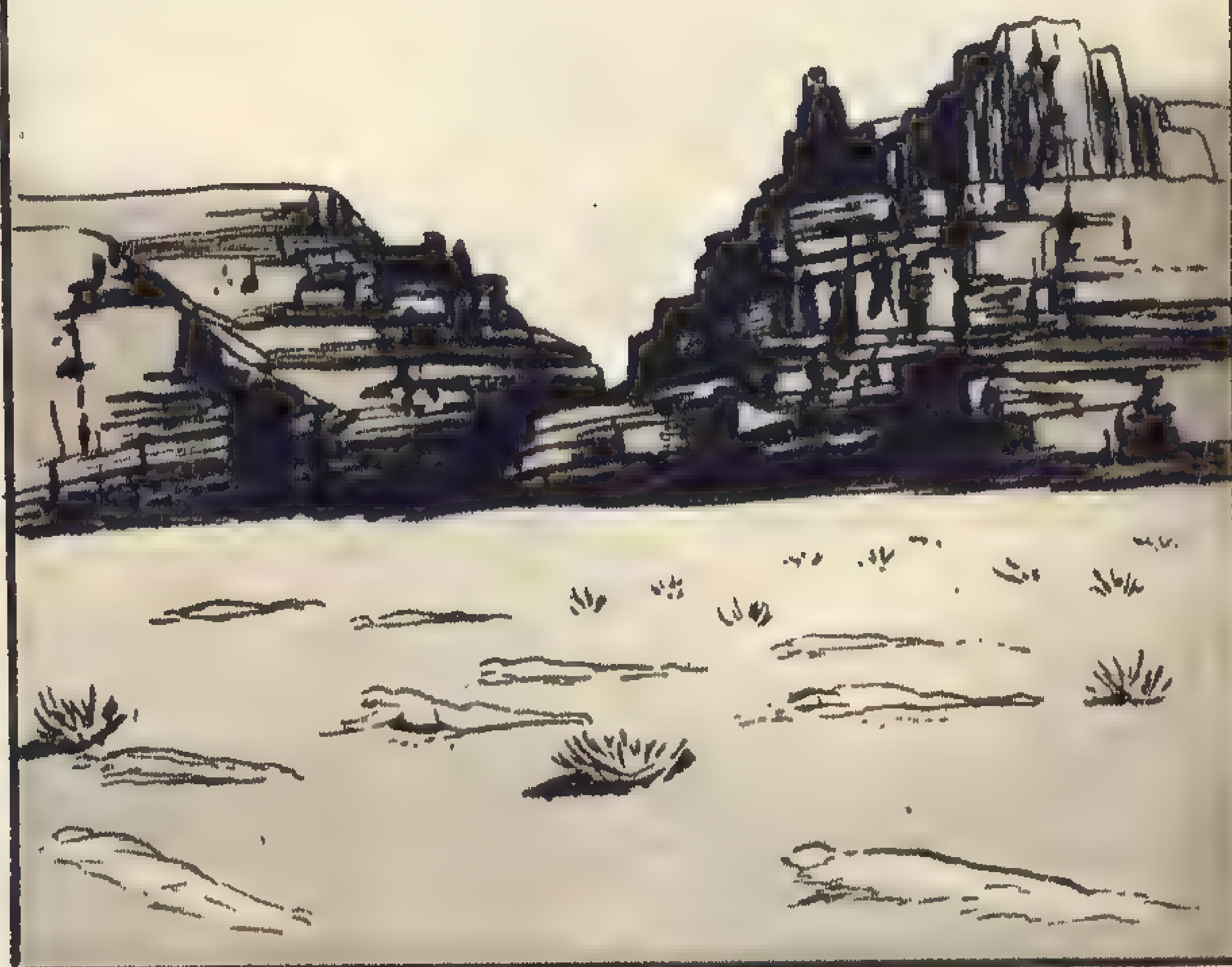

(Wordt vervolgd.)

de GROTE APACHE
DE KOLONISTEN VERLATEN HUN FACTORIJEN EN BRENGEN HUN GEZINNEN IN VEILIGHEID...

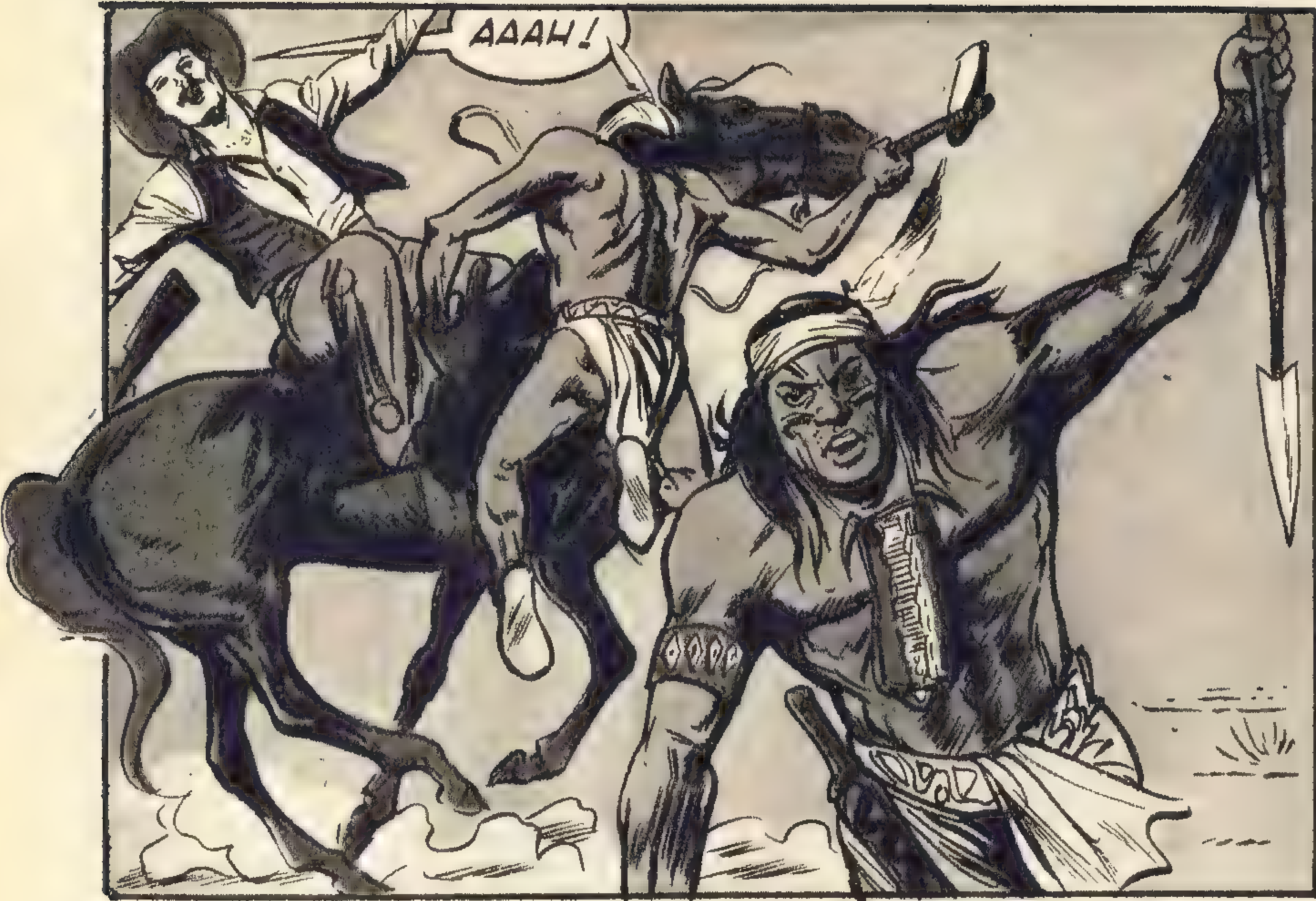

SLECHTS ÉÉN ENKELE AVONTURIER DIE TERUGKOMT UIT DE GOUDMIJNEN TE PINOS ALTOS (NIEUW-MEXICO) DURFT NOG DOOR DE GEDUCHTE APACHENPAS TE TREKKEN...
IK ZEG DAT HIER GEEN GEVAAR IS. HET IS OPEN VELD, ZIE JE NIET?

DICHT BIJ ELKAAR BLIJVEN EN OPLETTEN!

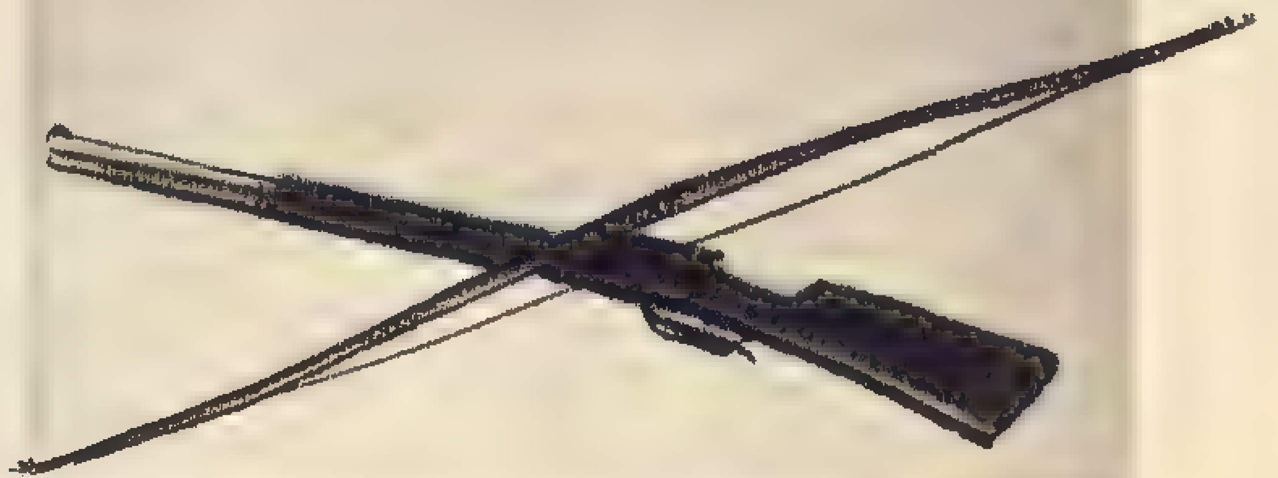

MAAR DE INDIANEN LIGGEN ONZICHTBAAR OP LOER...

KIJK DAARGINDS... WE MOETEN UITKIJKEN!
IK ZIE GEEN SPOOR VAN EEN ROODHUID!

WOE! OEHOEOE!
OEHOE!
11

MAANDEN EN JAREN DUURT DE GRIMMIGE GUERILLA VOORT. DE INDIANEN GUNNEN HUN VIJANDEN GEEN RUST EN VERDEDIGEN HARDNEKKIG HUN OUDE JACHTTERREIN. IN WASHINGTON WORDT DE REGERING ONGERUST EN ZENDT GEREGELD VERSTERKINGEN NAAR DE VOORPOSTEN.

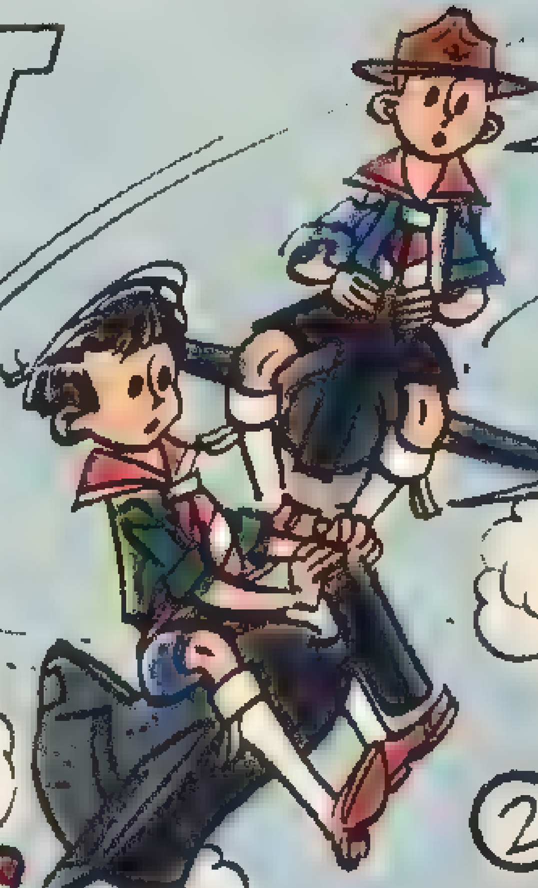

(Wordt vervolgd.)

WIE WEET HET? PASEN 1956

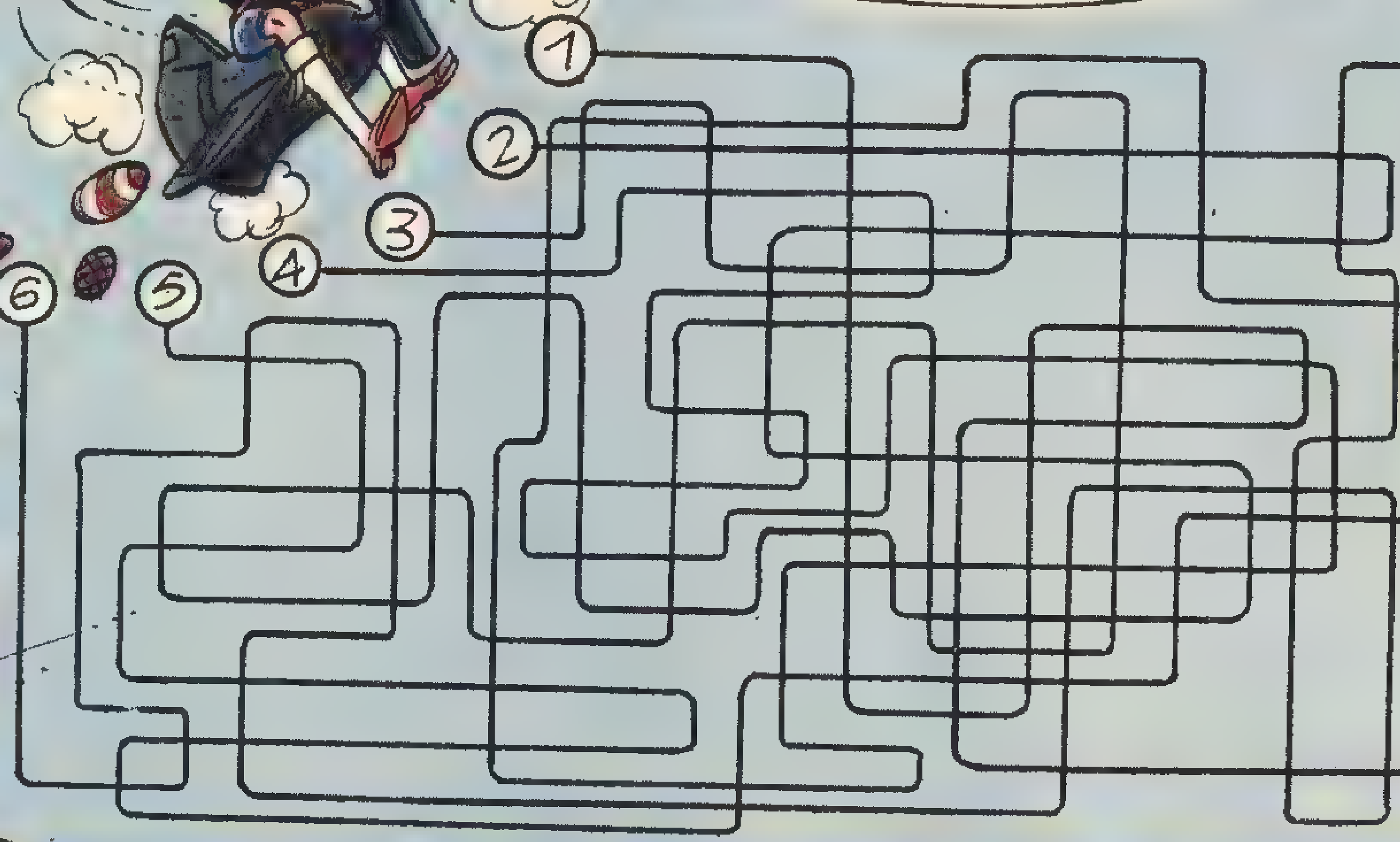

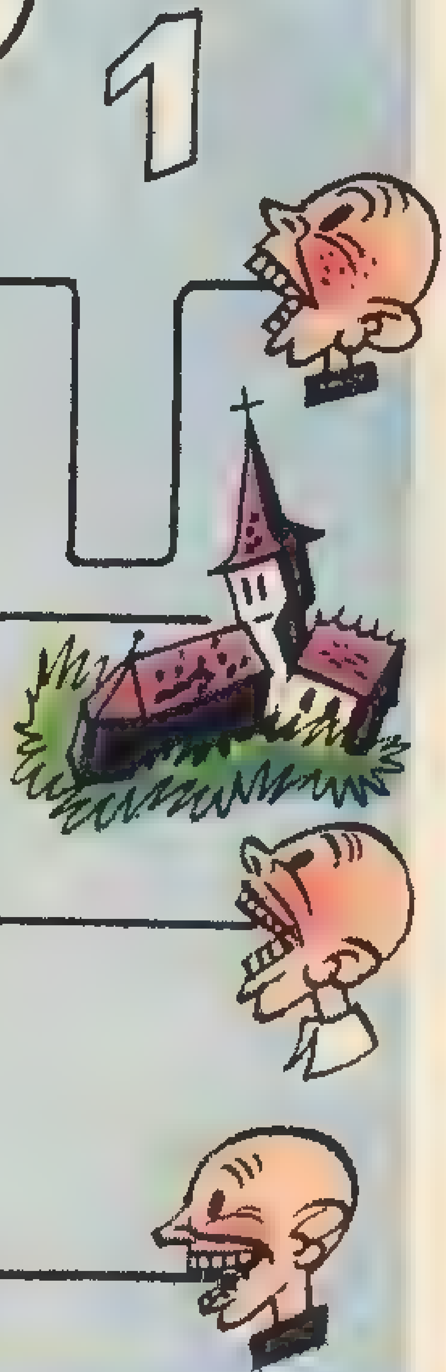

DEKSELS! WE MOETEN EEN WEG NAAR HET DORP VINDEN OM ER DE EIEREN NEER TE LEGGEN!

NIET MAKKELIJK, VOORAL OMDAT ER AAN HET EINDE VAN DE SLECHTE WEGGETJES SMULGRAGEN STAAN TE LOEREN!

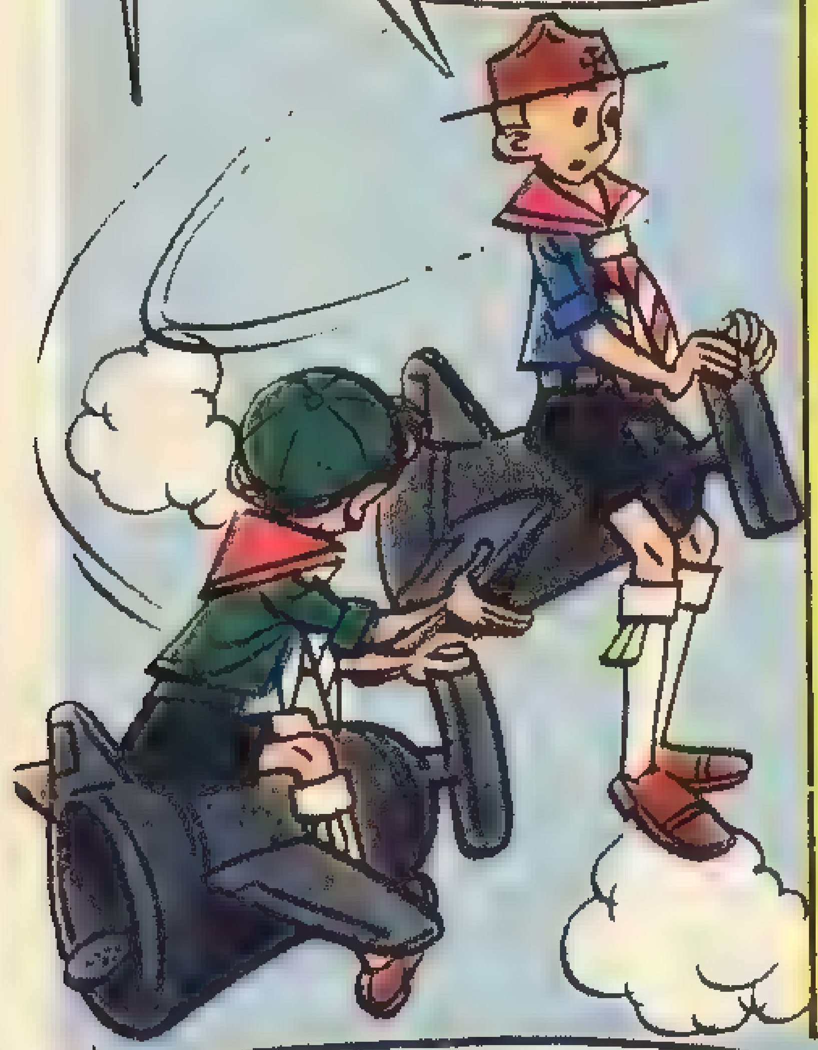
1

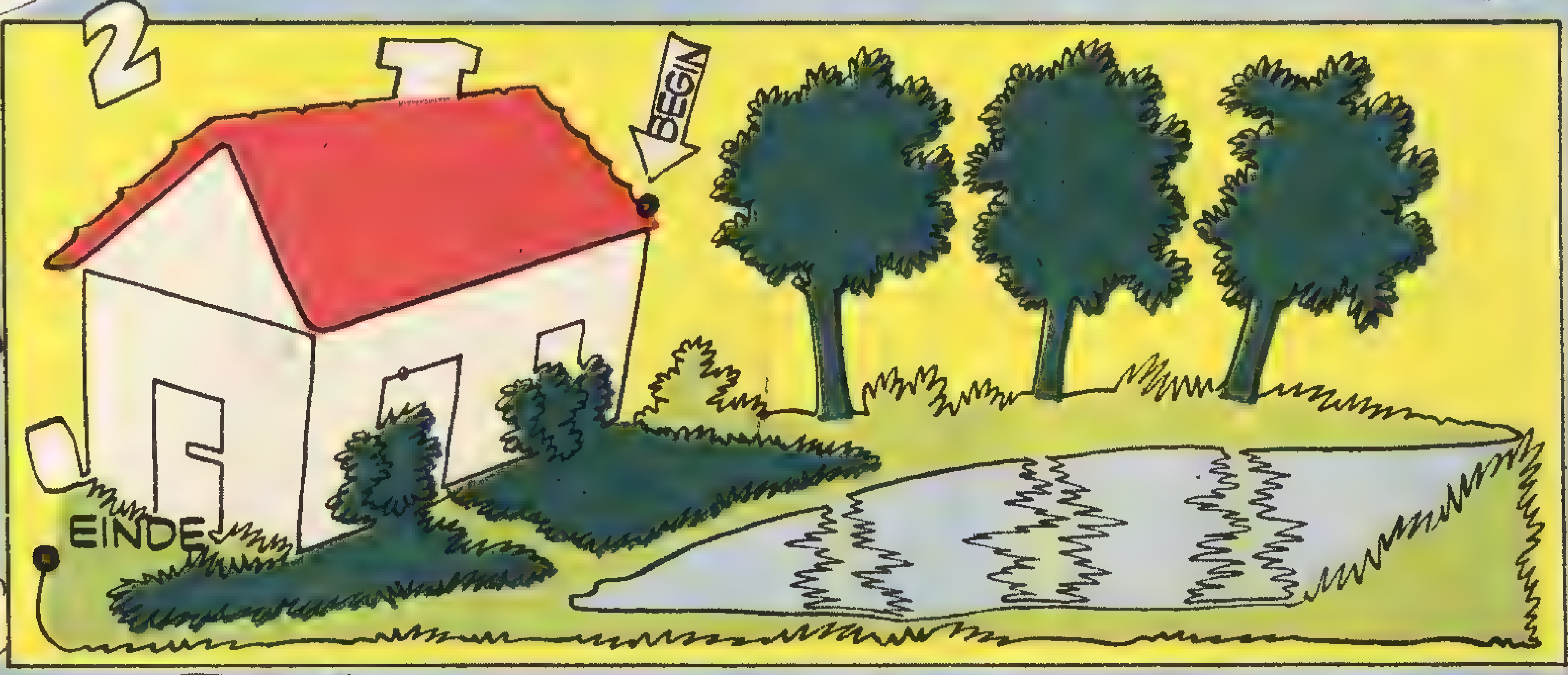

KIJK EENS WAT EEN MOOI LANDSCHAP!

KUN JIJ HET IN EEN POTLOODTREK TEKENEN ZONDER JE PUNT OP TE TILLEN OF TWEEMAAL LANGS EEN LIJN TE GAAN?

2

'N RARE WEGWIJZER!

DE BORDJES WIJZEN DE WEG NAAR VIJF GROTE STEDEN IN EUROPA, MAAR DE LETTERS STAAN DOOR ELKAAR!

UBIDLN

GWOLSAG

ERINGLAND

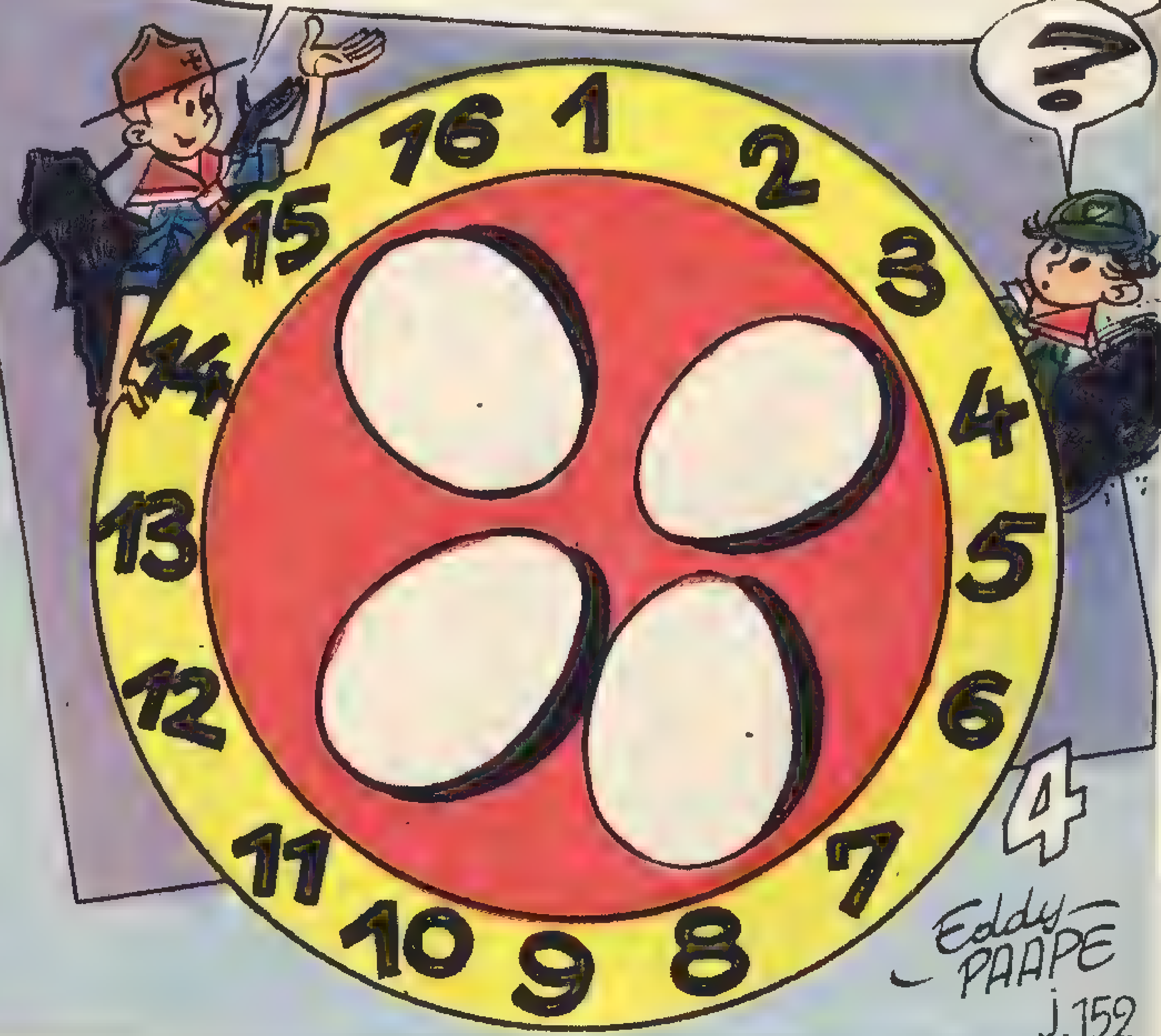
BASSILON

ARAKUK

WELKE STEDEN ZIJN HET?

3

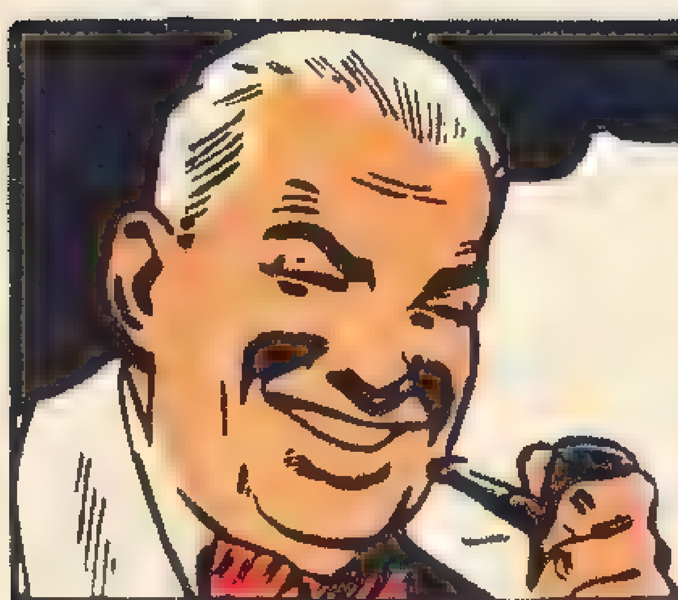
EN NU WE TERUG ZIJN, GAAN WE AFREKENEN! KUN JE DIE CIJFERS OVER DE VIER EIEREN DIE WE HEBBEN ZO VERDELEN DAT HET TOTAAL OP ELK EI 34 BEDRAAGT?...

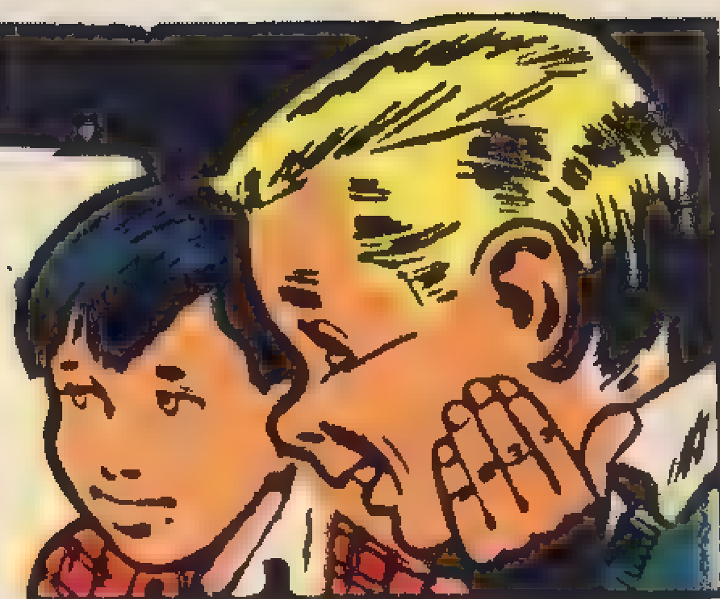
4

Eddy PAAPE
J.152

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

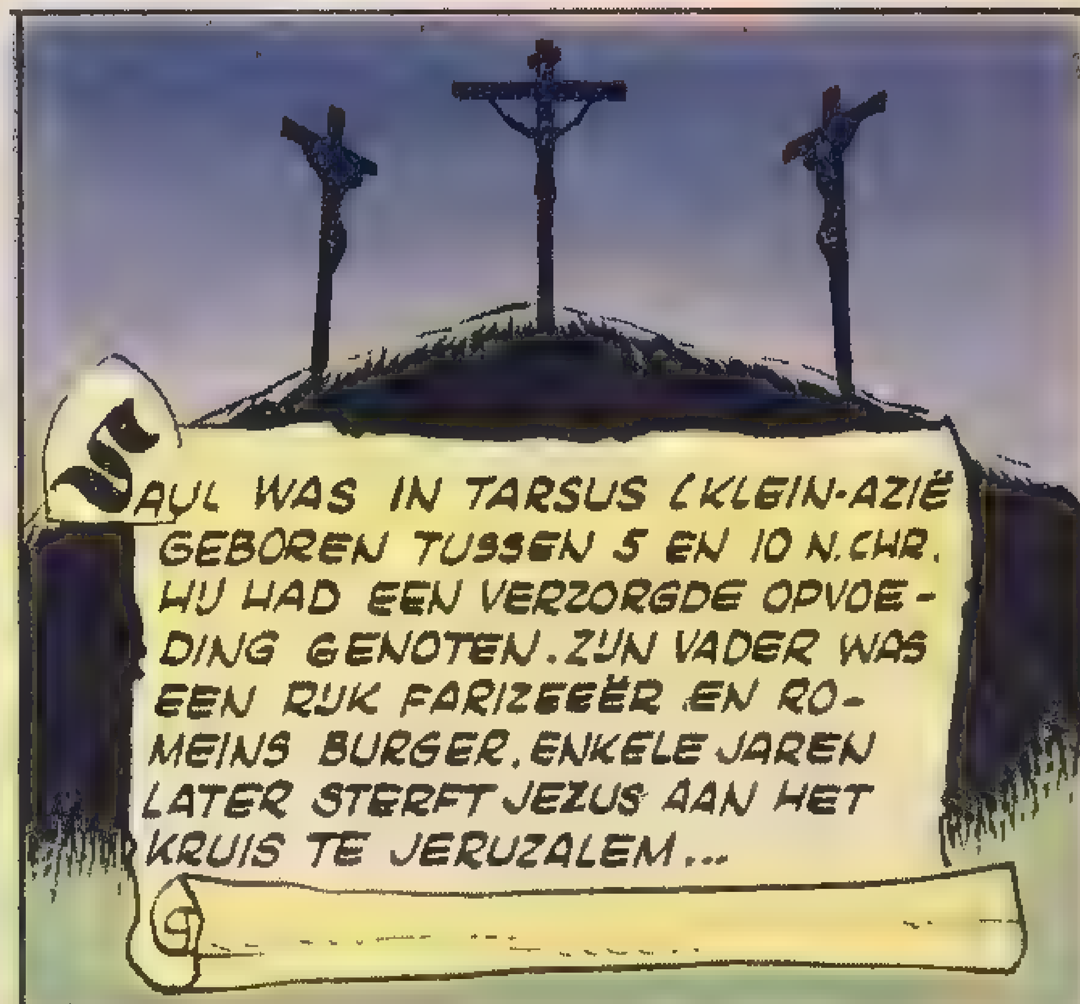

De Weg naar DAMASCUS

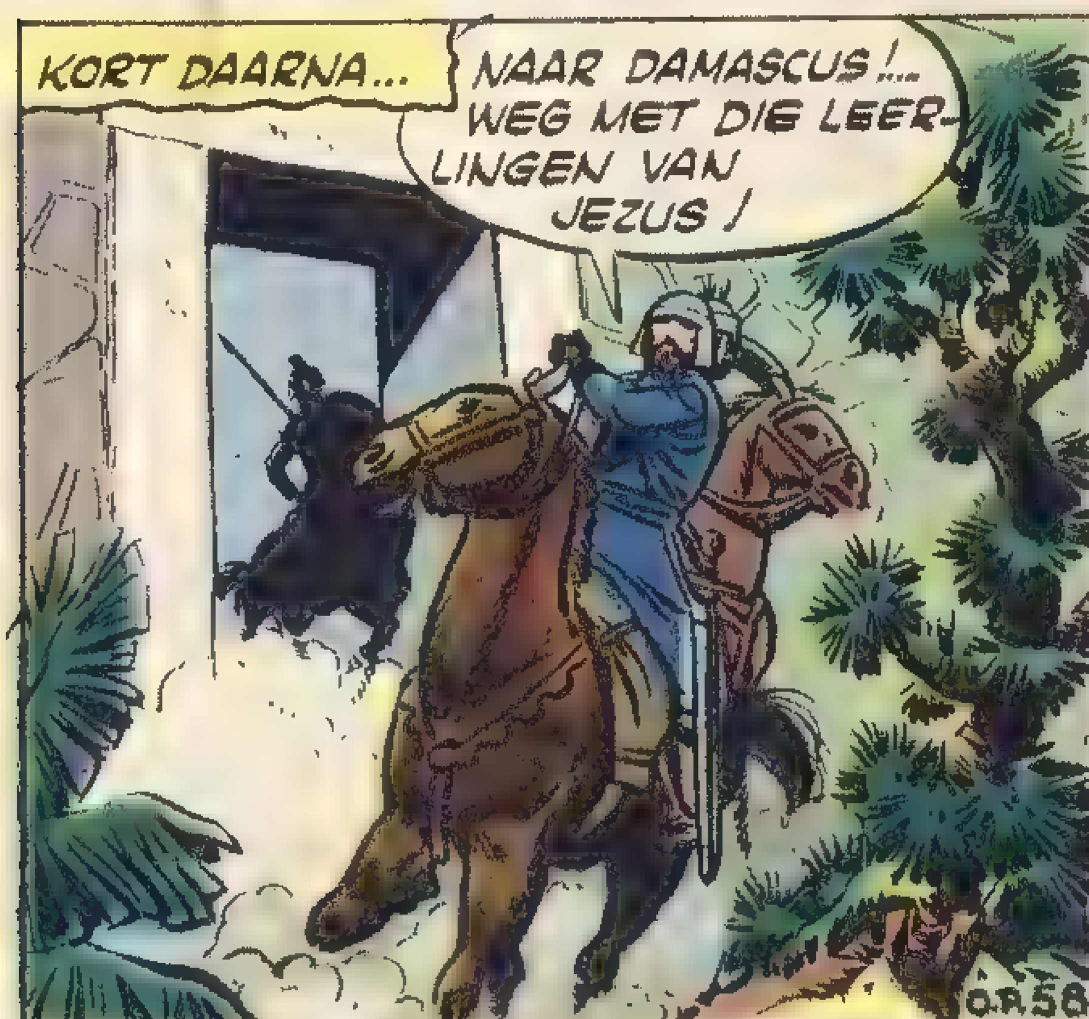

IK BEN JEZUS DIE GE VERVOLGT... MAAR STA OP EN GA NAAR DE STAD. DAAR ZAL MEN U ZEGGEN WAT GE MOET DOEN !

WAT IS ME OVERKO-MEN? IK ZIE NIET MEER! HEBBEN JULLIE DE NAZARENER GEZIEN ?
NEE, MAAR WE HEBBEN EEN STEM GE-HOORD !

HOEWEL MET BLINDHEID GESLAGEN VOELT SAUL IN ZICH EEN GODDELIJK SCHIJNSEL STRALEN !
BRENG ME NAAR DAMASCUS !

DRIE DAGEN LATER IN DAMASCUS BIJ ANANIAS, DE LEIDER VAN DE GEMEENTE DER LEERLINGEN...
BROEDER SAUL, DE HEER HEEFT U UITVERKOREN OM ZIJN NAAM TE VERKON-DIGEN VOOR VOLKEREN EN VORSTEN. HIJ HEEFT MIJ GEZONDEN OPDAT GIJ WEER ZIEN MOOGT EN VERVULD MOOGT WORDEN VAN DE HEILIGE GEEST!

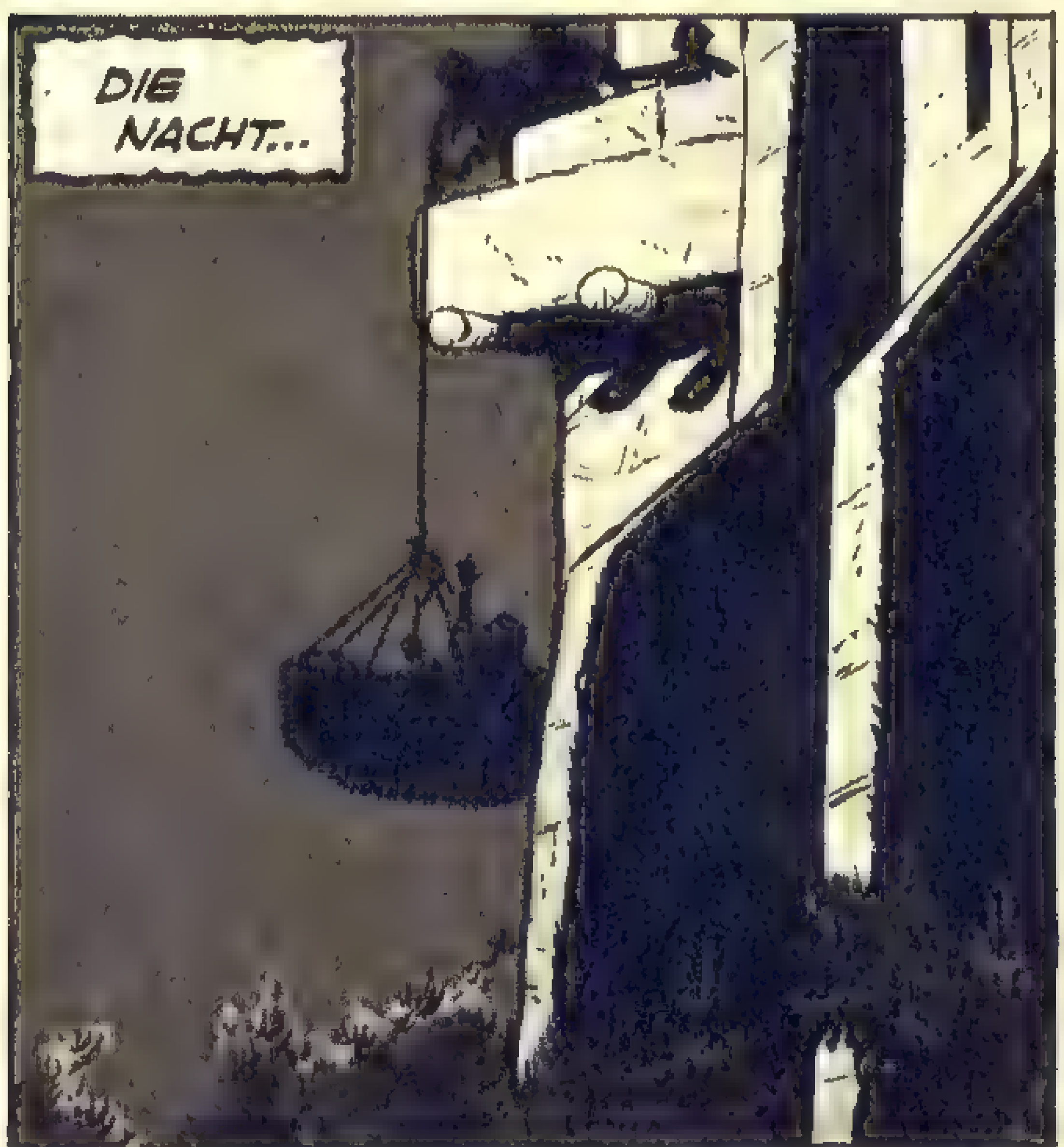

DE SCHELLEN VALLEN VAN MIJN OGEN ! IK ZIE WEER... DANK U, O, HEER !... U GEEFT ME HET WARE LICHT !

HIJ LIET ZICH DOPEN EN KORT DAARNA...
EEN VREEMDE VERVOLGER STUURT JERUZALEM ONS !
JEZUS IS VER-REZEN ! HIJ IS DE WARE MESSIAS !
DIE MAN WAS NOG WEL GEKOMEN OM JEZUS' LEERLINGEN TER DOOD TE BRENGEN!

SAUL REIST NAAR ARABIË... DRIE JAAR LATER...
HIJ IS TERUG ! HIJ BE-GINT WEER TE VER-KONDIGEN DAT JEZUS DE MESSIAS IS !
LATEN WE HEM DE MOND SNOE-REN!
ER IS MAAR EEN MIDDEL: DE DOOD !

EN ZE WILLEN HEM VERMOOR-DEN !
VLUCHT UIT DE STAD, SAUL !

TE LAAT! ZE BEWA-KEN ALLE POORTEN !
MIJN HUIS KOMT OP DE WALLEN UIT. KOM VAN-NACHT BIJ ME MET TOUWEN. IK WEET EEN MIDDEL...

DIE NACHT...

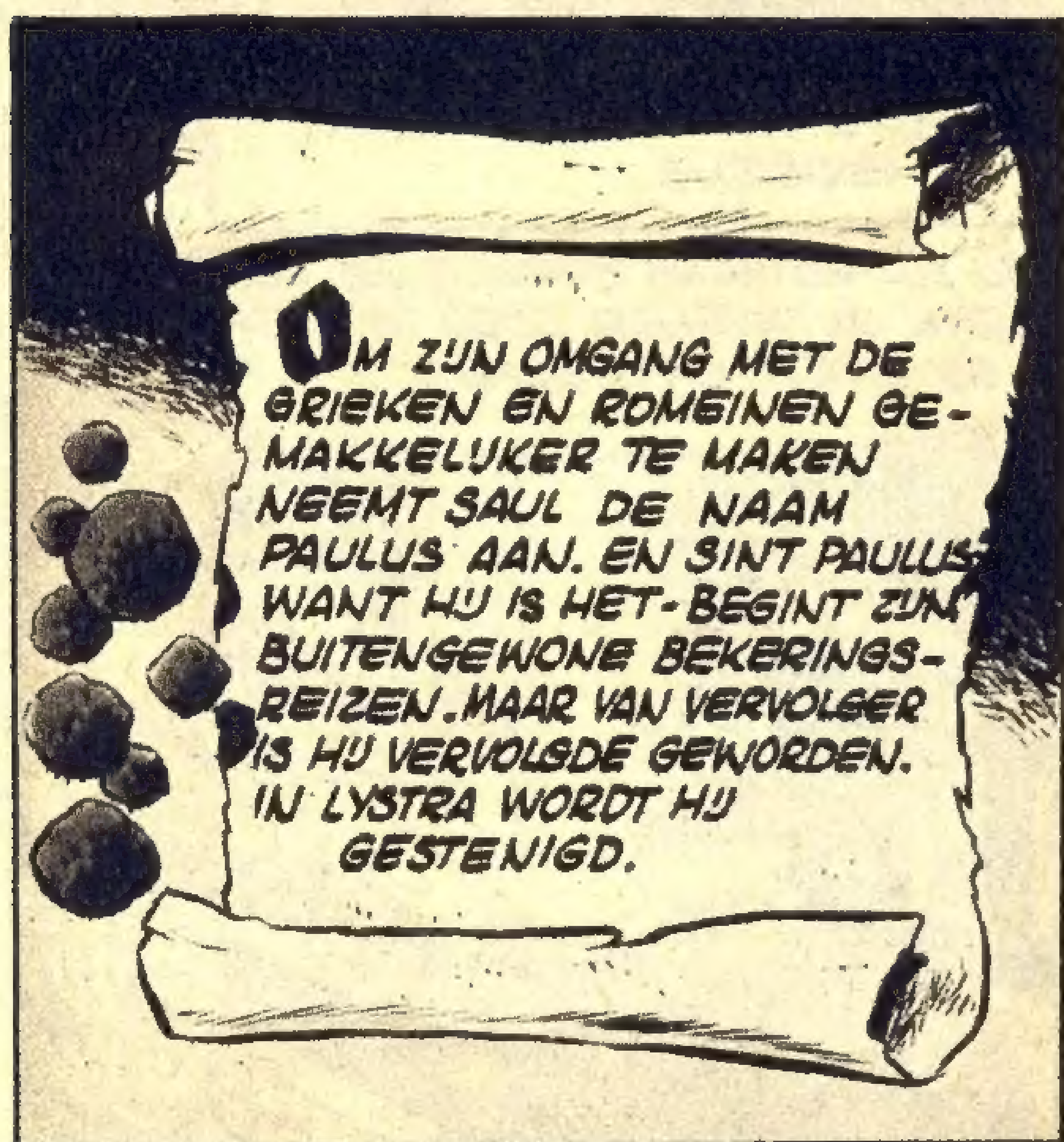

SAUL KEERT NAAR JERUZALEM TERUG, MAAR...
HIJ IS ONZE VROEGERE VERVOLGER, VOORZICHTIG! EEN MENS KAN ZO NIET VERANDEREN !

EEN VAN HEN ECHTER BARNABAS GEHETEN, VERTROUWT HEM EN BRENGT HEM BIJ DE APOSTELEN...
KOM ONDER ONS, BROEDER...

MAAR ZIJN VROEGERE METGEZELLEN ZITTEN HEM NA ...
DE STAD AFZOEKEN! DAN VINDEN WE DIE SAUL WEL !

SAUL MOET OPNIEUW VLUCHTEN. MET BARNABAS GAAT HIJ IN ANTIOCHIË ⊕ HET CHRISTENDOM PREDIKEN...
CHRISTANOI ! LATEN WE ONS BIJ HEN AANSLUITEN !
⊕HOOFDSTAD VAN SYRIË. DAAR WERDEN CHRISTUS' LEERLINGEN VOOR HET EERST CHRISTENEN GENOEMD.

OM ZIJN OMGANG MET DE GRIEKEN EN ROMEINEN GEMAKKELIJKER TE MAKEN NEEMT SAUL DE NAAM PAULUS AAN. EN SINT PAULUS WANT HIJ IS HET-BEGINT ZIJN BUITENGEWONE BEKERINGSREIZEN. MAAR VAN VERVOLGER IS HIJ VERVOLGDE GEWORDEN. IN LYSTRA WORDT HIJ GESTENIGD.

LATER IN PHILIPPI...
PAULUS? WAT IS ER? DE GROND BEEFT!
DE DEUREN SPRINGEN OPEN, SILAS !

ALARM ! DE GEVANGENEN VLUCHTEN !
NEE ! WIJ ZIJN NOG HIER !... KOM MAAR KIJKEN !

KIJK, ONZE KLUISTERS LATEN VANZELF LOS!
EEN WONDER! JA, GIJ ZIJT GODSGEZANTEN! WAT MOET IK DOEN OM GERED TE WORDEN?

IN ATHENE...
BURGERS VAN ATHENE! IK VOND IN UW STAD EEN ALTAAR MET HET OPSCHRIFT: "AAN EEN ONBEKENDE GOD"! WAT GIJ VEREERT ZONDER HET TE KENNEN, DAT VERKONDIG IK U. DE GOD, DIE DE WERELD HEEFT GEMAAKT WOONT NIET IN TEMPELS DOOR MENSENHANDEN GEMAAKT!

IN TROAS...
HIJ IS VAN DE DERDE VERDIEPING GEVALLEN !.... DOOD !
NIET SCHREEUWEN!

ZIJN ZIEL IS NOG IN HEM !
O, WONDER !

PAULUS VERVOLGT ZIJN ZENDING EN ZIJN WONDEREN. OMSTREEKS 59 IN JERUZALEM...
LATEN WE HEM UIT DE TEMPEL SLEUREN EN HEM TER DOOD BRENGEN!
Eddy PAAPE

WE MOETEN HEM TEGEN DIE WOESTELINGEN BESCHERMEN! EEN GELEIDE! BRENG HEM NAAR DE LANDVOOGD IN CAESAREA!

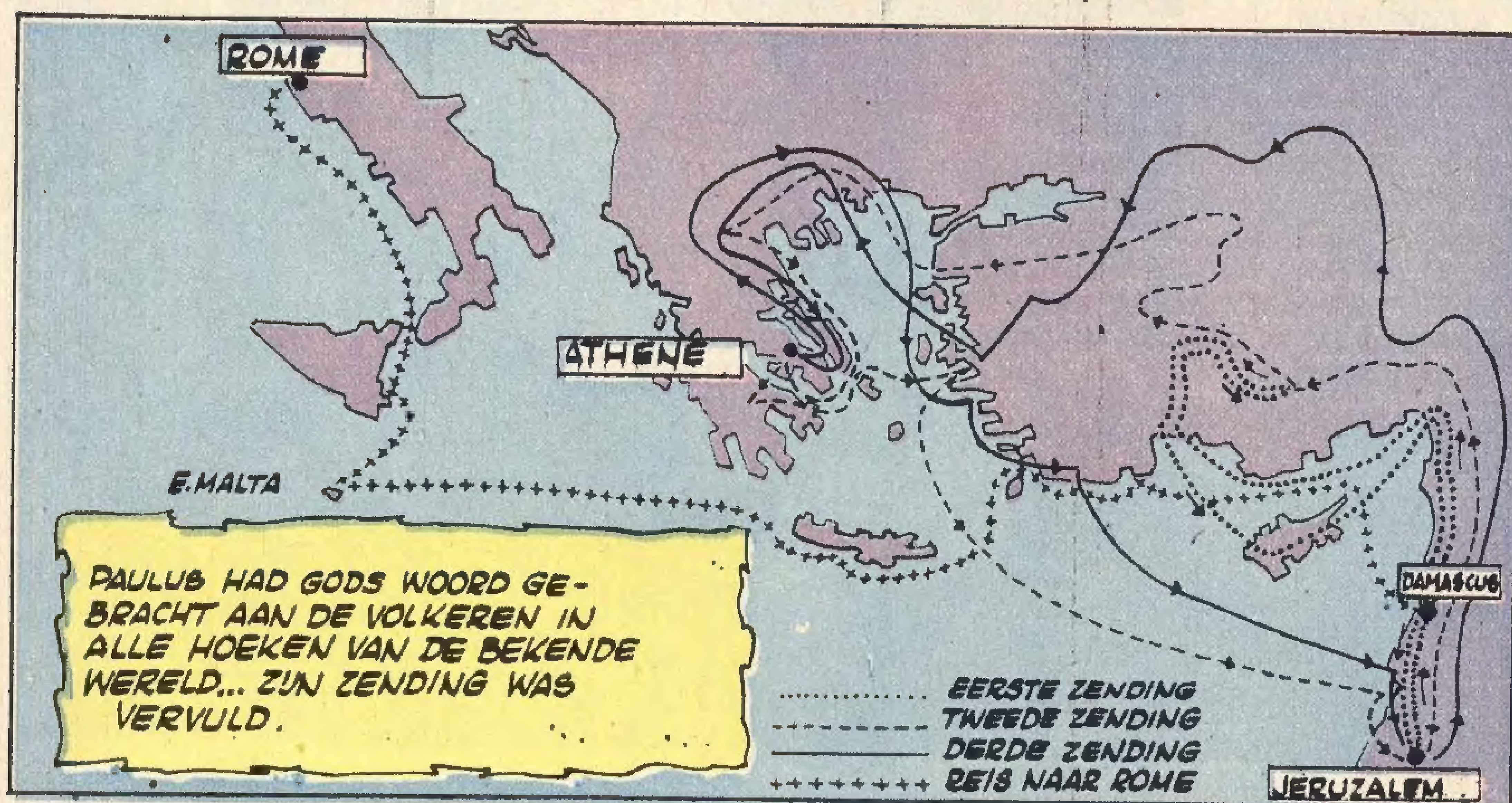

IN CAESAREA TWEE JAAR LATER...
WIL JE IN MIJN BIJZIJN IN JERUZALEM TERECHT STAAN?
IK BEN ROMEINS BURGER. IK DOE EEN BEROEP OP CAESAR!

KORT DAARNA...
BRENG ZE AAN BOORD, ZE WORDEN ALLEN IN ROME BERECHT!

MAAR ONDERWEG...
WE ZINKEN! WE KOMEN ALLEN OM!
HOUD GOEDE MOED! NIEMAND ZAL HET LEVEN VERLIEZEN! ALLEEN HET SCHIP GAAT VERLOREN!

EN ZO GESCHIEDDE...HET SCHIP LEED SCHIPBREUK OP HET EILAND MALTA, MAAR DE 276 OPVARENDEN WERDEN GERED...
HIJ SPRAK DE WAARHEID! GOD SPREEKT DOOR ZIJN MOND!

TE ROME IN 67, ONDER NERO'S REGERING...
GIJ ZIJT ROMEINS BURGER. GE HOEFT GEEN ONTERENDE DOOD TE STERVEN. GE WORDT ONTHOOFD!

ROME
ATHENE
E.MALTA
DAMASCUS
JERUZALEM
PAULUS HAD GODS WOORD GEBRACHT AAN DE VOLKEREN IN ALLE HOEKEN VAN DE BEKENDE WERELD... ZIJN ZENDING WAS VERVULD.
EERSTE ZENDING
TWEEDE ZENDING
DERDE ZENDING
REIS NAAR ROME

IN ROME GEVANGENGEZET WORDT HIJ DOOR DE ROMEINSE SOLDATEN MET ONTZAG BEHANDELD... HIJ SCHRIJFT NAAR TIMOTEUS:
DE TIJD VAN MIJN VERSCHEIDEN IS NABIJ. DE GOEDE STRIJD HEB IK GESTREDEN, DE WEDLOOP VOLBRACHT, HET GELOOF BEWAARD!

HIJ WORDT DRIE MIJL VAN ROME, OP DE WEG NAAR OSTIA, TERECHTGESTELD.
VAN NU AF LIGT VOOR MIJ DE KROON DER GERECHTIGHEID GEREED DIE DE HEER ZAL SCHENKEN AAN ALLEN DIE HEM HEBBEN LIEF GEHAD!

ZIJN HOOFD SPRONG DRIEMAAL OP EN LIET DRIE BRONNEN OPSPUITEN, WAARBOVEN LATER DRIE KERKEN KWAMEN: SINT PAULUS BUITEN DE MUREN.

ZO LEEFDE EN STIERF SINT PAULUS, DIE EEN DER VURIGSTE APOSTELS VAN CHRISTUS WAS GEWORDEN DOORDAT HET GROTE LICHT HEM WAS VERSCHENEN OP DE WEG NAAR DAMASCUS.
Eddy PAAPE

Van de hoge Hemel...

UIT de gapende diepte van het Heelal duikt een zonderlinge bezoeker op. Een prachtige verschijning: hij sleept een dunne staart achter zich aan. Hij is zo doorzichtig, dat je de sterren er doorheen kan zien schitteren... Een komeet!

Op 30 Juli 1908 stortte in de eenzame steppen van Siberië een geweldige steen neer. De huizen schudden. De boeren kropen angstig weg. Die steen was een meteoriet. Het ding woog 500.000 ton.

1 September 1952... Een droevige dag voor Japan: een vreselijke aardbeving! Elke dag werden tussen de 500 en 1.000 lijken geborgen. Alleen al in Tokio telde men 70.000 doden, 40.000 vermisten en ruim 100.000 gewonden!

VAN DE HOGE HEMEL TOT IN HET HARTJE VAN DE AARDE... Wat gebeurt er onder onze voeten? Wat zullen we ontmoeten op onze toekomstige reizen door het Heelal?

Twee nieuwe werkjes in onze prachtige reeks: DE WONDERBARE WERELD, zullen het jullie eens haarfijn vertellen. Je zal eindelijk begrijpen, waarom wij nog wachten met onze reis naar de Maan. Je zal weten, hoe men denkt, dat het leven op Aarde is gekomen, waarom er rivieren zijn en bergen...

Iets geweldigs! Iets prachtigs!

Vraag nu dadelijk nog aan je boekhandelaar of je ze eens mag inkijken!

... tot in het hartje van de Aarde

DE REEKS

DE WONDERBARE WERELD.

HEB JE AL:
HOE WORDT EEN KRANT GEMAAKT?
en DE ZON, DE MAAN EN DE PLANETEN?
ZE ZIJN OVERAL VERKRIJGBAAR
EN KOSTEN SLECHTS
20 frank (Fl. 1.50).

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co. Eindhoven, H. Seghersiaan 19.

SPECIAAL PAASNUMMER. — 44 BLADZ.
WEEKBLAD - 18e JAARGANG - Nr. 834.
22 MAART 1956.